

EDUSKUNNAN VASTAUS 62/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi luottolaitostoinnasta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi luottolaitostoinnasta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 39/2014 vp).

Valiokuntakäsittely

Talousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (TaVM 6/2014 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

luottolaitostoinnasta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

I OSA

OIKEUS HARJOITAA LUOTTOLAITOSTOIMINTAA

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tässä laissa säädetään oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia sekä tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista ja niiden noudattamisen valvonnasta. Laissa säädetään lisäksi oikeudesta harjoittaa muuta liiketoimintaa, jossa yleisöltä hankitaan takaisinmaksettavia varoja.

Ulkomaisen luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia Suomessa ja tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista säädetään tämän luvun 12 §:ssä, 2 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 16—19 luvussa.

Tämän lain soveltamisesta sijoituspalvelulaissa (747/2012) tarkoitettuun sijoituspalveluyritykseen säädetään sijoituspalvelulain 6 ja 8 luvussa.

2 §

Muu luottolaitostointia koskeva lainsäädäntö

Luottolaitoksen taloudelliselle asemalle asetettavista vaatimuksista säädetään luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013,

jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, sekä siinä tarkoitetuissa Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa. Luottolaitosta koskevia säännöksiä on lisäksi oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU, jäljempänä *luottolaitosdirektiivi*, tarkoitetuissa Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Osakeyhtiömuotoisesta luottolaitoksesta säädetään tämän lain lisäksi liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), säästöpankista säästöpankkilaissa (1502/2001), osuuskuntamuotoisesta luottolaitoksesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013) sekä hypoteekkiyhdistyksestä hypoteekkiyhdistyksistä annetussa laissa (936/1978).

Luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa säädetään kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetussa laissa (688/2010).

Luottolaitoksen velvollisuudesta kuulua sijoittajien korvausrahastoon säädetään sijoituspalvelulaissa.

Taloudellisiin vaikeuksiin joutuneen talletuspankin toiminnan turvaamisesta säädetään valtion vakuusrahastosta annetussa laissa (379/1992) sekä talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetussa laissa (1509/2001).

Sijoituspalvelulain soveltamisesta sijoituspalveluja tarjoavaan luottolaitokseen säädetään sijoituspalvelulain 1 luvun 4 §:ssä.

3 §

Valvonta

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvoo Finanssivalvonta.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa ja 4 §:ssä säädetään, 3 ja 6—11 luvun säännösten ja niiden nojalla annettujen säädösten noudattamista valvoo Euroopan keskuspankki, jäljempänä *EKP*, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013, jäljempänä *YVM-asetus*, nojalla niissä luottolaitoksissa, joiden valvonta on YVM-asetuksen mukaisesti siirretty EKP:lle. Finanssivalvonnan ja EKP:n toimivallan jaosta 3 luvussa tarkoitettua luottolaitoksen osakkeen- ja osuudenomistajien sopivuuden arvioinnissa, 4 luvun mukaisessa toimiluvan myöntämisessä ja 10 luvun 4 §:n mukaisessa muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamisessa sekä EKP:n oikeudesta määrätä 20 luvussa tarkoitettuja hallinnollisia seuraamuksia EU:n vakavaraisuusasetuksen rikkomisesta säädetään YVM-asetuksessa.

Mitä tässä laissa säädetään Finanssivalvonnan tehtävistä toisen ETA-luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen valvonnassa ja Finanssivalvonnan tehtävistä, jotka liittyvät luottolaitoksen toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (*ETA-valtio*) olevaan sivuliikkeeseen, sovelletaan EKP:iin, jos ulkomaisen ETA-luottolaitoksen tai luottolaitoksen valvonta on 2 momentissa tarkoitettulla tavalla siirretty EKP:lle.

Yhteenliittymän keskusyhteisön valvontatehtävistä talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksien valvonnassa säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010).

Finanssivalvonnan yhteistyöstä Euroopan pankkiviranomaisen kanssa luottolaitosten valvonnassa säädetään erikseen.

Finanssivalvonnan internetsivuilta on selkeästi käytävä ilmi ne luottolaitokset ja niiden emoyritykset, joiden valvonnasta tai konsolidoidusta valvonnasta EKP ja vastaavasti Finanssivalvonta vastaa YVM-asetuksen mukaisesti. Internetsivuilta on lisäksi käytävä ilmi selkeästi EKP:n ja Finanssivalvonnan välillä sovitut yhteistyöjärjestelyt luottolaitosten valvonnassa ja konsolidoidussa valvonnassa.

4 §

Konsolidoitu valvonta

Finanssivalvonta valvoo luottolaitosta, joka on konsolidointiryhmän emoyritys, sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella niin kuin EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja jäljempänä tässä laissa säädetään. Talletuspankkien yhteenliittymän valvonnasta yhteenliittymän konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan lisäksi luottolaitokseen, jonka emoyrityksenä olevan omistusyhteisön kotipaikka on:

1) Suomessa ja joka on taseen loppusummataan suurin tällaisen omistusyhteisön tytärluottolaitoksista;

2) toisessa ETA-valtiossa ja:

a) emoyrityksen kotivaltiossa ei ole konsolidointiryhmään kuuluvaa ulkomaista luottolaitosta; ja

b) luottolaitoksen taseen loppusumma on suurempi kuin emoyrityksen minkään muun sellaisen tytärluottolaitoksen tai ulkomaisen tytärluottolaitoksen taseen loppusumma, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;

3) joka on 1 tai 2 kohdassa tarkoitettun luottolaitoksen tytäryritys, jolla on tytäryritys tai osakkuusyritys muussa kuin ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä tai rahastoyhtiössä;

4) jonka osalta Finanssivalvonta on sopinut 11 luvun 13 §:n nojalla konsolidointiryhmään kuuluvien ulkomaisten luottolaitosten valvonnasta vastaavien toisten ETA-valtioiden viranomaisten kanssa siitä, että Finanssivalvonta toimii ulkomaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavana valvontaviranomaisena ja että konsolidoituun valvontaan sovelletaan Suomen lakia.

Finanssivalvonta voi 1 momentissa tarkoitettun luottolaitoksen tai 15 §:n 1 momentissa tarkoitettun omistusyhteisön hakemuksesta päättää, että 2 momentissa tarkoitettuna emoyrityksenä ei pidetä tätä lakia ja EU:n vakavaraisuusasetusta sovellettaessa omistusyhteisöä, joka on sa-

malla rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 2 §:n 1 momentin 12 kohdassa tarkoitettu ryhmittymän omistusyhteisö, siltä osin kuin ryhmittymän taloudelliselle asemalle asetetut vaatimukset vastaavat tätä lakia ja EU:n vakavaraisuusasetusta. Finanssivalvonnan on ennen tässä momentissa tarkoitettua päätöstä pyydettävä asiasta lausunto muilta rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 14 kohdassa tarkoitetuilta keskeisiltä valvontaviranomaisilta.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei myöskään sovelleta, jos Finanssivalvonta on sopinut 11 luvun 13 §:n nojalla muiden konsolidointiryhmään kuuluvien ulkomaisten luottolaitosten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa siitä, että toisen ETA-valtion toimivaltainen viranomainen vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta.

Määritelmät

5 §

Luottolaitostoiminta

Luottolaitostoiminnalla tarkoitetaan tässä laissa liiketoimintaa, jossa yleisöltä vastaanotetaan takaisinmaksettavia varoja sekä tarjotaan omaan lukuun luottoja tai muuta rahoitusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna rahoituksena ei pidetä tavaroiden tai palvelujen myyjän ostajalle myöntämää maksuaikaa eikä rahoitusta yksinomaan sellaisille samaan konserniin kuuluville yrityksille, jotka eivät liiketoimintanaan tarjoa 1 momentissa tarkoitettua rahoitusta.

6 §

Takaisinmaksettavat varat

Takaisinmaksettavilla varoilla tarkoitetaan tässä laissa liiketoiminnassa velaksi otettuja varoja.

Vaadittaessa takaisinmaksettavilla varoilla tarkoitetaan tässä laissa muita kuin määräaikaaisia takaisinmaksettavia varoja, jotka velkoja voi

sopimusehtojen mukaan irtisanoa maksettaviksi heti tai enintään 30 päivän pituisen irtisanomisan kuluttua, sekä määräaikaisia takaisinmaksettavia varoja, joiden laina-aika on enintään 30 päivää tai jotka velkoja voi irtisanoa ennen eräpäivää myös muissa kuin sopimusehdoissa erikseen mainituissa poikkeuksellisissa tilanteissa.

7 §

Luottolaitos

Luottolaitos on yritys, jolla on 4 luvun mukainen toimilupa luottolaitostoimintaan. Luottolaitos voi olla talletuspankki tai luottoyhteisö.

Ulkomaisella luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista yritystä, joka harjoittaa pääasiassa luottolaitostoimintaa ja jota valvotaan vastaavalla tavalla kuin luottolaitosta tämän lain nojalla.

Ulkomaisella ETA-luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa kuin ETA-valtiossa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

8 §

Talletuspankki

Talletuspankki on luottolaitos, jonka toimilupa oikeuttaa vastaanottamaan yleisöltä talletuksia.

Talletuspankki voi olla osakeyhtiö, osuuskunta tai säästöpankki.

Talletuspankin on kuuluttava 14 luvussa tarkoitettuun talletussuojarahastoon.

9 §

Talletus

Talletuksella tarkoitetaan tässä laissa sellaisia takaisinmaksettavia varoja, jotka on kokonaan tai osittain korvattava 14 luvun 8 §:n mukaisesti talletussuojarahastosta.

Ainoastaan 1 momentissa tarkoitetuista rahavaroista saadaan markkinoinnissa käyttää sanaa "talletus" joko sellaisenaan tai yhdysosana. Markkinoinnissa, joka koskee muiden takaisinmaksettavien varojen hankkimista yleisöltä, ei saa muutenkaan menetellä tavalla, joka voi vaikeuttaa talletusten erottumista muista takaisinmaksettavista varoista.

10 §

Luottoyhteisö

Luottoyhteisö on luottolaitos, joka voi vastaanottaa yleisöltä muita takaisinmaksettavia varoja kuin talletuksia.

Luottoyhteisö voi olla osakeyhtiö, osuuskunta tai hypoteekkiyhdistys.

11 §

Rahoituslaitos

Rahoituslaitoksella tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettua rahoituslaitosta.

12 §

Kotivaltio

*Kotivaltio*lla tarkoitetaan tässä laissa valtiota, jossa ulkomaisella luottolaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka ja jonka toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luottolaitokselle toimiluvan luottolaitostoimintaan.

13 §

Sivuliike

Sivuliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti osa luottolaitosta tai ulkomaista luottolaitosta ja josta käsin harjoitetaan luottolaitostoimintaa tai muuta luottolaitokselle sallittua liiketoimintaa.

14 §

Palveluyritys

Palveluyrityksellä tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa tarkoitettua oheispalveluyritystä.

15 §

Omistusyhteisö

Omistusyhteisöllä tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20—21 alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä.

Finanssivalvonnan on saatuaan tiedon siitä, että muusta yrityksestä kuin luottolaitoksesta tai sijoituspalveluyrityksestä on tullut luottolaitoksen emoyritys, tehtävä viipymättä päätös siitä, onko yritystä pidettävä omistusyhteisönä.

Finanssivalvonta pitää luetteloa omistusyhteisöistä, jotka ovat sellaisen konsolidointiryhmän emoyrityksiä, jota Finanssivalvonta tämän lain mukaan valvoo. Finanssivalvonnan on toimitettava luettelo ja siihen tehdyt muutokset tiedoksi muille toimivaltaisille ETA-valvontaviranomaisille, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

16 §

Konsolidointiryhmä

Konsolidointiryhmällä tarkoitetaan tässä laissa konsernia, jonka muodostavat konsernin emoyritys, joka on luottolaitos tai ulkomainen luot-

tolaitos, tällaisen luottolaitoksen emoyrityksenä oleva muu omistusyhteisö kuin sijoituspalveluyritys (*konsolidointiryhmän emoyritys*) sekä emoyrityksen tytäryritykset, jotka ovat luottolaitoksia tai ulkomaisia luottolaitoksia, sijoituspalveluyrityksiä tai sijoituspalveluyritykseen rinnastettavia ulkomaisia yrityksiä, rahoituslaitoksia tai palveluyrityksiä (*konsolidointiryhmän tytäryritys*). Konsernilla, emoyrityksellä ja tytäryrityksellä tarkoitetaan tässä laissa kirjanpitolaisissa (1336/1997) tarkoitettua konsernia, emoyritystä ja tytäryritystä sekä niihin rinnastettavaa ulkomaista konsernia, emoyritystä ja tytäryritystä.

17 §

Ydinpääoma

Ydinpääomalla tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 26 artiklassa tarkoitettua ydinpääomaa.

18 §

Ulkoistaminen

Ulkoistamisella tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen toimintaan liittyvää järjestelyä, jonka perusteella muu palvelun tarjoaja tuottaa luottolaitokselle toiminnon tai palvelun, jonka luottolaitos olisi muuten itse suorittanut.

19 §

Euroopan pankkiviranomainen, Euroopan pankkikomitea ja Euroopan järjestelmäriskikomitea

Euroopan pankkiviranomaisella tarkoitetaan tässä laissa Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010, jäljempänä *Euroopan pankkivalvonta-asetus*, tarkoitettua Euroopan pankkiviranomaista.

Euroopan pankkikomitealla tarkoitetaan tässä laissa Euroopan pankkikomitean perustami-

sesta tehdyssä komission päätöksessä 2004/10/EY tarkoitettua Euroopan pankkikomiteaa.

Euroopan järjestelmäriskikomitealla tarkoitetaan tässä laissa finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 tarkoitettua Euroopan järjestelmäriskikomiteaa.

20 §

Johto ja toimiva johto

Johdolla tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen hallitusta ja, jos laitoksella on hallintoneuvosto, hallintoneuvostoa, toimitusjohtajaa sekä kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia, jotka ovat luottolaitoksen ylimmissä johtotehtävissä tai tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.

Toimivalla johdolla tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen toimitusjohtajaa sekä kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia, jotka ovat luottolaitoksen ylimmissä johtotehtävissä tai tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.

2 luku

Oikeus luottolaitostoimintaan ja muuhun varainhankintaan yleisöltä

1 §

Luottolaitostoiminnan luvanvaraisuus

Luottolaitostoimintaa ei saa harjoittaa ilman tässä laissa tarkoitettua toimilupaa.

2 §

Luottolaitoksen yksinoikeus takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen

Muu kuin luottolaitos ei saa harjoittaa liiketoimintaa, jossa yleisöltä vastaanotetaan takaisinmaksettavia varoja muulla tavoin kuin laske-

malla liikkeeseen arvopaperimarkkinalain (746/2012) 2 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja arvopapereita, jollei tämän luvun 3 §:ssä toisin säädetä.

Mitä 1 momentissa säädetään luottolaitoksesta, koskee myös ulkomaista ETA-luottolaitosta sekä kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä, jolla on tämän lain mukainen toimilupa harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa.

3 §

Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen koskevat poikkeukset

Mitä 2 §:ssä säädetään, ei rajoita:

1) Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksettavia varoja yleisöltä;

2) rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa;

3) sijoituspalveluyrityksen ja rahastoyhtiön oikeutta tarjota sidotusta pitkäaikaissäästämisestä annetussa laissa (1183/2009) tarkoitettuja säästämissopimuksia;

4) vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettua vakuutusliikettä;

5) oikeutta tarjota maksupalveluja maksulaitoslain (297/2010) mukaisesti;

6) vaihtoehtorahastojen hoitajan oikeutta hoitaa vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain (162/2014) mukaista vaihtoehtorahastoa.

Osakeyhtiö ja osuuskunta saavat lisäksi 2 §:n estämättä hankkia yleisöltä takaisinmaksettavia varoja tarjoamalla muita kuin vaadittaessa takaisinmaksettavia velkasitoumuksia. Jos tällaisia velkasitoumuksia tarjotaan yleisölle muulla tavoin kuin laskemalla yleiseen liikkeeseen arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettuja arvopapereita, osakeyhtiön tai osuuskunnan on laadittava ja julkistettava osavuositiedot, tilinpäätös ja tilinpäätöstiedote noudattaen arvopaperimarkkinalain 7 luvun 5—13 §:ää. Poikkeamiseen tässä pykälässä säädetystä tiedonantovelvollisuudesta

ta sovelletaan arvopaperimarkkinalain 7 luvun 18 §:ää.

Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, vakuutusyhtiön ja maksulaitoksen oikeudesta tarjota Suomessa toimilupaansa sisältäviä palveluja säädetään erikseen.

4 §

Toiminimi

Muu kuin talletuspankki, Suomen Pankki tai Pohjoismaiden Investointipankki saa toiminimensään tai muutoin toiminnassaan käyttää sanaa "pankki" ainoastaan, jos on ilmeistä, että sanan käyttäminen ei viittaa harhaanjohtavasti talletuspankin toimintaan.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, yritys saa käyttää toiminimensään viittausta sen kanssa samaan konserniin tai talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvan talletuspankin toimintan.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti aputoiminimeen ja toissijaiseen tunnukseen.

Ulkomaisen luottolaitoksen toiminimen käytöstä Suomessa säädetään lisäksi 18 luvun 9 §:ssä.

3 luku

Oikeus omistaa luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia

1 §

Osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskeva ilmoitusvelvollisuus

Sen, joka aikoo suoraan tai välillisesti hankkia luottolaitoksen osakkeita, osuuksia, sijoitusosuuksia tai kantarahasto-osuuksia, on ilmoitettava siitä etukäteen Finanssivalvonnalle, jos hänen omistuksensa:

1) hankinnan johdosta olisi vähintään 10 prosenttia luottolaitoksen osake- tai osuuspääomasta taikka kantarahastosta;

2) olisi niin suuri, että se vastaisi vähintään 10:tä prosenttia kaikkien osakkeiden tai osuuksien tuottamasta äänimäärästä; tai

3) muutoin oikeuttaisi käyttämään 2 kohdassa tarkoitettuun omistukseen rinnastettavaa tai muuten merkittävää vaikutusvaltaa luottolaitoksen hallinnossa.

Jos 1 momentissa tarkoitettua omistusta aiotaan lisätä siten, että omistus hankinnan johdosta olisi vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia luottolaitoksen osake- tai osuuspääomasta taikka kantarahastosta tai omistus vastaisi samansuuruisia osuutta kaikkien osakkeiden tai osuuksien tuottamasta äänimäärästä taikka luottolaitoksesta tulisi tytäryritys, myös tästä hankinnasta on ilmoitettava etukäteen Finanssivalvonnalle.

Laskettaessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua omistusosuutta ja ääniosuutta sovelletaan arvopaperimarkkinalain 2 luvun 4 §:ää ja 9 luvun 4—7 §:ää. Tätä momenttia sovellettaessa ei oteta huomioon osakkeita ja osuuksia, jotka ilmoitusvelvollinen on enintään vuoden ajaksi hankkinut järjestämänsä arvopapereiden liikkeeseenlaskun yhteydessä tai markkinatakauksen nojalla ja joiden nojalla ilmoitusvelvollisella ei ole oikeutta käyttää yhteisössä äänivaltaa eikä muuten vaikuttaa yhteisön johdon toimintaan.

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä myös, jos omistettujen osakkeiden tai osuuksien määrä laskee jonkin 1 tai 2 momentissa säädetyn omistusrajan alapuolelle tai luottolaitos lakkaa olemasta ilmoitusvelvollisen tytäryritys.

Luottolaitoksen ja sen omistusyhteisön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vähintään kerran vuodessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen omistusosuuksien omistajat ja omistusten suuruudet sekä ilmoitettava viivytyksettä tietoonsa tulleet omistusosuuksien muutokset. Sellaisesta yrityksestä, jonka arvopaperit ovat kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain (748/2012) 1 luvun 2 §:n 6 kohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla, on lisäksi ilmoitettava tässä momentissa tarkoitettut tiedot arvopaperimarkkinalain 2 luvun 13 §:ssä tarkoitettulle Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta on käytävä ilmi tarpeelliset tiedot ja selvitykset:

1) ilmoitusvelvollisesta sekä hänen luotettavuudestaan ja taloudellisesta tilanteestaan;

2) ilmoitusvelvollisen omistuksesta ja muista sidonnaisuuksista luottolaitoksessa;

3) hankintaa koskevista sopimuksista, hankinnan rahoituksesta ja 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa omistuksen tavoitteista.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin ilmoituksiin liitettävistä tiedoista annetaan tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

2 §

Osakkeiden ja osuuksien hankintaa koskeva rajoitus

Finanssivalvonnan oikeudesta esittää EKP:lle tämän luvun 1 §:ssä tarkoitettujen omistussuhteiden hankinnan kieltämistä säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 32 a §:ssä ja kieltopäätöksen antamista koskevasta menettelystä mainitun lain 32 b §:ssä.

Ilmoitusvelvollinen ei saa hankkia 1 §:ssä tarkoitettuja osakkeita tai osuuksia ennen kuin EKP on tehnyt 1 momentissa tarkoitettujen päätösten tai päätöksen tekemiselle Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:ssä säädetty määräaika on päätynyt, ellei asian käsittelyssä toisin määrätä.

4 luku

Toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen sekä liiketoiminnan rajoittaminen

1 §

Toimilupahakemus

Luottolaitoksen toimiluvan myöntää Finanssivalvonnalle tehtävästä hakemuksesta EKP niin kuin YVM-asetuksessa, sen nojalla annetuissa EKP:n asetuksissa ja päätöksissä sekä tässä luvussa säädetään. Toimilupa voidaan antaa talletuspankin tai luottoyhteisön toimintaan. Toimi-

lupahakemukseen liitettävistä selvityksistä säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Talletuspankin toimilupahakemuksesta on pyydetty talletussuojarahaston lausunto. Toimilupahakemuksesta on lisäksi pyydetty sijoituspalvelulaissa tarkoitettujen sijoittajien korvausrahaston lausunto, jos luottolaitos voi yhtiöjärjestyksensä tai sääntöjensä mukaan tarjota sijoituspalveluja.

Jos toimilupaa hakeva yhteisö on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen ulkomaisen luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen rinnastettavan ulkomaisen yrityksen tai vakuutusyhtiön rinnastettavan ulkomaisen yrityksen tytäryritys tai ulkomaisen luottolaitoksen tai muun edellä tarkoitettujen ulkomaisen yrityksen emoyrityksen tytäryritys, hakemuksesta on pyydetty tuon valtion asianomaisen valvontaviranomaisen lausunto. Lausunto on pyydetty myös, jos toimilupaa hakevassa yhteisössä määräämisvalta on samoilla luonnollisilla tai oikeushenkilöillä kuin ulkomaisessa luottolaitoksessa tai muussa edellä tarkoitettussa ulkomaisessa yrityksessä. Tässä momentissa tarkoitettussa lausuntopyynnössä lausunnonantajaa on pyydetty erityisesti arvioimaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta sekä ilmoittamaan edellä mainittuja seikkoja koskevat tiedot, joilla on merkitystä toimiluvan myöntämisen tai luottolaitoksen valvonnan kannalta.

Jos toimiluvan myöntämisen edellytyksenä olevissa, 1 momentissa tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuu toimiluvan myöntämisen jälkeen olennainen muutos, luottolaitoksen on ilmoitettava muutoksista Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen antamisesta ja sisällöstä.

2 §

Toimilupaa koskeva päätösehdotus

Finanssivalvonnan on annettava luottolaitoksen toimilupaa koskeva päätösehdotus EKP:lle neljän kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteelli-

nen, siitä, kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset. Toimilupaa koskeva päätös on kuitenkin aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnalla on oikeus toimiluvan hakijaa kuultuaan sisällyttää toimilupaehdotukseen luottolaitoksen liiketoimintaa koskevia, valvonnan kannalta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja. Finanssivalvonta voi toimiluvan myöntämisen jälkeen luottolaitoksen hakemuksesta ehdottaa EKP:lle toimiluvan ehtojen muuttamista.

Jos toimilupaa koskevaa päätösehdotusta ei ole annettu 1 momentissa säädettyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valitus tehdään ja käsitellään, kuten hakemuksen hylkäämistä koskeva valitus tehdään ja käsitellään. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes päätösehdotus tai kielteinen päätös on annettu. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätösehdotuksen tai kielteisen päätöksen antamisesta muutoksenhakuviranomaiselle, jos päätös on annettu valituksen jälkeen. Tässä momentissa tarkoitetun valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään muilta osin hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

3 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Toimilupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että luottolaitoksen omistajat ja perustajat täyttävät 4 §:ssä säädetty vaatimukset ja luottolaitos luottolaitoksen toiminnalle ja taloudelliselle asemalle 5 ja 10 luvussa säädetty vaatimukset. Toimilupa voidaan myöntää myös perustettavalle luottolaitokselle ennen sen rekisteröimistä.

4 §

Luottolaitoksen merkittävien omistajien sekä perustajien luotettavuus

Sen, joka suoraan tai välillisesti omistaa vähintään kymmenen prosenttia luottolaitoksen osakepääomasta tai osuuden, joka tuottaa vähin-

tään kymmenen prosenttia sen osakkeiden tuottamasta äänivallasta, sekä luottolaitoksen perustajan on oltava luotettava.

Luotettavana ei pidetä sitä, jota Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:n 1 momentissa säädettyjen perusteiden nojalla voidaan kieltää hankkimasta luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia.

5 §

Toimiluvan myöntäminen eurooppayhtiölle ja eurooppaosuuskunnalle

Toimilupa myönnetään myös sellaiselle ETA-valtiossa vastaavan luvan saaneelle eurooppayhtiön (SE) säännöistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2157/2001, jäljempänä *eurooppayhtiöasetus*, tarkoitetulle eurooppayhtiölle, joka aikoo siirtää kotipaikkansa Suomeen asetuksen 8 artiklan mukaisesti. Lupahakemuksesta on pyydetty kyseisen valtion rahoitusmarkkinoita valvovan viranomaisen lausunto. Sama koskee eurooppayhtiön perustamista sulautumalla siten, että vastaanottava yhtiö, jonka kotipaikka on toisessa valtiossa, rekisteröidään eurooppayhtiönä Suomessa. Mitä tässä pykälässä säädetään eurooppayhtiöstä, sovelletaan myös eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1435/2003, jäljempänä *eurooppaosuuskuntaasetus*, tarkoitettuun eurooppaosuuskuntaan.

6 §

Toimiluvan ilmoittaminen rekisteröitäväksi

Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimilupa rekisteröitäväksi. Toimiluvan myöntämisestä on lisäksi ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle. Perustettavalle yritykselle ja kotipaikan Suomeen siirtävälle eurooppayhtiölle myönnetty toimilupa rekisteröidään samalla kun yritys rekisteröidään.

Talletuspankin toimilupa on lisäksi ilmoitettava tiedoksi 14 luvussa tarkoitetulle talletus-

suojarahastolle ja sijoituspalveluja tarjoavan luottolaitoksen toimilupa sijoituspalvelulaissa tarkoitettulle Sijoittajien korvausrahastolle.

7 §

Toiminnan aloittaminen

Luottolaitos voi aloittaa toimintansa, jollei toimiluvan ehdoista muuta johdu, välittömästi sen jälkeen, kun toimilupa on myönnetty ja luottolaitos on toimittanut Finanssivalvonnalle 2 momentissa tarkoitettut tiedot sekä, jos toimilupa on myönnetty perustettavalle yritykselle, yritys on rekisteröity.

Luottolaitos ei saa aloittaa toimintaansa ennen kuin se on toimittanut Finanssivalvonnalle:

1) luottolaitosta koskevan täydellisen otteen kaupparekisteristä, johon sisältyvät yhtiöjärjestyks tai säännöt;

2) hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenten ja varajäsenten, toimitusjohtajan ja toimitusjohtajan sijaisen sekä tilintarkastajien ja varatilintarkastajien nimet ja heitä koskevat tarvittavat muut tiedot.

Jos 2 momentissa mainitussa tiedossa tapahtuu muutos, uusi tieto on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

8 §

Toiminnan rajoittaminen ja toimiluvan peruuttaminen

Toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan peruuttaminen rekisteröitäväksi. Toimiluvan peruuttaminen on lisäksi ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, talletussuojarahastolle sekä tämän lain 13 luvussa tarkoitettulle vakuusrahastolle ja sijoittajien korvausrahastolle, jos luottolaitos on rahaston jäsen.

Poiketen siitä, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä säädetään, päätöksen toimiluvan peruuttamisesta tekee EKP YVM-asetuksen nojalla. Toimiluvan peruuttamiseen sovelletaan

lisäksi Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ää.

9 §

Toimilupavaatimuksista ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle tämän luvun ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaiset vaatimukset toimiluvan myöntämisestä. Ilmoitusvelvollisuudesta EKP:lle säädetään YVM-asetuksessa ja sen nojalla annetuissa asetuksissa ja päätöksissä.

5 luku

Liiketoimintaa koskevat yleiset edellytykset

Sallittu liiketoiminta

1 §

Talletuspankille sallittu liiketoiminta

Talletuspankille sallittua liiketoimintaa on:

- 1) talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen hankkiminen yleisöltä;
- 2) muu varainhankinta;
- 3) luotonanto ja rahoitustoiminta sekä muu rahoituksen järjestäminen;
- 4) rahoitusleasing;
- 5) maksupalvelu ja muu maksuliike;
- 6) sähköisen rahan liikkeeseenlasku, siihen liittyvä tietojenkäsittely ja tietojen tallentaminen sähköiselle tietovälineelle muun yrityksen lukuun;
- 7) maksujen periminen;
- 8) valuutanvaihto;
- 9) notariaattitoiminta;
- 10) arvopaperikauppa ja muu arvopaperitoiminta;
- 11) takaustoiminta;
- 12) luottotietotoiminta;

13) asuntosäästötoimintaan liittyvä asunto-osakkeiden ja -osuuksien sekä asuinkiinteistöjen välitys;

14) muu 1—13 kohdassa tarkoitettuun toimintaan verrattava tai niihin läheisesti liittyvä toiminta.

Talletuspankki saa lisäksi hoitaa postipalveluja postitoimiluvan haltijan kanssa tekemänsä sopimuksen mukaisesti sekä tarjota talletuspankin kanssa samaan konserniin tai talletuspankin yhteenliittymään kuuluvalla yritykselle sen hallintoon liittyviä palveluja.

Talletuspankin yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä on mainittava, tarjoaako talletuspankki sijoituspalvelulain 1 luvun 11 §:ssä tarkoitettuja sijoituspalveluja.

2 §

Luottoyhteisölle sallittu liiketoiminta

Luottoyhteisö saa harjoittaa tämän luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua liiketoimintaa lukuun ottamatta talletusten hankkimista yleisöltä. Luottoyhteisö saa vastaanottaa yleisöltä muita vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja kuin talletuksia vain maksupalveluiden tarjoamisen ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskun yhteydessä. Luottoyhteisö voi harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa. Kiinnitysluottopankkitoiminnasta säädetään kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetussa laissa.

Luottoyhteisön yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä on mainittava, tarjoaako luottoyhteisö sijoituspalvelulain 1 luvun 11 §:n mukaisia sijoituspalveluja.

Luottoyhteisön maksupalvelun tarjoamista varten tilille vastaanottamiin vaadittaessa takaisinmaksettaviin varoihin sovelletaan, mitä 15 luvun 6—10 §:ssä säädetään talletuksesta.

3 §

Kiinteistöjen omistamista koskeva rajoitus

Luottolaitos saa sijoittaa kiinteistöihin sekä kiinteistöyhteisöjen osakkeisiin ja osuuksiin enintään määrän, joka vastaa 13 prosenttia luot-

tolaitoksen taseen loppusummasta. Luottolaitoksen omistamiin kiinteistöyhteisöjen osakkeisiin ja osuuksiin rinnastetaan edellä tarkoitettua osuutta laskettaessa luottolaitoksen kiinteistöyhteisölle antamat luotot ja sen puolesta antamat takaukset samassa suhteessa kuin luottolaitoksen omistamat kiinteistöyhteisön osakkeet tai osuudet ovat kiinteistöyhteisön osake- tai osuus- pääomasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua suhdelukua laskettaessa ei oteta huomioon kiinteistöjä eikä kiinteistöyhteisön osakkeita tai osuuksia, jotka:

1) ovat joutuneet luottolaitoksen haltuun maksamatta jääneen saamisen vakuutena; tai

2) on vuokrattu rahoitustoiminnan yhteydessä ja joiden arvon alenemisesta johtuva riski on olennaisilta osiltaan siirretty sopimuksin vuokralleottajalle.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määräajaksi myöntää luvan poiketa 1 momentissa säädetystä vaatimuksesta.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tiedot, jotka ovat tarpeen tässä pykälässä säädetyn rajoituksen valvomiseksi. Finanssivalvonta voi antaa valvonnan kannalta tarpeellisia määräyksiä ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä ja siitä, kuinka usein ilmoitus on tehtävä.

4 §

Konsolidoitua kiinteistönomistusta koskeva rajoitus

Konsolidointiryhmän emoyrityksen ja konsolidointiryhmän tytäryritysten yhteenlaskettu 3 §:ssä tarkoitettu kiinteistönomistus ei saa ylittää määrää, joka on 13 prosenttia emoyrityksen konsolidoidun taseen loppusummasta.

Laskettaessa 1 momentissa tarkoitettua konsolidoitua suhdelukua siihen ei sisällytetä luottolaitoksen konsolidointiryhmään kuuluvalla kiinteistöyhteisölle annettuja luottoja eikä tällaisen kiinteistöyhteisön puolesta annettuja takauksia, jos kiinteistöyhteisö yhdistellään konsolidoituun taseeseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu luottolaitoksen konsolidoitu tase laaditaan konsolidointiryhmän emoyrityksen ja konsolidointiryhmän tytär-

yrittäjien taseiden yhdistelmänä noudattaen, mitä kirjanpitolaisissa ja tämän lain 12 luvun 10 §:ssä säädetään konsernitilinpäätöksen laatimisesta.

Finanssivalvonta voi erityisestä syystä määrätä myöntää poikkeuksen 1 momentin vaatimuksista.

Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai 1 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tiedot, jotka ovat tarpeen tässä pykälässä säädetyn rajoituksen valvomiseksi. Finanssivalvonta voi antaa valvonnan kannalta tarkempia määräyksiä tämän pykälän mukaisen ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä ja siitä, kuinka usein ilmoitukset on tehtävä.

5 §

Rahalainan antamista koskevien osuuskuntalain säännösten soveltaminen

Osuuskuntalain (421/2013) 16 luvun 11 §:ää ei sovelleta luottolaitokseen eikä sen konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen.

6 §

Omien ja konserniyritysten osakkeiden, osuuksien, pääomalainojen ja debentuurien hankinnan rahoittaminen ja pantiksi ottaminen

Luottolaitos saa antaa lainaa omien ja emoyrityksensä osakkeiden ja osuuksien hankkimiseen sekä ottaa niitä pantiksi 2—4 momentissa säädettyin rajoituksin. Vakuuden asettaminen luottolaitoksen varoista edellä tarkoitetun lainan maksamisesta rinnastetaan lainan antamiseen.

Luottolaitos ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva rahoituslaitos saa, jollei 3 momentista muuta johdu, osakeyhtiölain (624/2006) 13 luvun 10 §:n 1 momentin, osuuskuntalain 16 luvun 11 §:n 1 momentin sekä velkakirjalain (622/1947) 34 §:n 3 momentin estämättä antaa lainaa omien tai emoyrityksen osakkeiden ja osuuksien hankkimiseksi ja ottaa niitä pantiksi, jos ne ovat kaupankäynnin kohteena

kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 1 luvun 2 §:n 6 kohdassa tarkoitetulla säännellyllä markkinalla, jos lainan antaminen tai pantin ottaminen kuuluu luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen tavanomaiseen liiketoimintaan ja jos laina on annettu taikka pantti otettu luotto- tai rahoituslaitoksen toiminnassa noudatuin tavanomaisin ehdoin.

Luottolaitos saa ottaa pantiksi omia ja emoyrityksen osakkeita ja osuuksia niiden merkinnän rahoittamiseksi annetun lainan vakuudeksi enintään määrän, joka vastaa nimellisarvoltaan 10 prosenttia lainan antaneen yrityksen, tai jos pantiksi on otettu lainan antaneen yrityksen emoyrityksen osakkeita tai osuuksia, emoyrityksen sidotusta pääomasta.

Luottolaitos ei saa antaa luottoa samaan konsolidointiryhmään kuulumattomalle konserniyritykselle konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien hankkimiseksi.

Mitä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään osakkeista ja osuuksista, sovelletaan myös kantarahasto-osuuksiin, sijoitusosuuksiin, pääomasijoituksiin, pääomalainoihin, debenttureihin ja muihin sitoumuksiin, joilla on huonompi etuoikeus kuin liikkeeseenlaskijan muilla veloilla.

Luottolaitoksen rahoittamien tai vakuudeksi ottamien omien tai samaan konsolidointiryhmään kuuluvien rahoitusvälineiden lukemisesta luottolaitoksen omiin varoihin säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksen 28, 52 ja 63 artiklassa.

7 §

Arvopaperistettujen omaisuuserien hankintaa koskevat rajoitukset

Luottolaitos saa hankkia arvopaperistettuja omaisuuseriä ainoastaan EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyin rajoituksin.

Toiminnan yleinen valvottavuus

8 §

Liiketapahtumien kirjaaminen

Luottolaitoksella on oltava sellainen kirjanpitojärjestelmän ja muiden tietojärjestelmien kuvaus ja luottolaitoksen on kirjattava liiketapahtumansa siten, että Finanssivalvonta voi riittävästi todentaa niiden tietojen oikeellisuuden, jotka luottolaitoksen on lain ja sen nojalla annettujen säädösten ja määräysten mukaan ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

9 §

Toimipaikat

Luottolaitoksella on oltava Suomessa pääkonttori ja vähintään yksi kiinteä toimipaikka.

10 §

Asiamiehen käyttäminen ja muu merkittävän toiminnon ulkoistaminen

Luottolaitos voi harjoittaa liiketoimintaansa asiamiehen välityksellä tai muuten ulkoistaa liiketoimintansa kannalta merkittäviä toimintojaan, jos se ei haittaa luottolaitoksen riskien hallintaa, sisäistä valvontaa eikä muuten merkittävästi luottolaitoksen liiketoiminnan hoitamista.

Toiminto on luottolaitoksen liiketoiminnan kannalta merkittävä, jos virhe tai puute sen suorittamisessa voi haitata olennaisesti luottolaitoksen toimintaa koskevien lakien tai niiden nojalla annettujen säännösten tai määräysten taikka luottolaitoksen toimiluvan ehtojen noudattamista, luottolaitoksen taloudellista asemaa tai liiketoiminnan jatkuvuutta.

Merkittävän toiminnon ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus, josta käy ilmi toimeksiannon sisältö ja sopimuksen voimassaoloaika.

Luottolaitoksen, joka toimiluvan myöntämisen jälkeen aikoo harjoittaa liiketoimintaa asiamiehen välityksellä tai muuten ulkoistaa liiketoimintansa kannalta merkittävän toiminnon

muulle kuin samaan konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvalla, on ilmoitettava ulkoistamisesta etukäteen Finanssivalvonnalle. Luottolaitoksen ja ulkoistettua toimintaa hoitavan välisessä sopimussuhteessa tapahtuvista merkittävistä muutoksista on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä ilmoituksen sisällöstä.

Edellä 4 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos asiamies tai muu ulkoistettua toimintaa hoitava kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään.

Luottolaitoksen tarjoamien sijoituspalvelujen ulkoistamisesta säädetään sijoituspalvelulaissa.

11 §

Ulkoistamisen edellytykset

Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että se saa ulkoistettua toimintaa hoitavalta jatkuvasti luottolaitoksen viranomaisvalvonnan, riskien hallinnan ja sisäisen valvonnan edellyttämät tarpeelliset tiedot, sekä siitä, että sillä on oikeus luovuttaa tiedot edelleen Finanssivalvonnalle ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisölle, jos luottolaitos on keskusyhteisön valvonnassa.

12 §

Luottolaitoksen sidonnaisuus

Luottolaitoksella ei saa olla merkittävää sidosta sellaiseen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, johon sovellettavat Euroopan talousalueeseen kuulumattoman valtion lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset estävät luottolaitoksen tehokkaan valvonnan, eikä muuhunkaan tahoon, jos merkittävä sidos on muuten omiaan estämään luottolaitoksen tehokasta valvontaa.

Merkittävällä sidoksella tarkoitetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan

38 alakohdassa tarkoitettua läheistä sidonnaisuutta.

13 §

Määräysvallan hankkiminen ulkomaisessa yrityksessä

Luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys ei saa hankkia kirjainpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa muussa ulkomaisessa yrityksessä kuin ulkomaisessa ETA-luottolaitoksessa, ulkomaisessa ETA-sijoituspalveluyrityksessä, ulkomaisessa ETA-maksulaitoksessa, ulkomaisessa ETArahastoyhtiössä, ulkomaisessa ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajassa tai ulkomaisessa ETA-vakuutusyhtiössä, ellei yritys ole ilmoittanut siitä etukäteen Finanssivalvonnalle taikka jos Finanssivalvonta on ilmoituksen saatuaan kieltänyt hankinnan 2 momentissa säädettyssä ajassa.

Finanssivalvonta voi kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta kieltää 1 momentissa tarkoitettun hankinnan, jos hankinnan kohteena olevaan yritykseen sovellettavat lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset olennaisesti vaikeuttaisivat luottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmän tehokasta valvontaa.

14 §

Luottolaitoksen kuuluminen ulkomaiseen konsolidointiryhmään tai ulkomaiseen rahoitus- ja vakuutusryhmittymään

Jos luottolaitos kuuluu sellaiseen konsolidointiryhmään, jonka ylin emoyritys sijaitsee muussa kuin ETA-valtiossa, luottolaitoksen toimiluvan edellytyksenä on, että:

1) ulkomaan viranomaisella on riittävä toimivalta valvoa koko konsolidointiryhmää vastaavalla tavalla kuin tässä laissa säädetään; tai

2) voidaan osoittaa, että konsolidoitu vakavaraisuus, konsolidoidut suuret asiakasriskit, konsolidointiryhmän sisäinen valvonta ja riskienhallintamenetelmät sekä omistusyhteisön omis-

tajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus vastaavat tämän lain mukaisia vaatimuksia.

Finanssivalvonnan on tehtävä päätös siitä, täyttääkö luottolaitos 1 momentin mukaiset vaatimukset, jos luottolaitoksella ei ole emoyritystä toisessa ETA-valtiossa ja luottolaitoksen taseen loppusumma on suurempi kuin luottolaitoksen emoyrityksen minkään toisen sellaisen ulkomaisen tytärluottolaitoksen tai suomalaisen sijoituspalveluyritykseen rinnastettavan ulkomaisen tytäryrityksen taseen loppusumma, jonka kotipaikka on toisessa ETA-valtiossa.

Finanssivalvonnan on ennen 2 momentissa tarkoitettun päätöksen tekemistä pyydettävä siitä lausunto 1 momentissa tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvien, toisessa ETA-valtiossa säänneltyjen ulkomaisten luottolaitosten tai suomalaisen sijoituspalveluyritykseen rinnastettavien ulkomaisten yritysten valvonnasta vastaavilta ulkomaan viranomaisilta ja Euroopan pankkiviranomaiselta. Finanssivalvonnan on lisäksi tehtyään päätöksen ilmoitettava siitä näille viranomaisille, Euroopan komissiolle ja, jos konsolidointiryhmään kuuluu suomalaiseen sijoituspalveluyritykseen rinnastettava ulkomainen yritys, jonka kotipaikka on toisessa ETA-valtiossa, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta luottolaitokseen, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, jos tämä viranomainen on katsonut, että konsolidointiryhmä täyttää 1 momentissa säädetyt edellytykset.

Mitä 1 ja 3 momentissa säädetään konsolidointiryhmästä ja konsolidoidusta valvonnasta, sovelletaan vastaavasti rahoitus- ja vakuutusryhmittymään ja sen valvontaan.

15 §

Sisäiset liiketoimet

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle sellaisista liiketoimista, joissa yhtenä

osapuolena on luottolaitos ja toisena osapuolena on:

1) yritys, joka kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan konserniin tai on luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen kirjanpitolaissa tarkoitettu omistusyhteisyrittäjä;

2) sellainen luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan muun työnantajayrityksen perustama eläkesäätiölaissa (1774/1995) tarkoitettu eläkesäätiö, jonka toimintapiiriin kuuluvat henkilöt ovat työnantajayrityksen palveluksessa;

3) vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitettu eläkekassa, jonka toimintapiirissä voivat olla luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan muun työnantajayrityksen palveluksessa olevat henkilöt.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä vähintään neljännesvuosittain sellaisista liiketoimista, joiden arvo tai, jos keskenään samanlaisia liiketoimia on tehty tässä momentissa tarkoitettuna ajanjaksona useita, niiden yhteenlaskettu arvo ylittää miljoona euroa tai viisi prosenttia liiketoimen osapuolena olevan luottolaitoksen omista varoista, jollei Finanssivalvonta hyväksy korkeampaa ilmoitusrajaa.

Tässä pykälässä tarkoitettuja liiketoimia ei saa tehdä ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä samanlaisissa liiketoimissa yleisesti noudatetuista ehdoista. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta konserniyritysten tarvitsemien hallinnollisten palvelujen hankkimiseen konserniin kuuluvalta yritykseltä eikä emoyrityksen tytäryritykselle myöntämiin pääoma- ja debentuurilainoihin, jotka ovat tarpeen tytäryrityksen pääomarakenteen vahvistamiseksi, eikä muuhunkaan tytäryrityksen rahoittamiseen silloin, kun tytäryritys on samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys tai samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluva rahoitus- tai vakuutusalan yritys ja emoyritys huolehtii yleisesti konsolidointiryhmän tai ryhmittymän varainhallinnasta.

Finanssivalvonta voi antaa valvonnan kannalta tarpeellisia tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen liiketoimien ilmoittamisesta.

Varautuminen poikkeusoloihin

16 §

Varautumisvelvollisuus

Luottolaitoksen tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös poikkeusoloissa osallistumalla rahoitusmarkkinoiden valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muilla toimilla.

17 §

Varautumisesta aiheutuvien kustannusten korvaaminen

Jos 16 §:stä aiheutuvat tehtävät edellyttävät sellaisia toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä luottolaitoksen toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettua huoltovarmuusrahastosta.

6 luku

Sivuliikkeen perustaminen, palvelujen tarjoaminen Suomeen ja kotipaikan siirto ulkomaille

1 §

Sivuliikkeen perustaminen ETA-valtioon

Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivuliikkeen muuhun ETA-valtioon, on ilmoitettava siitä etukäteen Finanssivalvonnalle. Ilmoitukseen on liitettävä tiedot harjoitettavaksi aiotusta toiminnasta sekä sivuliikkeen hallintoon liittyvät tiedot. Sijoituspalveluja tarjoavan luottolaitoksen on ilmoitettava, miten sen muualla kuin Suomessa olevan sivuliikkeen asiakkaina olevien sijoittajien saamiset on turvattu.

Finanssivalvonnan on kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ilmoitettava ne edelleen

asianomaisen valtion vastaavalle valvontaviranomaiselle sekä samalla ilmoitettava tiedot luottolaitoksen omien varojen määrästä, vakavaraisuussuhteesta, tallettajien suojana olevasta vakuusjärjestelmästä, sijoittajien suojaksi tarkoitusta suojajärjestelmästä tai sen puuttumisesta sekä muut tiedot, jotka ovat tarpeen sivuliikkeen toiminnan aloittamiseksi. Ilmoituksesta on annettava tieto luottolaitokselle.

Finanssivalvonnan on kieltäydyttävä 2 momentissa tarkoitettujen ilmoituksen tekemisestä, jos se havaitsee, että luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja hallinto eivät täytä luottolaitokselle tässä laissa säädettyjä vaatimuksia. Sivuliikettä ei voida perustaa, jos Finanssivalvonta on kieltäytynyt tekemästä ilmoitusta. Finanssivalvonnan on ilmoitettava kieltäytymistä koskevasta päätöksestä Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle ja 1 momentissa tarkoitettun ETA-valtion valvontaviranomaiselle kirjallisesti 1 momentissa tarkoitettujen tietojen muutoksista vähintään kuukautta ennen niiden toteuttamista.

2 §

Sivuliikkeen perustaminen valtioon, joka ei kuulu Euroopan talousalueeseen

Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivuliikkeen muuhun kuin ETA-valtioon, on haettava lupa sivuliikkeen perustamiseen Finanssivalvonnalta. Lupa on myönnettävä, jos sivuliikkeen valvonta on riittävästi järjestettävissä ja jos sivuliikkeen perustaminen ei luottolaitoksen hallinto ja taloudellinen tila huomioon ottaen ole omiaan vaarantamaan luottolaitoksen toimintaa. Lupahakemuksesta on pyydettyä Suomen Pankin lausunto. Finanssivalvonnalla on oikeus luvan hakijaa kuultuaan asettaa lupaan sivuliikkeen toimintaa koskevia, valvonnan kannalta tarpeellisia rajoituksia ja ehtoja.

Lupahakemukseen liitettävistä selvityksistä säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

3 §

Sivuliikkeen toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Sivuliikkeen toiminnan rajoittamisesta ja kieltämisestä säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 27 ja 57 §:ssä.

4 §

Palveluiden tarjoaminen

Luottolaitoksen, joka aikoo tarjota 5 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja palveluita jonkin muun ETA-valtion alueella perustamatta sivuliikettä, on ilmoitettava etukäteen Finanssivalvonnalle, mitä palveluita se tarjoaa.

Finanssivalvonnan on kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta toimitettava tieto asiasta 1 momentissa tarkoitettun valtion valvontaviranomaiselle sekä liitettävä mukaan oma ilmoituksensa siitä, kattaako luottolaitoksen toimilupa Suomessa kyseiset palvelut.

5 §

Konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen sijoittumisoikeus ja palvelujen tarjoamis-oikeus

Luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva suomalainen rahoituslaitos voi täytettyään ETA-valtiossa sivuliikkeen perustamiselle tai palvelujen tarjoamiselle asetetut edellytykset perustaa sivuliikkeen tai muutoin tarjota palveluja ETA-valtioon. Sivuliikkeen perustamisessa ja palvelujen tarjoamisessa noudetaan 1 ja 4 §:ää.

Finanssivalvonnan on tarkastettava 1 momentissa tarkoitettujen edellytysten täytyminen ja rahoituslaitoksen täyttäessä edellytykset annettava asiasta todistus.

Rahoituslaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle, jos rahoituslaitoksen olosuhteissa tapahtuu 1 momentissa tarkoitettuihin edellytyksiin vaikuttavia muutoksia. Finanssivalvonnan on ilmoitettava asianomaisen valtion valvontaviranomaiselle, jos rahoituslaitos ei enää täytä 1 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä.

6 §

Kotipaikan siirto toiseen ETA-valtioon

Jos luottolaitos aikoo siirtää kotipaikkansa toiseen ETA-valtioon siten kuin eurooppayhtiöasetuksen 8 artiklassa tai eurooppaosuuskunta-asetuksen 7 artiklassa säädetään, luottolaitoksen on lähetettävä Finanssivalvonnalle jäljennös eurooppayhtiöasetuksen 8 artiklan 2 ja 3 kohdassa tai eurooppaosuuskunta-asetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua siirtosuunnitelmaa ja selonteosta viipymättä sen jälkeen, kun luottolaitos on ilmoittanut suunnitelman rekisteröitäväksi.

Jos luottolaitos aikoo kotipaikan siirron jälkeen jatkaa luottolaitostoimintaa Suomessa, siihen sovelletaan, mitä ulkomaisen luottolaitoksen toiminnasta Suomessa säädetään.

Rekisteriviranomainen ei saa antaa eurooppayhtiölain (742/2004) 9 §:n 5 momentissa tai eurooppaosuuskuntalain (906/2006) 9 §:n 5 momentissa tarkoitettua todistusta, jos Finanssivalvonta on ilmoittanut rekisteriviranomaiselle ennen eurooppayhtiölain 9 §:n 2 momentissa tai eurooppaosuuskuntalain 9 §:n 3 momentissa tarkoitettua luvan myöntämistä, että luottolaitos ei ole noudattanut kotipaikan siirtoa tai Suomessa tapahtuvan toiminnan jatkamista tai toiminnan lopettamista koskevia säännöksiä. Luvan saa antaa ennen osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 2 momentissa tai osuuskuntalain 20 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräpäivää vain, jos Finanssivalvonta on ilmoittanut, ettei se vastusta kotipaikan siirtoa.

II OSA

HALLINTO JA OHJAUS

7 luku

Hallinto- ja ohjausjärjestelmät

1 §

Hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset

Luottolaitoksella on oltava sen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden kattavat ja oikeasuhteiset hallinto- ja ohjausjärjestelmät, joilla varmistetaan luottolaitoksen johtaminen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti sekä se, että luottolaitoksen hallitus voi tehokkaasti valvoa luottolaitoksen johtamista. Hallituksen on hyväksyttävä luottolaitoksen riskistrategia ja muut strategiset tavoitteet sekä huolehdittava siitä, että niiden noudattamista valvotaan luotettavasti.

Hallituksen on huolehdittava siitä, että luottolaitoksen sisäiset valvontajärjestelmät ovat luotettavia. Näihin kuuluvat ainakin taloudellista raportointia, taloutta, toimintaa, luottolaitosta koskevan sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden sekä luottolaitoksen tiedonantovelvollisuuden täyttämistä koskevat menettelytavat, niiden noudattaminen ja valvonta. Luottolaitoksen riskinoton ja riskienhallintajärjestelmien on täytettävä 9 luvun vaatimukset.

Luottolaitoksen johtamisessa ja toiminnassa tehtävät on eriytettävä siten, että eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa laitoksen johtamisen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti, vältetään. Luottolaitoksen hallituksen puheenjohtaja ei saa ilman Finanssivalvonnan lupaa olla samanaikaisesti saman luottolaitoksen toimitusjohtaja, ellei luottolaitoksella ole hallintoneuvostoa, jonka tehtäväksi on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu muuten hallitukselle kuuluvat tehtävät.

Hallituksen on arvioitava säännöllisesti luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmien te-

hokkuutta ja ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin puutteiden korjaamiseksi.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tämän luvun säännökset hallituksesta koskevat hallintoneuvostoa siinä laajuudessa kuin sille on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu muuten hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta ja sen hallinto- ja ohjausjärjestelmistä, sovelletaan luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyritykseen, sen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen sekä luottolaitoksen konsolidointiryhmän hallinto- ja ohjausjärjestelmiin.

2 §

Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset

Luottolaitoksen hallituksella on oltava sen tehtävien kannalta riittävästi ja monipuolisesti osaamista ja kokemusta luottolaitoksen liiketoiminnasta ja toimintaan liittyvistä riskeistä. Luottolaitoksen on käytettävä riittävästi voimavaroja hallituksen jäsenten perehdyttämiseen tehtäväänsä.

Hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokselle toimintaperiaatteet, joilla edistetään hallituksen kokoonpanon monimuotoisuutta. Hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokselle tavoite sukupuolten tasapuolisesta edustuksesta hallituksessa sekä laadittava toimintaperiaatteet, joilla tavoite saavutetaan ja ylläpidetään.

Hallituksen työ on järjestettävä siten, ettei hallituksen yksittäinen jäsen tai jäsenten vähemmistö epäasianmukaisesti tai luottolaitoksen edun vastaisesti vallitse hallituksen päätöksentekoa. Hallituksen yksittäisen jäsenen on toimittava tehtävässään siten, että hallitus voi täyttää tehtävänsä ja riippumattomasti valvoa toimivan johdon toimintaa.

3 §

Nimitysvaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä tai osakkeenomistajien nimeämistä henkilöistä koostuva nimitysvaliokunta. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava nimitysvaliokunta.

Nimitysvaliokunnan tehtävänä on avustaa hallitusta tai hallituksen jäsenet valitsevaa elintä jäsenten sekä toimivan johdon ehdollepanoa ja valintaa koskevista asioista. Valiokunnan jäsen ei saa toimi- tai palvelussuhteessa osallistua sellaisen luottolaitoksen tai yrityksen päivittäiseen johtamiseen, jonka asiat kuuluvat valiokunnan tehtäviin.

Nimitysvaliokunnan on avustettava hallitusta tai muuta hallituksen jäsenet valitsevaa elintä ainakin seuraavissa asioissa:

1) hallituksen työskentelylle tarpeellisten tietojen ja taitojen, kokemuksen, monimuotoisuuden sekä jäsenyyden vaatiman ajan arviointi, uusien jäsenten tehtäväkuvien ja vaadittavien valmiuksien määrittely sekä jäsen ehdokkaiden etsiminen;

2) hallituksen kokoonpanon, työskentelyn sekä hallituksen yksittäisten jäsenten työskentelyn arviointi;

3) toimivan johdon valintaperusteiden ja valintamenettelyn arviointi;

4) 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua tavoitteen edistäminen.

Edellä 3 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettujen arvioinnit on tehtävä säännöllisesti, 2 kohdassa tarkoitettu arviointi kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

Jos nimitysvaliokuntaa ei ole tai sille ei anneta hoidettaviksi tässä pykälässä säädettyjä tehtäviä, niistä vastaa hallitus tai hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin nämä tehtävät yhtiöjärjes-

tyksen tai sääntöjen mukaan kuuluvat hallinto-neuvostolle.

5 §

Luottolaitoksen johdon ajankäyttö

4 §

*Luottolaitoksen johdon luotettavuus- ja päte-
vyysvaatimukset*

Luottolaitoksen hallituksen jäsenen ja toimi-vaan johtoon kuuluvan tulee olla luotettava ja hyvämaineinen henkilö, joka ei ole konkurssis-sa taikka liiketoimintakiellossa ja jonka toimi-kelpoisuutta ei ole muutenkaan rajoitettu.

Luotettavana ja hyvämaineisena ei pidetä si-tä, joka on:

1) viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen ar-viota edeltäneen vuoden aikana sakkorangais-tukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoit-tavan hänen olevan ilmeisen sopimaton 1 mo-mentissa tarkoitettuun tehtävään; tai

2) muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton 1 mo-mentissa tarkoitettuun tehtävään.

Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on laskettava tuomion lainvoimaisek-si tulosta tehtävän vastaanottohetkeen. Jos tuo-mio ei ole saanut lainvoimaa, tuomittu voi kui-tenkin jatkaa luottolaitoksen johtoon kuuluvan päätösvallan käyttämistä, jos sitä on hänen ai-kaisempi toimintansa, tuomioon johtaneet olo-suhteet ja muut asiaan vaikuttavat seikat koko-naisuutena arvioiden pidettävä ilmeisen perus-teltuna.

Luottolaitoksen hallituksen jäsenellä ja toimi-vaan johtoon kuuluvalla tulee olla luottolaitok-sen liiketoiminnasta, siihen liittyvistä keskeisis-tä riskeistä sekä johtamisesta sellainen osaami-nen ja kokemus kuin henkilön tehtävään sekä luottolaitoksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden on tarpeen.

Luottolaitoksen on ilmoitettava viipymättä Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitettua johtoa koskevista muutoksista.

Luottolaitoksen hallituksen jäsenen, toimitus-johtajan ja muun toimivaan johtoon kuuluvan on käytettävä riittävästi aikaa tässä laissa säädetty-jen ja muiden tehtävään kuuluvien velvollisuuksiensa hoitamiseen. Hallituksen jäsenen ja toi-mitusjohtajan hallituksen jäsenyyksien eni-mäismäärän ja heidän muiden tehtäviensä ar-vioinnissa on otettava huomioon ainakin jäse-nen ja toimitusjohtajan henkilökohtaiset olosuh-teet sekä luottolaitoksen toiminnan laatu, laa-juus ja monimuotoisuus.

Jäljempänä 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetul-la tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkit-tävään luottolaitokseen päätoimisessa toimi- tai palvelussuhteessa oleva hallituksen jäsen taikka toimitusjohtaja saa pitää enintään kaksi muun-laista hallituksen jäsenyyttä ja muussa kuin pää-toimisessa toimi- tai palvelussuhteessa oleva hallituksen jäsen enintään neljä hallituksen jäse-nyyttä.

Yhdeksi johtotehtäväksi lasketaan hallituk-sen jäsenyydet tai toimitusjohtajuudet:

1) samaan konsolidointiryhmään tai samaan talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvissa yrityksissä; ja

2) yrityksissä, joista luottolaitoksella on EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa tarkoitettu huomattava omistus-osuus.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, ei sovelle-ta hallituksen jäsenen, joka on valittu luottolai-toksen johtoon valtion edustajana, eikä hallituksen jäsenyyteen tai toimitusjohtajuu-teen asunto-osakeyhtiössä, asunto-osakeyhtiö-lain (1599/2009) 28 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa keskinäisessä kiinteistöosakeyhtiössä, aatteelli-sessa tai taloudellisessa yhdistyksessä tai muus-sa sellaisessa yrityksessä, jonka pääasiallinen tarkoitus on muu kuin voiton tuottaminen osak-keen- tai osuudenomistajille, jos tehtävä ei vaa-ranna 1 momentissa säädettyjen periaatteiden noudattamista.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, ei sovelleta hallituksen jäsenen, joka on henkilöstön edus-

tuksesta yritysten hallinnossa annetussa laissa (725/1990) tarkoitettu henkilöstön edustaja.

Finanssivalvonta voi antaa luvan hallituksen jäsenelle ja toimitusjohtajalle vastaanottaa yhden lisäjäsennyden 2 momentissa säädettyjen enimmäismäärien lisäksi, jos se ei vaaranna 1 momentissa säädettyjen periaatteiden noudattamista. Finanssivalvonnan on ilmoitettava antamastaan poikkeusluvasta Euroopan pankkiviranomaiselle.

6 §

Rikkomuksista ilmoittaminen

Luottolaitoksella on oltava menettelytavat, joita noudattamalla luottolaitoksen palveluksessa olevat voivat ilmoittaa luottolaitoksen sisällä riippumattoman kanavan kautta finanssimarkkinoita koskevien säännösten ja määräysten epäilyistä rikkomisesta. Ilmoituksen tekijän ja ilmoituksen kohteena olevan henkilön henkilötiedot on salassa pidettäviä, jollei laissa toisin säädetä.

Luottolaitoksen on säilytettävä edellä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta koskevat tarpeelliset tiedot. Tiedot on poistettava viiden vuoden kuluttua ilmoituksen tekemisestä, jollei tietojen edelleen säilyttäminen ole tarpeen rikostutkiminnan, vireillä olevan oikeudenkäynnin, viranomaisitutkiminnan taikka ilmoituksen tekijän tai ilmoituksen kohteena olevan henkilön oikeuksien turvaamiseksi. Tietojen edelleen säilyttämisen tarpeellisuus on tutkittava viimeistään kolmen vuoden kuluttua edellisestä tarkistamisesta. Tarkistamisesta on tehtävä merkintä.

Ilmoituksen kohteena olevalla rekisteröidyllä henkilöllä ei ole tarkastusoikeutta 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin. Tietosuojavaltuutettu voi rekisteröidyn pyynnöstä tarkastaa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen, rekisteröityä koskevien tietojen lainmukaisuuden.

Luottolaitoksen tulee toteuttaa asianmukaiset ja riittävät toimenpiteet ilmoitusten tekijöiden suojelemiseksi.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten tekemisestä ja niiden käsittelystä luottolaitoksessa.

7 §

Tietojen saatavilla pito internetissä

Luottolaitoksen on pidettävä saatavilla internetsivustollaan selostus siitä, miten se noudattaa tämän luvun 1—5 §:n säännöksiä.

8 luku

Palkitseminen

1 §

Säännösten soveltaminen

Tämän luvun säännöksiä sovellettaessa on otettava huomioon luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän koko, oikeudellinen ja hallinnollinen rakenne sekä toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä kunkin palkkionsaajan tehtävät ja vastuut.

Tämän luvun 11 ja 12 §:n säännöksiä sovelletaan ainoastaan sellaisia henkilöitä koskeviin palkitsemisjärjestelmiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan. Tällaisia henkilöitä ovat:

- 1) toimitusjohtaja ja muu toimiva johto;
- 2) muu henkilö, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan;
- 3) henkilö, joka työskentelee 6 §:ssä tarkoitetuissa luottolaitoksen sisäisissä valvontatoiminnoissa;
- 4) muu henkilö, jonka palkkioiden kokonaismäärä ei merkittävästi poikkea 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulle henkilölle määräytyvän palkkion kokonaismäärästä.

Luottolaitoksen on ylläpidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista henkilöistä.

Tämän luvun 14 §:ää sovelletaan palkitsemiseen vain valtion vakuusrahastosta annetussa laissa (379/1992) tarkoitettua valtion tukea saavassa luottolaitoksessa.

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyritykseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen sekä

talletuspankkien yhteenliittymään ja sen keskusyhteisöön.

Mitä tämän luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään yhtiökokouksesta, sovelletaan myös muuhun luottolaitoksessa ylintä päätösvaltaa käyttävään toimielimeen ja sen jäseneseen.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tässä luvussa säädetystä hallituksen tehtävistä vastaa hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin hallintoneuvostolle on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

2 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *palkitsemisjärjestelmällä* päätöksiä, sopimuksia, toimintaperiaatteita ja menettelytapoja, joita luottolaitos noudattaa toimitusjohtajan ja henkilöstön palkitsemisessa;

2) *palvelussuhteella* työsuhdetta ja toimitusjohtajan tai vastaavassa asemassa olevan toimisuhteita laitoksen ja palkkionsaajan välillä;

3) *palkkiolla* palvelussuhteeseen perustuvaa palkkaa tai muuta taloudellista etuutta mukaan lukien 10 §:n 3 momentissa tarkoitettu palvelussuhteen päättymisestä maksettava korvaus sekä sellainen eläke-etuus, jonka kustantaminen ei ole laitoksen lakisääteinen velvollisuus;

4) *muuttuvalla palkkiolla* palkkionsaajan suoritukseen taikka taloudellisiin tai muihin tekijöihin sidottua palkkiota, joka ei ole kiinteä;

5) *kiinteällä palkkiolla* tiettyyn ajanjaksoon tai muuhun suorituksesta tai tuloksesta riippumattomaan tekijään sidottua palkkaa ja muuta palkkiota;

6) *palkkionsaajalla* sitä, jonka palvelussuhteen perusteella palkkio maksetaan;

7) *ansaintajakso*lla ajanjaksoa, jonka aikana tehdyn työsuorituksen tai ajanjaksoon kohdistuvan muun tekijän perusteella luottolaitoksen palkkionsaajalle maksettava muuttuva palkkio määritellään;

8) *lykkäysajalla* ansaintajakson jälkeistä ajanjaksoa, jonka päätyttyä palkkionsaajalle syntyy oikeus muuttuvaan palkkioon tai, jos palkkio

maksetaan osina, palkkion osaan, tässä luvussa säädetyn edellytyksin sekä luottolaitoksen mahdollisesti asettamien muiden ehtojen toteutuesa;

9) *odotusajalla* palkitsemisjärjestelmässä määrättyä ajanjaksoa, ja jos kyseiseen palkkioon kohdistuu lykkäysaika, lykkäysajan jälkeistä ajanjaksoa, jonka aikana palkkionsaaja ei voi vielä määrätä hänelle muuna kuin rahana maksettavasta palkkiosta.

3 §

Palkitsemisjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset

Luottolaitoksen palkitsemisjärjestelmien tulee olla laitoksen ja sen konsolidointiryhmän liiketoimintastrategian, tavoitteiden ja arvojen mukaisia sekä vastata laitoksen ja sen konsolidointiryhmän pitkän aikavälin etua. Palkitsemisjärjestelmien tulee olla sopusoinnussa laitoksen ja sen konsolidointiryhmän hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä.

Palkitsemisjärjestelmät eivät saa kannustaa riskinottoon, joka ylittää laitoksen ja sen konsolidointiryhmän riskinkantokyvyn perusteella päätetyn tai muuten kestävän riskitason.

4 §

Palkitsemisjärjestelmien valvonta

Luottolaitoksen hallituksen on päätettävä laitoksessa sovellettavien palkitsemisjärjestelmien yleiset periaatteet laitoksen toimivaa johtoa ja koko henkilöstöä varten sekä säännöllisesti valvottava ja arvioitava palkitsemisjärjestelmien toimivuutta ja päätettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen noudattamista. Luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyrityksen hallituksen on valvottava, että palkitsemisjärjestelmiä koskevia tämän luvun säännöksiä noudatetaan koko konsolidointiryhmässä.

Palkitsemisjärjestelmiä on hallinnoitava siten, että voidaan välttää sellaiset eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa laitoksen tai sen konsolidointiryhmän liiketoiminnan hoitamisen tehok-

kaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

Laitoksen tai sen konsolidointiryhmän sisäisen, liiketoiminnoista riippumattoman valvontatoiminnon on vähintään kerran vuodessa todennettava, että hallituksen päättämiä palkitsemisjärjestelmiä on noudatettu.

5 §

Palkitsemisvaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä koostuva palkitsemisvaliokunta, jonka tehtävänä on avustaa luottolaitoksen hallitusta palkitsemisjärjestelmien hallinnointia ja ohjausta koskevista päätöksistä. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava palkitsemisvaliokunta.

Valiokunnan kokoonpano ja työskentely on järjestettävä niin, että valiokunta kykenee riippumattomasti arvioimaan palkitsemisjärjestelmien kannusteita ja muita vaikutuksia riskien, pääoman ja maksuvalmiuden hallintaan. Valiokunnan on suorittaessaan tehtäviään otettava huomioon osakkeenomistajien, sijoittajien ja luottolaitoksen muiden sidosryhmien pitkän aikavälin etu sekä yleinen etu. Palkitsemisvaliokunnan puheenjohtaja ja jäsenet eivät saa palvelussuhteessa osallistua sellaisen luottolaitoksen tai yrityksen päivittäiseen johtamiseen, jonka asiat kuuluvat valiokunnan tehtäviin. Jos hallituksen jäsenenä on henkilöstön edustuksesta yritysten hallinnossa annetussa laissa tarkoitettuja henkilöstön edustajia, vähintään yksi heistä on nimittävä palkitsemisvaliokunnan jäseneksi.

Jos palkitsemisvaliokuntaa ei ole tai sille ei anneta hoidettaviksi tässä pykälässä mainittuja tehtäviä, niistä vastaa hallitus tai hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin nämä tehtävät yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan kuuluvat hallintoneuvostolle.

6 §

Valvontatoiminnoissa työskentelevät henkilöt ja heidän palkitsemisensa

Luottolaitoksen sisäisissä valvontatoiminnoissa vastuullisessa asemassa olevien henkilöiden palkitsemista valvoo luottolaitoksen tai, jos se kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän emoyrityksen hallitus tai palkitsemisvaliokunta.

Valvontatoiminnossa työskentelevän henkilön palkitsemisen tulee määräytyä valvontaa varten määriteltyjen tavoitteiden toteutumisen perusteella, eikä saa olla riippuvainen sen liiketoimintayksikön tuloksesta, jota henkilö valvoo.

7 §

Kiinteiden ja muuttuvien palkkioiden välinen suhde

Kiinteän ja muuttuvan palkkion määräytymisperusteiden on selvästi erotuttava toisistaan. Kiinteän palkkion on ensisijaisesti määräydyttävä henkilön ammatillisen kokemuksen, tehtävänkuvan ja vastuun perusteella. Muuttuvan palkkion tulee heijastaa luottolaitoksen kestävää ja riskipainotettua tulosta sekä palkkionsaajan henkilökohtaista suoritusta, joka ylittää hänen tehtävämukaisen normaalin suoritustasonsa.

Luottolaitoksen on määrittävä kiinteiden ja muuttuvien palkkioiden välinen kohtuullinen suhde sekä se, kuinka suuriksi muuttuvat palkkiot voivat nousta. Palkitsemisjärjestelmän ehtojen on oltava sellaiset, että luottolaitos voi päättää muuttuvan palkkion jättämisestä maksamatta joko kokonaan tai osittain tässä luvussa tai palkitsemisjärjestelmässä määritellyillä muilla edellytyksillä sekä päättää palkkion maksamisesta 12 §:ssä tarkoitetuilla rahoitusvälineillä ja lykätä palkkion maksamista 11 §:ssä tarkoitetuilla tavoilla. Palkkionsaajan kiinteän palkkion on oltava riittävän suuri, jotta muuttuvan palkkion mahdollinen maksamatta jättäminen ei muodostu palkkionsaajalle kohtuuttomaksi.

Muuttuvan palkkion osuus ei saa ylittää 100 prosenttia kunkin palkkionsaajan kiinteän palkkion kokonaismäärästä, ellei luottolaitoksen yhtiökokous toisin päättä. Yhtiökokous ei kuitenkaan saa hyväksyä suurempaa muuttuvien palkkioiden osuutta kuin 200 prosenttia kiinteän palkkion kokonaismäärästä.

8 §

Muuttuvien palkkioiden suurta enimmäisosuutta koskeva yhtiökokouksen päätöksenteko

Yhtiökokoukselle 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua päätöstä varten tehtävän ehdotuksen on oltava riittävästi yksilöity, ja siinä on perusteltava, miksi korkeampi muuttuvien palkkioiden enimmäisosuus olisi hyväksyttävä. Ehdotuksessa on selostettava ainakin se, mikä on päätöksen piiriin kuuluvien henkilöiden lukumäärä ja vastualueet sekä päätöksen vaikutus luottolaitoksen vakavaraisuuteen. Tässä pykälässä tarkoitettua ehdotuksesta on mainittava yhtiökokouksutuksessa.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle yhtiökokoukselle tehtävästä ehdotuksesta viipymättä sen jälkeen, kun ehdotuksen tekemisestä on päätetty tai ehdotus on tullut luottolaitoksen tietoon. Luottolaitoksen hallituksen on viimeistään kolme viikkoa ennen yhtiökokousta tai viipymättä sen jälkeen, kun ehdotus on tullut luottolaitoksen tietoon, annettava Finanssivalvonnalle lausunto siitä, onko ehdotuksen hyväksyminen sen mielestä ristiriidassa EU:n vakavaraisuusasetuksen ja erityisesti riittäviä omia varoja koskevien vaatimusten kanssa.

Jos luottolaitoksen yhtiökokouksessa on edustettuna vähintään puolet yhtiön kaikista osakkeista, yhtiökokouksen päätökseksi tulee mielipide, jota on kannattanut vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä. Jos yhtiökokouksessa on edustettuna vähemmän kuin puolet yhtiön kaikista osakkeista, yhtiökokouksen päätökseksi tulee mielipide, jota on kannattanut vähintään kolme neljäsosaa annetuista äänistä.

Osakkeenomistaja, jota tässä pykälässä tarkoitettu päätös koskee, tai hänen asiamiehensä,

ei saa äänestää asiassa, paitsi jos päätös koskee luottolaitoksen kaikkia osakkeenomistajia.

Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viipymättä tässä pykälässä tarkoitettua yhtiökokouksen päätöksestä. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksestä Euroopan pankkiviranomaiselle.

9 §

Muuttuvia palkkioita koskevat vaatimukset

Luottolaitoksen on noudatettava muuttuvan palkkion määräytymisessä ja maksamisessa tässä pykälässä olevia vaatimuksia.

Muuttuvan palkkion on perustuttava kokonaisarvioon palkkionsaajan ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta sekä luottolaitoksen ja, jos laitos kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän, kokonaistuloksesta ja sen kehittymisestä. Suoritusta arvioitaessa on otettava huomioon taloudelliset ja muut tekijät sekä se, miten suoritus tai tulos on toteutunut pitkällä aikavälillä.

Suoritusarvioon perustuvien palkkioiden maksaminen palkkionsaajille on jaksotettava siten, että maksaminen on sopusoinnussa luottolaitoksen liiketoimintasyklin ja liiketoimintariskien kanssa. Maksettavien palkkioiden määrissä on otettava huomioon ainakin arviointihetkellä tiedossa olevat sekä tulevat riskit, pääomakustannukset ja tarpeellinen maksuvalmius.

Luottolaitoksen maksettavaksi tulevien palkkioiden kokonaismäärä ei saa olla niin suuri, että se rajoittaa laitoksen pääomapohjan vahvistamista.

Palkkionsaajalle voi syntyä oikeus muuttuvaan palkkioon ja muuttuva palkkio voidaan maksaa hänelle ainoastaan, jos maksaminen ei vaaranna luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaista riittävää omien varojen määrää, ja että maksaminen on luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän, palkkionsaajan liiketoimintayksikön tuloksen sekä palkkionsaajan henkilökohtaisen suorituksen kannalta kokonaisuutena arvioiden perusteltua.

Oikeus muuttuvaan palkkioon voi syntyä palkkionsaajalle ja se voidaan maksaa hänelle vain, jos palkkionsaaja ei ole menetellyt luottolaitosta velvoittavien säännösten, ohjeiden tai luottolaitoksen määrittelemien toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen vastaisesti taikka teollaan tai laiminlyönnillään myötävaikuttanut tällaiseen menettelyyn. Muuttuva palkkio on myös voitava jättää maksamatta tai periä takaisin, jos kyseinen menettely tulee luottolaitoksen tietoon vasta palkkion määrityksen tai maksamisen jälkeen. Määrittäessään ja soveltaessaan palkitsemisjärjestelmissään tässä momentissa olevia rajoituksia, luottolaitoksen on erityisesti otettava huomioon, onko palkkionsaajan menettely myötävaikuttanut merkittävien taloudellisten tappioiden syntymiseen ja onko palkkionsaajan menettely luottolaitoksen johtoa koskevien luotettavuus- ja pätevyysvaatimusten vastainen.

10 §

Palkitseminen siirtymätilanteissa

Luottolaitos voi sitoutua ehdottomaan muuttuvan palkkion maksamiseen ainoastaan erityisen painavista syistä ja edellyttäen, että luvattu palkkio kohdistuu ainoastaan palkkionsaajan palvelussuhteen ensimmäiseen vuoteen. Kyseisen sitoutumisen ja palkkion maksamisen tulee kuitenkin olla sopusoinnussa laitoksen terveen ja vahvan pääomarakenteen sekä palkkionsaajan henkilökohtaisen suoritusvaatimuksen kanssa. Sitoumuksessa tarkoitettu palkkio tulee selkeästi erottaa harkinnanvaraisesta palkitsemisjärjestelmästä.

Luottolaitos saa sitoutua palkkionsaajan aiempaan palvelussuhteeseen perustuvaan tai sen kaltaiseen palkitsemisjärjestelmään vain, jos se on sopusoinnussa luottolaitoksen pitkän aikavälin etujen kanssa. Edellytyksen täyttymistä arvioitaessa luottolaitoksen on otettava huomioon uuden palvelussuhteen kannalta ainakin vanhan järjestelmän sitouttamisvaikutus sekä tämän luvun mukaiset maksamisen lykkäämistä ja takaisinmaksamista koskevat vaatimukset.

Palkkionsaajalle maksettavan erorahan ja muun vastaavan korvauksen, joka maksetaan,

jos palvelussuhde päättyy ennenaikaisesti, maksamisessa on otettava huomioon tässä luvussa säädetyt edellytykset, ja maksamisperusteet on laadittava muutenkin sellaisiksi, ettei korvaus johda epäonnistuneen suorituksen tai moitittavan menettelyn palkitsemiseen.

11 §

Muuttuvien palkkioiden maksamisen lykkääminen

Merkittävä osa, vähintään 40 prosenttia määritellystä muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on lykättävä sekä maksettava aikaisintaan 3—5 vuoden kuluessa ansaintajakson päättymisestä. Edellä tarkoitettun lykkäysajan pituutta määritettäessä luottolaitoksen on otettava huomioon sen liiketoimintasykli, liiketoiminnan luonne, riskit sekä kyseisen palkkionsaajan tehtävät ja vastuu. Jos muuttuvan palkkion osuus kiinteän ja muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia muuttuvasta palkkiosta on lykättävä vastaavalla tavalla. Jos lykättävä palkkio maksetaan eri lykkäysajoin useammassa erässä, palkkionsaajalle voi kertyä oikeus lykättävän palkkion yhteismäärään aikaisintaan portaittain, samassa kokonaislykkäysajan kulumista vastaavassa suhteessa.

12 §

Muuttuvien palkkioiden maksaminen muuna kuin rahana ja odotusajan asettaminen

Vähintään puolet määritellystä muuttuvasta palkkiosta on maksettava muuna kuin käteissuorituksena. Siihen on käytettävä tasapainoisesti osakkeita tai, jos luottolaitoksen osakkeet eivät ole kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 1 luvun 2 §:n 6 kohdassa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, muita niihin rinnastettavia luottolaitoksen liikkeeseen laskemia EU:n vakavaraisuusasetuksen 52 ja 63 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä, jotka ovat vaihdettavissa ydinpääomaksi tai joiden kirjanpitoarvoa voidaan alentaa. Käy-

tettyjen rahoitusvälineiden arvon on heijastettava luottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen oman pääoman tai luottokelpoisuuden muutoksia.

Maksettaessa muuttuvia palkkioita tässä pykälässä tarkoitetuin rahoitusvälinein niihin on liitettävä odotusaika, jonka pituus on sopusoinnussa 11 §:n mukaisesti määrättyjen lykkäysaikojen kanssa.

13 §

Kielletyt menettelyt

Luottolaitos ei saa maksaa muuttuvia palkkioita tavalla, jonka vaikutus rinnastuu tämän luvun säännösten vastaiseen menettelyyn.

Luottolaitoksen on vaadittava palkkionsaajaa sitoutumaan siihen, ettei hän käytä rahoitusvälineitä, vakuuttamista tai muita niihin rinnastuvia keinoja tässä luvussa tarkoitettuun palkitsemisjärjestelmään liittyvältä palkkionsaajan henkilökohtaiselta riskiltä suojautumiseen.

Finanssivalvonta voi rajoittaa tai kieltää tietyn rahoitusvälineen tai järjestelyn käyttämisen muuttuvien palkkioiden maksamiseen riippumatta siitä, sisältyykö se lykättyyn osuuteen vai ei, jos menettelyä voidaan pitää tämän luvun säännösten vastaisena.

14 §

Palkitseminen valtion tukea saavissa luottolaitoksissa

Jos muuttuvien palkkioiden maksaminen olisi ristiriidassa luottolaitoksen terveen ja vahvan pääomapohjan sekä valtion tuen nopean takaisinmaksamisen kanssa, luottolaitos saa maksaa muuttuvina palkkioina yhteensä vain enintään määrän, joka vastaa määrättyä osuutta laitoksen nettotuotoista. Enimmäisosuudesta päättää luottolaitoksen hallituksen ehdotuksesta valtiovarainministeriö tilikaudeksi kerrallaan luottolaitoksen vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

Valtiovarainministeriö voi valtion tuen saamisen ehtona edellyttää, että luottolaitos muut-

taa palkitsemisjärjestelmiään siten, että ne ovat sopusoinnussa 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi luottolaitoksen hyvän riskienhallinnan ja kestäväen taloudellisen aseman kanssa. Valtiovarainministeriö voi vastaavasti myös edellyttää, että luottolaitos rajoittaa luottolaitoksen johdolle maksettavia palkkioita ja kieltää kokonaan muuttuvien palkkioiden maksaminen luottolaitoksen johdolle, jos maksaminen ei täytä tässä pykälässä säädettyjä edellytyksiä tai jos palkkioiden maksaminen ei ole luottolaitoksen ja yleisen edun kannalta kokonaisuutena arvioiden perusteltua.

15 §

Tietojen saatavilla pito internetissä

Luottolaitoksen on pidettävä saatavilla internetsivustollaan selostus siitä, miten se noudattaa tämän luvun säännöksiä.

16 §

Finanssivalvonnan tehtävät palkitsemisjärjestelmien valvonnassa

Finanssivalvonnan on seurattava luottolaitosten palkitsemisjärjestelmien kehitystä ja niiden noudattamia käytäntöjä sekä annettava palkitsemista koskevia tietoja Euroopan pankkiviranomaiselle tämän määräämässä muodossa. Finanssivalvonnan on vaadittava valvottaviltaan sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 450 artiklassa säädetään, tiedot:

- 1) niiden henkilöiden lukumäärästä, joille luottolaitos on maksanut palkkoja ja palkkioita vähintään 1 miljoonaa euroa tilikautta kohden;
- 2) kyseisten henkilöiden tehtävänkuvasta sekä siitä, millä liiketoiminta-alueella he työskentelevät;
- 3) palkkion jakautumisesta kiinteään ja muuttuvaan osaan ja palkkion lykkäämistä koskevat ehdot sekä muut keskeiset tiedot palkitsemisjärjestelmistä, joihin henkilöt kuuluvat.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen tietojen ilmoittamisesta.

III OSA

TALOUDELLINEN ASEMA

9 luku

Riskien hallinta

1 §

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi

Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sillä on jatkuvasti riittävä määrä omia varoja kattamaan luottolaitokseen kohdistuvat ja sen ulkoiseen toimintaympäristöön liittyvät riskit siten kuin tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään. Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Tämän varmistamiseksi luottolaitoksella on oltava terveet, kattavat ja tehokkaat strategiat ja menettelytavat, joiden avulla se arvioi, seuraa ja ylläpitää sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista.

Luottolaitoksen on arvioitava säännöllisesti 1 momentissa tarkoitettuja strategioita ja menettelytapoja, jotta ne pysyvät luottolaitoksen liiketoiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden kattavina ja oikeasuhteisina.

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta ja sen riskienhallinnasta, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyritykseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen ja luottolaitoksen konsolidointiryhmän riskienhallintaan.

Finanssivalvonta voi luottolaitoksen hakemuksesta myöntää luvan poiketa 1 ja 2 momentin soveltamisesta konsolidointiryhmään kuuluvaa luottolaitokseen. Lupa on myönnettävä, jos

kullekin konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle on asetettu riittävä omien varojen tavoite yrityksen liiketoiminnan kullekin osa-alueelle lukuun ottamatta konsolidoidun valvonnan tavoitteiden kannalta vähäisiä yrityksiä ja liiketoiminta-alueita. Luvan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että luvan myöntäminen ei vaaranna luottolaitoksen vakavaraisuutta tai vakavaraisuuden valvontaa.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään luottolaitoksesta, ei sovelleta EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetun poikkeuksen alaiseen luottolaitokseen. Mitä 3 momentissa säädetään konsolidoidusta riskienhallinnasta, ei sovelleta EU:n vakavaraisuusasetuksen 15 artiklassa tarkoitetun poikkeuksen alaiseen konsolidointiryhmään.

2 §

Riskienhallintajärjestelmälle asetettavat yleiset vaatimukset

Luottolaitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat sekä kirjallisesti kuvatut hallinto- ja ohjausjärjestelmät luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvien nykyisten ja tulevien riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi, rajoittamiseksi, seuraamiseksi ja riskeistä raportoimiseksi. Näihin kuuluvat:

1) selkeä organisaatiorakenne, jossa toimivalta- ja vastuusuhteet on määritelty kattavasti ja selkeästi;

2) tehokkaat riskienhallinnan raportointiprosessit;

3) terveet sisäisen valvonnan, hallinnon ja laskennan prosessit;

4) palkitsemisjärjestelmiä koskevat toimintaperiaatteet ja menettelytavat, jotka ovat sopu-soinnussa terveen ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen järjestelmien on oltava laitoksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden kattavia ja oikeasuhteisia.

3 §

Hallituksen tehtävät riskien hallinnassa

Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvia riskejä koskevat strategiat ja menettelytavat sekä säännöllisesti arvioitava niitä. Kaikki olennaiset riskit, riskienhallintaa koskevat ohjeet sekä näiden muutokset on raportoitava hallitukselle.

Luottolaitoksen hallituksen on käytettävä riittävästi aikaa luottolaitoksen riskejä koskevien asioiden käsittelyyn sekä varmistuttava siitä, että luottolaitoksella on riittävät voimavarat riskien hallintaa koskevien tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tässä luvussa säädettyistä hallituksen tehtävistä vastaa hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin sille on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

4 §

Riskivaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä koostuva riskivaliokunta, joka raportoi koko hallitukselle. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava riskivaliokunta. Riskivaliokunnan jäsen ei saa toimi- tai palvelussuhteessa osallistua sellaisen luottolaitoksen tai yrityksen päivittäiseen johtamiseen, jonka asiat kuuluvat valiokunnan tehtäviin. Riskivaliokunnan jäsenellä tulee olla tarpeellinen luottolaitoksen riskinotto- ja riskistrategiaan liittyvä asiantuntemus.

Riskivaliokunnan on avustettava hallitusta luottolaitoksen riskistrategiaa ja riskinottoa koskevissa asioissa sekä sen valvomisessa, että

luottolaitoksen toimiva johto noudattaa hallituksen päättämää riskistrategiaa. Riskivaliokunnan on arvioitava, vastaavatko laitoksen pääomaa sitovista palveluista perimät hinnat laitoksen liiketoimintamallia ja riskistrategiaa sekä jos näin ei ole, valmisteltava hallituksen hyväksyttäväksi suunnitelma asian korjaamiseksi.

Riskivaliokunnan on myös avustettava hallituksen palkitsemisvaliokuntaa terveiden palkitsemisjärjestelmien luomisessa ja arvioitava, kannustavatko palkitsemisjärjestelmät ottamaan huomioon laitoksen riskit, pääoma- ja maksuvalmiusvaatimukset sekä tuottojen jaksonituksen ja tuottojen kertymistodennäköisyyden.

Jos riskivaliokuntaa ei ole tai sille ei anneta hoidettavaksi tässä pykälässä mainittuja tehtäviä, niistä vastaa hallitus taikka hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin nämä tehtävät yhtiöjärjestyksen tai yhteisön sääntöjen mukaan kuuluvat niille.

5 §

Tarkastusvaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä koostuva tarkastusvaliokunta, joka raportoi koko hallitukselle. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava tarkastusvaliokunta. Mitä edellä säädetään, ei koske luottolaitosta, jonka osakkeet eivät ole kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 1 luvun 2 §:n 6 kohdassa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla ja joka on laskenut liikkeeseen ainoastaan velkasitoumuksia, joiden yhteenlaskettu nimellisarvo on alle 100 000 000 euroa, julkaisematta arvopapereista arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja

neuvoston direktiivin 2003/71/EY mukaista esittää.

Tarkastusvaliokunnalla tulee olla riittävä asiantuntemus laskentatoimesta, kirjanpidosta, taloudellisesta raportoinnista ja tilinpäätöskäytännöistä sekä sisäisestä tarkastuksesta. Tarkastusvaliokunnan jäsen ei saa toimi- tai palvelusuhteessa osallistua sellaisen luottolaitoksen päivittäiseen johtamiseen, jonka asiat kuuluvat valiokunnan tehtäviin. Valiokunnan jäsenistä vähintään yhden on oltava luottolaitoksesta ja sen merkittävistä osakkeenomistajista riippumaton, jolla on riittävä asiantuntemus laskentatoimesta tai tilintarkastuksesta.

Tarkastusvaliokunnan on avustettava hallitusta ainakin seuraavien asioiden seuraamisessa, valvomisessa ja valmistelussa:

- 1) taloudellinen raportointijärjestelmä;
- 2) sisäisen valvonnan ja tarkastuksen sekä riskinhallintajärjestelmien tehokkuus;
- 3) tilintarkastus;
- 4) tilintarkastajan riippumattomuus ja tilintarkastajan valinnan valmistelu.

Jos tarkastusvaliokuntaa ei ole tai sille ei anneta hoidettavaksi tässä pykälässä mainittuja tehtäviä, niistä vastaa hallitus taikka hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin nämä tehtävät yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan kuuluvat hallintoneuvostolle.

6 §

Yhdistetty riski- ja tarkastusvaliokunta

Muulla kuin 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella, jolla on tarkastusvaliokunta, voi olla sen hallituksen jäsenistä koostuva yhdistetty riski- ja tarkastusvaliokunta. Valiokunnan jäsenillä on oltava asiantuntemus hoitaa kummankin valiokunnan tehtäviä.

7 §

Riskivaliokunnan jäsenten tiedonsaantioikeus

Hallituksen riskivaliokunnan jäsenten tulee saada käyttöönsä riittävät tiedot luottolaitoksen

riskeistä. Riskivaliokunnan on määriteltävä sille ilmoitettavien tietojen sisältö ja muoto. Riskivaliokunnan tulee pitää säännöllisesti yhteyttä 8 §:ssä tarkoitettuun riskien valvontatoimintoon. Valiokunnalla on oikeus käyttää tarpeellisessa määrin myös ulkopuolisia asiantuntijoita.

8 §

Liiketoiminnoista riippumaton riskien valvontatoiminto ja muut valvontatoiminnot

Luottolaitoksella on oltava luottolaitoksen liiketoiminnoista riippumattomat riskien valvontatoiminto, säännösten ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamista valvova toiminto, sisäinen tarkastus sekä muut tarpeelliset valvontatoiminnot.

Riskien valvontatoiminnon tehtävänä on huolehtia siitä, että luottolaitoksen olennaiset riskit tunnistetaan, mitataan ja raportoidaan hallitukselle. Valvontatoiminnon on osallistuttava aktiivisesti laitoksen riskistrategian luomiseen ja kaikkien olennaisten riskienhallintaa koskevien päätösten tekemiseen sekä huolehdittava siitä, että hallitus saa kokonaiskuvan luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä.

Tässä pykälässä tarkoitetuille valvontatoiminnoille on annettava niiden tehtävien hoitamiseksi riittävä hallinnollinen asema, toimivalta ja voimavarat. Jos hallitus ei saa muulla tavalla riittäviä tietoja laitoksen olennaisista riskeistä tavanomaisten raportointiprosessien kautta, riskien valvontatoiminnon ja muiden valvontatoimintojen johtajalla tulee olla mahdollisuus saatua tehtäviinsä kuuluvia asioita suoraan hallituksen tietoon. Valvontatoiminnoissa työskentelevien tulee olla riippumattomia niistä liiketoimintayksiköistä, joita he valvovat. Riskien valvontatoiminnon johtajan tehtävän on oltava päätoiminen. Hänen vapauttamisestaan tehtävistään päättää luottolaitoksen hallitus.

Luottolaitos voi poiketa tässä pykälässä säädetyistä vaatimuksista, jotka koskevat liiketoiminnoista riippumattomien valvontatoimintojen perustamista sekä riskien valvontatoiminnon johtajan tehtävän päätoimisuutta, jos se on perusteltua ottaen huomioon luottolaitoksen toi-

minnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus. Riskien valvontatoiminnon johtajan mahdollisten muiden tehtävien tulee kuitenkin aina olla liiketoiminnoista riippumattomia, eivätkä ne muutoinkaan saa aiheuttaa eturistiriitaa valvontatoiminnon tehtävien kanssa.

9 §

Luottoriskin ja vastapuoliriskin arvioiminen sisäisin arviointimenetelmin

Luottolaitoksella on oltava luotto- ja vastapuoliriskin arvioimista varten omat luottolaitoksen toiminnan laadun, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta riittävät sisäiset arviointimenetelmät, jotka eivät saa perustua yksinomaan tai kaavamaisesti vastapuolta tai rahoitusvälinettä koskevaan ulkopuoliseen luottoluokitukseen.

Luottolaitoksen, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla merkittävä, on pyrittävä käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen ja ainakin sellaisten olennaisen suurten luottoriskien arvioimiseen, joihin liittyy samanaikaisesti suuri määrä merkittäviä vastapuolia, sekä kaupan- käyntivarastossa oleviin velkarahoitusvälineisiin liittyvän olennaisen suuren vastapuoliriskin arvioimiseen, jos vastapuoliriski kohdistuu suureen määrään eri vastapuolia.

10 §

Luotto- ja vastapuoliriski

Luotonannon on perustuttava terveisiin ja selkeästi määriteltäviin perusteisiin. Luottojen myöntämistä, luottoehtojen muuttamista, luottojen uudistamista ja jälleenrahoitusta koskevista prosesseista on oltava selkeät ja dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Luottolaitoksella on oltava sisäiset menetelmät, joilla se voi arvioida yksittäisiä luotto- ja vastapuoliriskejä. Se ei saa arviointimenetelmisään tukeutua yksinomaan tai kaavamaisesti ulkopuoliseen luottoluokitukseen. Jos luottolaitoksen omia varoja koskevat laskelmat perustuvat ulkopuoliseen luottoluokitukseen tai siihen,

että luokitusta tietystä luottoriskistä ei ole, luottolaitoksen on lisäksi itse arvioitava kyseiseen riskiin kohdistettavan omien varojen vaatimuksen määrä.

Luottolaitoksen on hallinnoitava ja seurattava luottoriskejä sisältäviä varallisuus- ja velkakeriä jatkuvasti tehokkain järjestelmin. Sillä on oltava prosessit, joilla se tunnistaa ja hallitsee ongelmaluottoja sekä tekee niistä riittävät arvonalennuskirjaukset ja tappiovaraukset. Luottosaaavat on pidettävä riittävästi hajautettuina luottolaitoksen kohdemarkkinoiden ja luottolaitoksen hallituksen hyväksymän luotonantostategian mukaisesti.

11 §

Jäännösriski

Luottolaitoksen on varauduttava siihen, että sen käyttämät riskienhallinnan sekä luottoriskien vähentämismenetelmät epäonnistuvat. Sillä on oltava jäännösriskiä koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

12 §

Keskittymäriski

Luottolaitoksen on varauduttava riskien keskittymisestä aiheutuvan riskin toteutumiseen. Sillä on oltava asiaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat. Keskittymäriskiä hallittaessa vastapuolina on otettava huomioon ainakin OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut keskusvastapuolet, luottolaitoksen 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettuun lähipiiriin kuuluvat, samalla toimialalla tai samalla maantieteellisellä alueella toimivat sekä samoja hyödykkeitä tuottavat vastapuolet. Lisäksi sen on otettava huomioon luottoriskien vähentämismenetelmistä aiheutuva riski sekä suuret välilliset luottoriskit, kuten yhden vakuudenantajan vakuuskeskittymä.

13 §

Arvopaperistamiseen liittyvä riski

Luottolaitoksen on varauduttava varojen tai velkaerien arvopaperistamiseen liittyviin riskeihin. Kyseisten riskien hallinnassa on riittävästi varmistuttava siitä, että riskien arviointi ja niitä koskevat päätökset perustuvat riskien todelliseen arvoon ja luonteeseen. Sillä on oltava arvopaperistamiseen liittyvän riskin hallintaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Luottolaitoksella on oltava alulle panemistaan uusiutuvista arvopaperistamisjärjestelyistä suunnitelma, jonka mukaan sillä on riittävä maksuvalmius huolehtia järjestelyihin liittyvistä sopimuksenmukaisista ja ennenaikaisista takaisinmaksuista.

14 §

Markkinariski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät olennaisten markkinariskien tunnistamiseen, mittaamiseen ja hallitsemiseen. Sillä on oltava markkinariskin hallintaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Sen on varauduttava riittävästi lyhyiden ja pitkien markkinapositionien epäsuhdasta johtuvaan maksuvalmiustarpeeseen. Luottolaitoksella on oltava riittävä sisäinen pääoma kattamaan nekin olennaiset markkinariskit, joihin ei ole kohdistettava omia varoja.

Jos luottolaitos on laskiessaan markkinaposition riskin kattamiseksi vaadittavien omien varojen määrää EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti nettouttanut yhden tai useamman osakeindeksiin sisältyvän osakkeen position yhden tai useamman osakeindeksifutuurin tai muun osakeindeksituotteen position kanssa, luottolaitoksella on oltava riittävä sisäinen pääoma kattamaan kyseisestä positioista aiheutuva tappioriski siitä, että futuurin tai muun johdannaisrahoitusvälineen arvonmuutokset eivät täysin noudata sen kohde-

etuusosakkeiden arvonmuutoksia. Luottolaitoksen on toimittava näin myös silloin, kun sillä on hallussaan vastakkaissuuntaisia positioita sellaista osakeindeksifutuuureista, joiden maturiteetit tai koostumus eivät täysin vastaa toisiaan.

Jos luottolaitos noudattaa EU:n vakavaraisuusasetuksen 345 artiklan mukaista käsittelyä, laitoksen on huolehdittava siitä, että sillä on riittävä sisäinen pääoma tappioriskin kattamiseen, joka sillä on merkintäsitoumuksen antamisajankohdan ja seuraavan arkipäivän välisenä aikana.

15 §

Rahoitustaseen korkoriski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät tunnistaa, arvioida ja hallita korkotason vaihteluun liittyvät riskit, jotka vaikuttavat laitoksen rahoitustaseeseen. Sillä on oltava rahoitustaseen korkoriskin hallintaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

16 §

Operatiivinen riski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät operatiivisten riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Sen on varauduttava ainakin mallintamisriskin sekä harvoin tapahtuvien, vakavien riskitapahtumien toteutumiseen. Laitoksen täytyy selkeästi kuvata, mitä se pitää operatiivisina riskeinä. Sillä on oltava operatiivisen riskin hallintaa koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Luottolaitoksella on oltava riittävät, turvalliset ja toimintavarmat maksu-, arvopaperi- ja muut tietojärjestelmät.

Luottolaitoksella on oltava varautumis- ja jatkuvuussuunnitelmat liiketoiminnan vakaviin häiriöihin varautumiseen, toiminnan jatkuvuuden turvaamiseen sekä häiriötilanteissa aiheutuvien vahinkojen rajoittamiseen.

17 §

Maksuvalmiusriski

Luottolaitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat strategiat ja järjestelmät, joilla se tunnistaa, mittaa, hallitsee ja seuraa maksuvalmiusriskiä, päivänsisäistä riskiä ja riskiprofiilia tarkoituksenmukaisin aikavälein riittävän maksuvalmiuden ja maksuvalmiuspuskurien ylläpitämiseksi. Maksuvalmiusriskin hallinnan on oltava sopusoinnussa luottolaitoksen eri liiketoimintalueisiin, valuuttoihin, luottolaitoksen sivuliikkeisiin ja sen konsolidointiryhmään kuuluviin oikeushenkilöihin liittyvän maksuvalmiusriskin kanssa. Maksuvalmiusriski sekä sen kustannukset ja hyödyt on riittävin menetelmin pystyttävä kohdentamaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen strategioiden ja järjestelmien on oltava tehokkaat ja oikeassa suhteessa laitoksen liiketoiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen, riskiprofiiliin sekä laitoksen hallituksen vahvistamiin maksuvalmiusriskin sietorajoihin. Niiden on myös oltava oikeassa suhteessa laitoksen tärkeyteen kussakin ETA-valtiossa, jossa se toimii. Strategioita ja järjestelmiä koskevat toimintaperiaatteet ja menettelytavat on dokumentoitava. Laitoksen on huolehdittava siitä, että kunkin liiketoiminta-alueen johto ja henkilöstö tuntevat laitoksen maksuvalmiusriskin hyväksytyt rajat.

Luottolaitoksella on oltava menetelmät rahoitusasemiansa tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi. Menetelmiin on sisällyttävä sekä tarkasteluhetken että tulevat olennaiset kassavirrat varoista, veloista, taseen ulkopuolisista eristä, ehdollisista sitoumuksista sekä mahdolliset maineriskin toteutumisen vaikutukset.

Luottolaitoksen on eriteltävä pantattuna tai muutoin vakuutena oleva ja vakuusoikeuksista vapaa omaisuus, joka on käytettävissä luottolaitoksen vastuiden katteena. Sen on myös pystyttävä erittelemään, mille oikeudelliselle yksikölle mikin omaisuuserä oikeudellisesti kuuluu, missä valtiossa omaisuuserä on oikeudellisesti rekisteröity tai kirjattu ja miten nopeasti omai-

suus voidaan käyttää luottolaitoksen vastuiden katteeksi.

Luottolaitoksen, joka on kiinnitysluottopankkilain 10 §:n nojalla saanut luvan kiinnitysluottopankkitoimintaan tai hakee tällaista lupaa, on asetettava määrällinen tavoite kiinnitysluottopankkitoiminnan suhteelliselle osuudelle koko luottolaitoksen liiketoiminnasta. Tavoite on asetettava siten, että se ei vaaranna luottolaitoksen muun liiketoiminnan kuin kiinnitysluottopankkitoiminnan jälleenrahoitusta.

18 §

Varojen ja velkojen siirrot liiketoimintayksiköiden välillä

Luottolaitoksen on otettava huomioon oikeudelliset ja operatiiviset rajoitukset, jotka liittyvät mahdollisiin helposti rahaksi muutettavan sekä vakuusoikeuksista vapaan omaisuuden siirtoihin luottolaitoksen eri oikeudellisten yksiköiden välillä sekä ETA-alueella että sen ulkopuolella.

19 §

Maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmät

Luottolaitoksen on pyrittävä käyttämään riittävästi limiittijärjestelmiä, maksuvalmiuspuskureita ja muita maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmiä voidakseen kestää laajasti erilaisia kuormitustapahtumia sekä pyrittävä ylläpitämään riittävän monipuolista rahoitusrakennetta ja rahoituslähteitä. Sen on arvioitava käyttämiään menetelmiä säännöllisesti.

20 §

Maksuvalmiusasemaa koskevien vaihtoehtoitteiden toteutumisen näkymien säännöllinen tarkastelu

Luottolaitoksen on tarkasteltava säännöllisesti, kuitenkin vähintään vuosittain, maksuvalmiusasemaansa koskevia vaihtoehtoisia toteutumisen näkymiä ja riskiä vähentäviä tekijöitä sekä

arvioitava oletuksia, joiden perusteella se tekee rahoitusasemaansa koskevat päätökset.

Vaihtoehtoisia toteutumisnäkyviä tarkastellessaan luottolaitoksen on otettava huomioon taseen varojen ja velkojen kassavirtojen lisäksi ainakin taseen ulkopuoliset erät ja muut ehdolliset velat, jotka liittyvät arvopaperistamista varten perustettuihin ja muihin erillisyyhtiöihin. Eri toteutumisnäkyvien mahdollisia vaikutuksia on tarkasteltava luottolaitoskohtaisesti, markkina-kohtaisesti ja näiden piirteiden yhdistelminä. Eriolaiset aikajänteet ja kuormitustilanteiden erilaiset vakavuusasteet on otettava huomioon.

Luottolaitoksen on kulloinkin mukautettava strategiansa, toimintatapansa ja maksuvalmiuslimiittinsä sekä maksuvalmiutta koskevat palauttamuissuunnitelmansa eri toteutumisnäkyvien mukaisiin tuloksiin.

21 §

Maksuvalmiuden heikkenemiseen liittyvä palauttamuissuunnitelma

Luottolaitoksella on oltava maksuvalmiuden palauttamuissuunnitelma, jolla se varautuu maksuvalmiuden heikkenemiseen, kuten toiseen jäsenvaltioon perustetun sivuliikkeen maksuvalmiuskriisiin. Palauttamuissuunnitelmaan on sisällyttävä riittävät strategiat ja toimivan johdon hyväksymät toimintaohjeet, joiden mukaisesti suunnitelma on pantavissa toimeen välittömästi. Niihin on sisällyttävä ainakin sellaisen keskuspankkivakuuskelpoisen omaisuuden hallinta, joka on tarvittaessa vastaanottavan jäsenvaltion tai kolmannen maan valuuttana tai sijaitsee kolmannessa maassa.

Luottolaitoksen on testattava palauttamuissuunnitelma ja tarvittaessa päivitettävä se 20 §:ssä tarkoitettujen toteutumisnäkyvien ja niiden muutosten perusteella vähintään vuosittain.

22 §

Liiallisen velkaantumisen riski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät, joilla se tunnistaa, hallitsee ja seuraa liiallisen velkaantumisen riskiä. Sen on käytettävä tunnuslukuina EU:n vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan mukaista vähimmäisomavaraisuusastetta sekä muutenkin seurattava varojen ja vastuiden välistä epätasapainoa. Sillä on oltava liiallisen velkaantumisen riskin hallintaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

Luottolaitoksen on varottava liiallista velkaantumista ja otettava huomioon velkaantumisen mahdollinen lisääntyminen, jos luottolaitoksen omat varat vähenevät arvioitujen tai toteutuneiden tappioiden johdosta.

23 §

Laskelmista ja menetelmistä ilmoittaminen Finanssivalvonnalle

Luottolaitoksen, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan käyttää sisäisen luokituksen menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimuksen laskemiseen, on ilmoitettava Finanssivalvonnalle laskelmien tulokset viiteportfoliossa olevista vastuueristä tai positioista, lukuun ottamatta operatiivista riskiä, sekä laskemisessa käytetyt sisäiset menetelmät säännöllisesti, kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

24 §

Finanssivalvonnan määräystenantovaltuus

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 9 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista luottoriskien arviointimenetelmistä, 10 §:ssä tarkoitettusta luotto- ja vastapuoliriskistä, 14 §:ssä tarkoitettusta markkinariskistä, 16 §:ssä tarkoitettusta operatiivisesta riskistä, 17 §:ssä tarkoitettusta maksuvalmiusriskistä ja 21 §:ssä tarkoitettusta suunnitelmasta.

10 luku

Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset*Omien varojen määrää koskevat yleiset vaatimukset*

1 §

Omien varojen vähimmäismäärä

Luottolaitoksella on jatkuvasti oltava omia varoja ja konsolidoituja omia varoja vähintään EU:n vakavaraisuusasetuksessa sekä tässä luvussa säädetty määrä. Finanssivalvonta voi lisäksi asettaa luottolaitokselle harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen niin kuin 11 luvun 6 §:ssä säädetään.

Omilla varoilla tarkoitetaan tässä luvussa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa tarkoitettuja omia varoja. Konsolidoitujen omien varojen määrä lasketaan niin kuin mainitussa asetuksessa säädetään.

Kokonaisriskin määrällä tarkoitetaan tässä luvussa EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrää.

2 §

Vähimmäispääoma

Luottolaitoksen osakepääoman, osuuspääoman tai peruspääoman on oltava vähintään viisi miljoonaa euroa. Pääoman on oltava kokonaan merkitty toimilupaa myönnettäessä.

Luottolaitoksella on jatkuvasti oltava omia varoja vähintään 1 momentissa säädetty määrä, jollei 3 momentista muuta johdu.

Jos luottolaitoksen omien varojen määrä vähenee lain, asetuksen tai viranomaismääräyksen muuttumisen johdosta, luottolaitoksella on 2 momentista poiketen oltava omia varoja vähintään määrä, joka sillä oli välittömästi ennen lain, asetuksen tai viranomaismääräyksen voimaantuloa, kuitenkin vähintään miljoona euroa. Luottolaitos, johon tätä momenttia sovelletaan, ei saa jakaa varoja osakkeen- tai osuudenomistajalle niin kauan kuin omien varojen määrä alittaa 1 momentissa säädetyn määrän.

Lisäpääomavaatimukset

3 §

Lisäpääomavaatimusten määrä

Luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa ja konsolidoitua ydinpääomaa sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään, määrä, joka kattaa tässä luvussa säädetty lisäpääomavaatimukset ja konsolidoidut lisäpääomavaatimukset.

Kokonaislisäpääomavaatimus koostuu kiinteästä lisäpääomavaatimuksesta, kokonaistaloudellisten muuttujien perusteella määrättävästä muuttuvasta lisäpääomavaatimuksesta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimuksesta.

Kiinteä lisäpääomavaatimus on 2,5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Muuttuva lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen, mitä 4—6 §:ssä säädetään. Muuttuva lisäpääomavaatimus saa olla enintään 2,5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen pääomavaatimus määrätään noudattaen, mitä 7—9 §:ssä säädetään. Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,5 prosenttia ja muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus enintään 2,0 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Mitä 2—4 momentissa säädetään, koskee myös konsolidoitua lisäpääomavaatimusta. Mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksen velvollisuudesta täyttää konsolidoitu vähimmäispääomavaatimus, koskee vastavasti luottolaitosten velvollisuutta täyttää konsolidoitu kiinteä pääomavaatimus ja konsolidoitu muuttuva lisäpääomavaatimus sekä 8 §:ssä tarkoitettu muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen konsolidoitu lisäpääomavaatimus. Jäljempänä 7 §:ssä tarkoitettun luottolaitoksen velvollisuudesta täyttää konsolidoitu maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän

kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus säädetään mainitussa pykälässä.

4 §

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittäminen

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrää Finanssivalvonta. Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön ja Suomen Pankin kanssa neljännesvuosittain arvioitava, onko tarpeen asettaa muuttuva lisäpääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan. Päätös asiasta on tehtävä kolmen kalenterikuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, otettava viivytyksettä käsiteltäväksi muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamista tai muuttamista koskeva asia, jos valtiovarainministeriö tai Suomen Pankki vaatii sitä taikka jos Euroopan järjestelmäriskikomitea on antanut Suomen finanssimarkkinoiden kannalta merkittävän suosituksen tai varoituksen.

Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemistä kuultava valtiovarainministeriötä, sosiaali- ja terveysministeriötä ja Suomen Pankkia.

Muuttuva lisäpääomavaatimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua päätöksen tekemisestä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä päättää aikaisemmasta voimaantuloajankohdasta. Päätös muuttuvan lisäpääomavaatimuksen alentamisesta tulee kuitenkin voimaan välittömästi.

Tässä pykälässä tarkoitettua päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen voimassaoloaika, kokonaislisäpääomavaatimuksen määrä ja sen mahdollinen muutos edellisestä päätöksestä, päätöksen perusteet, mahdolliset erityiset syyt muutoksen aikaistetulle voimaantulolle sekä muut tarpeelliset tiedot.

Finanssivalvonnan on julkistettava tässä pykälässä tarkoitettu päätös internetsivustollaan.

Tässä pykälässä tarkoitettuun päätökseen liitettävistä tiedoista ja päätöksen julkistamisesta

annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

EKP:n oikeudesta asettaa tämän pykälän mukaisesti määrättyä lisäpääomavaatimusta korkeampi muuttuva lisäpääomavaatimus säädetään YVM-asetuksessa.

5 §

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen perusteet

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen ensisijaisena perusteena on luottokannan ja bruttokansantuotteen välisen suhteen poikkeama tämän suhteen pitkäaikaisesta kehityksestä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua perusteen lisäksi tai erityisestä syystä sen sijasta muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen perusteeksi voidaan ottaa yksi tai useampi muu luottolaitostoimialan kehityksen ja kansantalouden tai sen jonkin osan kehityksen väliseen suhteeseen perustuva seikka.

Sen lisäksi, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, lisäpääomavaatimusta määrättäessä on otettava huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean antamat suositukset ja varoitukset sillä osin kuin ne koskevat Suomen finanssimarkkinoita.

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen perusteista annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

6 §

Ulkomaisten erien huomioon ottaminen muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisessä

Jos luottolaitoksella on useammassa valtiossa kokonaisriskiin luettavia eriä, kokonaisriskin määrä lasketaan erikseen kunkin tällaisen valtion osalta ja kunkin valtion näin laskettuun osuuteen kohdistuva lisäpääomavaatimus laske-

taan erikseen kunkin tällaisen osuuden osalta kyseisen valtion lainsäädännön perusteella.

Sovellettaessa tätä pykälää luottolaitoksen muuttuva lisäpääomavaatimus on 1 momentin mukaisesti laskettujen maakohtaisten pääomavaatimusten yhteenlaskettu määrä.

Jos luottolaitoksella on kokonaisriskiin luettavia eriä sellaisessa muussa kuin ETA-valtiossa, jossa ei ole säädetty tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimuksesta, lisäpääomavaatimus määrätään tämän lain mukaisesti.

7 §

Maa-ilmalaajuksen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

Maa-ilmalaajuksen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella tarkoitetaan tässä pykälässä luottolaitosta, jonka maksukyvyttömyys voi vaarantaa maa-ilmalaajuksen rahoitusjärjestelmän vakauden.

Maa-ilmalaajuksen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos luottolaitos ei sisälly sellaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan, josta Finanssivalvonta tai toisen ETA-valtion valvontaviranomainen vastaa.

Muulla kuin 2 momentissa tarkoitettulla maa-ilmalaajuksen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella on oltava konsolidoitua ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta ja luottolaitos ei ole sellaisen luottolaitoksen tai omistusyhteisön tytäryritys, jonka konsolidoidusta valvonnasta emoyrityksen tasolla vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen.

Finanssivalvonnan on jaettava 1 momentissa tarkoitettut luottolaitokset kuuteen luokkaan, joi-

den lisäpääomavaatimus lasketaan seuraavan taulukon mukaisesti prosenttiosuutena luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä:

Luokka	Lisäpääomavaatimus
1	1,0 %
2	1,5 %
3	2,0 %
4	2,5 %
5	3,0 %
6	3,5 %

Finanssivalvonnan on internetsivustollaan julkistettava tämän pykälän soveltamista koskevat periaatteet, luottolaitokset, joihin tätä pykälää sovelletaan, sekä kuhunkin tällaiseen luottolaitokseen tämän pykälän nojalla sovellettava lisäpääomavaatimus 4 momentissa mainittuna prosenttiosuutena.

Euroopan komission asetuksella säädetään tässä pykälässä tarkoitettujen luottolaitosten yksilöintiin sovellettavista periaatteista.

8 §

Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

Muulla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella tarkoitetaan tässä pykälässä muuta kuin 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, jonka taseen loppusumma on vähintään miljardi euroa ja jonka maksukyvyttömyys vaarantaisi Suomen tai Euroopan unionin muun jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden vakauden.

Muulla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos luottolaitos ei sisälly sellaisen luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan, josta Finanssivalvonta vastaa.

Muulla kuin 1 momentissa tarkoitettulla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella on oltava konsolidoitua ydinpääomaa, sen lisäksi, mitä muualla säädetään, tässä pykälässä säädetty määrä, jos Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta.

Finanssivalvonnan on jaettava 1 momentissa tarkoitettut luottolaitokset viiteen luokkaan, joi-

den lisäpääomavaatimus lasketaan seuraavan taulukon mukaisesti prosenttiosuutena luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä:

Luokka	Lisäpääomavaatimus
1	0 %
2	0,5 %
3	1,0 %
4	1,5 %
5	2,0 %

Finanssivalvonnan on jaettava 1 momentissa tarkoitetut luottolaitokset yhteen tai useampaan 4 momentissa tarkoitettuista luokista seuraavien perusteiden nojalla:

1) luottolaitoksen koko mitattuna sen vastuiden kokonaismäärällä taikka taseen tai konsolidoidun taseen loppusummalla;

2) luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan sisällytettyjen yritysten vastuut muille luottolaitoksille ja saamiset muilta luottolaitoksilta sekä muut välittömät yhteydet rahoitusjärjestelmään;

3) luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan sisällytettyjen yritysten kriittisten toimintojen korvattavuus yrityksen menetettyä edellytykset jatkaa toimintaansa;

4) luottolaitoksen ja sen konsolidoituun valvontaan kuuluvien yritysten rajat ylittävän toiminnan laajuus ja merkitys Suomessa ja Euroopan talousalueella.

Poiketen siitä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään,

1) jos luottolaitos on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettua luottolaitosta vastaavan luottolaitoksen (*emoyritys*) 7 §:n 2 momentissa tai tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettu tytäryritys, sillä on oltava ydinpääomaa vähintään emoyritykseen sovellettavaa konsolidoitua pääomavaatimusta vastaava määrä tai määrä, joka vastaa vähintään yhtä prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä, riippuen siitä, kumpi on suurempi;

2) jos luottolaitos on toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen tässä pykälässä tarkoitettua luottolaitosta vastaavan luottolaitoksen (*emoyritys*) 3 momentissa tarkoitettu tytäryritys, sillä on

oltava konsolidoitua ydinpääomaa vähintään emoyritykseen sovellettavaa konsolidoitua pääomavaatimusta vastaava määrä tai määrä, joka vastaa vähintään yhtä prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä, riippuen siitä, kumpi on suurempi.

Finanssivalvonnan on internetsivuillaan julkistettava tämän pykälän soveltamista koskevat periaatteet, luottolaitokset, joihin tätä pykälää sovelletaan, sekä kuhunkin tällaiseen luottolaitokseen tämän pykälän nojalla sovellettava lisäpääomavaatimus 4 momentissa mainittuna prosenttiosuutena.

Finanssivalvonnan on vuosittain tarkistettava tämän pykälän mukaisesti kullekin luottolaitokselle laskettu lisäpääomavaatimus. Jos luottolaitos ylittää tai alittaa 1 momentissa säädetyn rajan tai luottolaitoksen tässä pykälässä tarkoitettu pääomavaatimus muuttuu, Finanssivalvonnan on tehtävä siitä päätös. Jos laitokseen sovellettavat vaatimukset päätöksen johdosta kiristyvät, Finanssivalvonnan on päätöksessä määrättävä vähintään kuuden kuukauden pituinen aika, jonka kuluessa laitoksen on täytettävä päätöksestä seuraavat vaatimukset.

9 §

Rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusten yhteensovittaminen

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa sekä 7 että 8 §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä näistä vaatimuksista ainoastaan korkeampi.

10 §

Lisäpääomavaatimuksen alittuminen

Poiketen siitä, mitä 11 luvun 8 §:ssä säädetään, luottolaitos, joka jättää täyttämättä ainoastaan tässä luvussa tarkoitettua pääomavaatimuksen, on velvollinen kartuttamaan omia varojaan rajoittamalla voitonjakoa 2 momentissa säädettyllä tavalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu omien varojen kartuttamiseen vaadittava vähimmäismäärä lasketaan kertomalla voitonjakokelpoisten varojen määrä seuraavan taulukon mukaisella kertoimella. Lisäpääomavaatimuksen alittuessa alituksen suhteellinen osuus lisäpääomavaatimuksista määrää kertoimen, jolla voitonjakokelpoiset varat kerrotaan pääomien kartuttamisen vähimmäismäärän määrittämiseksi. Kerroin määräytyy seuraavasti:

Alituksen suhteellinen osuus	Kerroin
0 - alle 25 prosenttia	0
25 - alle 50 prosenttia	0,2
50 - alle 75 prosenttia	0,4
75 - alle 100	0,6

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen on viiden arkipäivän, tai Finanssivalvonnan luvalla 10 arkipäivän, kuluessa siitä, kun se on havainnut, ettei se täytä lisäpääomavaatimusta, laadittava ja toimitettava Finanssivalvonnalle 11 luvun 7 §:ssä tarkoitettu suunnitelma siitä, mihin toimenpiteisiin luottolaitos aikoo ryhtyä lisäpääomavaatimuksen täyttämiseksi.

Jos luottolaitos ei ole määräajassa toimittanut Finanssivalvonnalle suunnitelmaa, Finanssivalvonta voi määrätä luottolaitokselle 11 luvun 6 §:ssä tarkoitetun lisäpääomavaatimuksen. Tässä momentissa tarkoitettu lisäpääomavaatimus ei saa ylittää määrää, jolla luottolaitoksen 1 §:ssä tarkoitetut omat varat alittavat EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen vähimmäispääomavaatimuksen ja 3 §:ssä tarkoitetun lisäpääomavaatimuksen sekä mahdollisen 11 luvun 6 §:n nojalla aikaisemmin asetetun lisäpääomavaatimuksen yhteenlasketun määrän.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 1 momentissa tarkoitettua omien varojen kartuttamisvelvollisuudesta ja sen valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen ilmoittamisesta Finanssivalvonnalle sekä 3 momentissa tarkoitettua suunnitelman sisällölle asetettavista vaatimuksista.

Mitä tässä pykälässä säädetään omista varoista ja pääomavaatimuksesta, koskee myös konsolidoitua lisäpääomavaatimusta ja konsolidoituja omia varoja.

Muut taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

11 §

Asiakasriskit

Luottolaitoksen asiakasriskien ja konsolidoitujen asiakasriskien ilmoittamisesta, asiakasriskejä ja konsolidoituja asiakasriskejä koskevista rajoituksista ja asiakasriskien ja konsolidoitujen asiakasriskien hallinnalle asetettavista laadullisista vaatimuksista säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksessa.

Asiakasriskeistä, jotka saadaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 493 artiklan 3 kohdan nojalla jättää lukematta asiakasriskeihin, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

EU:n vakavaraisuusasetuksen 493 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta voidaan soveltaa asiakasriskiin, joka kohdistuu luottolaitoksen emoyritykseen tai emoyrityksen toiseen tytäryritykseen, ainoastaan Finanssivalvonnan luvalla.

12 §

Taloudellista asemaa koskevien tietojen julkistaminen

Luottolaitoksen on julkistettava taloudellista asemaansa koskevat tiedot niin kuin EU:n vakavaraisuusasetuksen kahdeksannessa osassa säädetään.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, luottolaitoksen on, jollei vastaavasta velvollisuudesta säädetä muualla laissa, ilmoitettava tilinpäätöksensä yhteydessä jokaisen ulkomaan osalta, jossa luottolaitoksella tai sen omistusyhteisöllä on sivuliike tai tytäryritys:

1) sivuliikkeen ja tytäryrityksen sijaintivaltio, tytäryritysten nimet ja sijaintivaltiossa harjoitetun liiketoiminnan luonne;

2) 1 kohdassa tarkoitetun liiketoiminnan tuotosten yhteenlaskettu määrä;

3) 1 kohdassa tarkoitetun liiketoiminnan henkilöstön yhteenlaskettu määrä henkilötyövuosina;

4) liikevoiton tai -tappion yhteenlaskettu määrä ennen veroja;

5) tilikauteen kohdistuvien tuloverojen yhteenlaskettu määrä;

6) vastaanotetun julkisen pääomatuen sekä julkisyhteisöjen antamien lainojen ja takausten yhteenlaskettu määrä.

Jos luottolaitoksella tai sen omistusyhteisöllä on 2 momentissa tarkoitettussa sijaintivaltiossa vähintään yksi sivuliike ja yksi tytäryritys tai vähintään kaksi tytäryritystä, 2 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitettusta yhteismäärästä on vähennettävä sijaintivaltiossa toimivien konserniyritysten keskinäisistä liiketoimista aiheutuneet merkittävät tuotot ja kulut.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, luottolaitoksen on, jollei vastaavasta velvollisuudesta säädetä muualla laissa, toimintakertomuksessaan vuosittain ilmoitettava taseen tuottosuhde.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 2 momentissa tarkoitettut tiedot Euroopan komissiolle viivytyksettä jokaisesta 8 §:ssä tarkoitettusta luottolaitoksesta.

Tarkemmat määräykset

13 §

Finanssivalvonnan määräystenanto-oikeus

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tämän luvun 4—10 ja 12 §:n täytäntöönpanosta.

11 luku

Taloudellisen aseman valvonta

Taloudellisten toimintaedellytysten seuranta

1 §

Ilmoitusvelvollisuus

Luottolaitoksen on ilmoitettava neljännesvuosittain Finanssivalvonnalle 10 luvun 3 §:ssä säädettyä lisäpääomavaatimusta koskevat tiedot, jollei tämän luvun 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua tehostetusta valvonnasta tai 10 §:n

2 kohdassa tarkoitettusta laajennetusta velvollisuudesta antaa tietoja muuta johdu. Muilta osin velvollisuudesta antaa tietoja säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksessa.

2 §

Vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden hallinnan valvonta

Finanssivalvonnan on laadittava säännöllisesti arvio siitä, täyttääkö luottolaitos 9 ja 10 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyt vaatimukset. Arvioinnin laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä se, miten merkittävä luottolaitos on rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Arviointi on tehtävä vähintään vuosittain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista.

Arvion tulee sisältää sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, vähintään seuraavat asiat:

1) luottolaitoksen tekemien kuormituskokeiden tulokset, jos luottolaitos käyttää sisäisiä malleja luottoriskin tai markkinariskin pääomavaatimuksen laskemiseen;

2) luottolaitoksen keskittymäriskit ja niiden hallinta, vastapuoliriskien maantieteellinen jakauma sekä mahdollisten hajautusvaikutusten käsittely vakavaraisuuden hallinnassa myös muilta osin kuin mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista;

3) luottoriskin vähentämismenetelmien käytöstä aiheutuvan jäännösriskin hallintaa koskevien periaatteiden riittävyys;

4) arvopaperistetuista eristä johtuvien riskien kattamiseksi tarvittavien omien varojen vähimmäismäärän riittävyys sekä sellaisten järjestelyjen vaikutus, joiden nojalla luottolaitokselle on mahdollisesti jäänyt tällaisiin eriin kohdistuvaa välitöntä tai välillistä riskiä;

5) maksuvalmiusriskit ja niiden mittaamista ja hallintaa koskevien periaatteiden sekä rahoituksen jatkuvuussuunnitelman riittävyys sekä mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen niissä ETA-valtioissa, joiden alueella luottolaitos toimii;

6) arvio siitä, onko kaupankäyntivarasto arvostettu riittävän varovasti, jotta luottolaitokselle ei aiheudu merkittäviä tappioita sen joutuessa nopeasti myymään tai suojaamaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia erä;

7) arvio taseen kokonaisriskistä vähimmäisomavaraisuusasteen, ylivelkaantumisriskin, järjestelmäriskin ja muiden taseriskiä kuvaavien mittareiden perusteella;

8) luottolaitoksen liiketoimintamalli;

9) luottolaitoksen hallintoa koskevat periaatteet ja hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan edellytykset suoriutua tehtävistään.

Jos 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen korkoriskin toteutuminen voi alentaa luottolaitoksen omia varoja tai konsolidoituja omia varoja enemmän kuin 20 prosenttia tilanteessa, jossa korot muuttuvat äkillisesti vähintään 2 prosenttiyksikköä, Finanssivalvonnan on vaadittava luottolaitokselta selvitys toimenpiteistä, joihin se aikoo ryhtyä korkoriskin johdosta. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, miten tässä momentissa tarkoitettu korkoriskin toteutuminen määritellään.

Finanssivalvonnan on valvontatoiminnassaan edistettävä, luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen, luottolaitoksen sisäistä asiakkaiden luottokelpoisuuden arviointia ja sisäisten luottoluokitusten käyttämistä luottolaitoksen vakavaraisuuden hallinnassa erityisesti luotonantoon liittyvien vastapuoliriskien ja kaupankäynnin kohteena oleviin arvopapereihin liittyvän erityisriskin osalta sekä sisäisten menetelmien käyttöä luottolaitoksen maksuvalmiuden hallinnassa.

3 §

Valvontaohjelma

Finanssivalvonnan on vuosittain päätöksellään vahvistettava sen valvonnassa olevien luottolaitosten valvontaa koskeva ohjelma, josta käy ilmi, millä tavoin ja miten laajasti kutakin luottolaitosta valvotaan kyseisen vuoden aikana. Ohjelmasta on lisäksi käytävä ilmi ne luottolaitokset, joihin sovelletaan 3 momentissa tarkoitettua tehostettua valvontaa, sekä luottolaitok-

sisä ja sen ulkomaisissa sivuliikkeissä ja tytäryrityksissä toteutettavat tarkastukset.

Finanssivalvonnan on sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan:

1) kaikki luottolaitokset, joissa kuormituskoheet tai 2 §:ssä tarkoitettu arvio ovat paljastaneet merkittäviä uhkia luottolaitoksen toiminnan jatkuvuudelle taikka joissa on rikottu lakia;

2) kaikki luottolaitokset, jotka ovat maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta merkittäviä;

3) muut luottolaitokset, jotka Finanssivalvonta katsoo tarpeelliseksi sisällyttää suunnitelmaan.

Edellä 1 momentissa *tehostetulla valvonnalla* tarkoitetaan:

1) luottolaitoksen tarkastamista tavanomaista useammin;

2) Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettua asiamiehen asettamista luottolaitokseen tai muun Finanssivalvonnan edustajan jatkuvaa läsnäoloa luottolaitoksessa;

3) tavanomaista tiheämpää ja yksityiskohtaisempaa säännöllistä raportointia luottolaitoksen taloudellisesta asemasta;

4) luottolaitoksen strategioiden ja liiketoimintasuunnitelmien arviointia tavanomaista useammin;

5) yksittäisten riskien tai riskialueiden tarkastamista.

4 §

Kuormituskokeet

Finanssivalvonnan on tarvittaessa suoritettava luottolaitoksessa kuormituskokeita 2 §:ssä tarkoitettua arvion laatimisen tueksi.

5 §

Sisäisten menetelmien käytön jatkuva valvonta

Finanssivalvonnan on säännöllisesti ja vähintään kolmen vuoden välein tarkastettava, että luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan sisäisten menetelmien käyttöön riskipainotettujen erien määrän tai

omien varojen vähimmäismäärän laskemisessa, täyttää luvan myöntämisen edellytykset ja että menetelmät ovat muutenkin riittävät ja ajanmukaiset, ottaen erityisesti huomioon mahdolliset muutokset luottolaitoksen toiminnassa sekä sisäisten menetelmien soveltamisesta 3 momentissa tarkoitettuun viiteportfolioon saatujen tulosten poikkeama muiden luottolaitosten vastaavista tuloksista.

Jos tässä pykälässä tarkoitettut sisäiset menetelmät eivät täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen vaatimuksia, eivät riittävästi kata luottolaitoksen riskejä tai 3 momentin mukaisesti laskettu pääomavaatimus poikkeaa perusteettomasti merkittävällä tavalla muiden luottolaitosten vastaavalla tavalla lasketuista pääomavaatimuksista, Finanssivalvonta voi vaatia luottolaitosta tekemään menetelmiin tarvittavat muutokset tai peruuttaa myöntämänsä luvan, jos luottolaitos ei ole Finanssivalvonnan asettamassa määräajassa tehnyt menetelmiin tarvittavia muutoksia. Finanssivalvonnan on soveltaessaan tätä pykälää otettava huomioon Euroopan pankkiviranomaisen tekemät selvitykset, jotka koskevat sisäisten menetelmien käytön yhtenäistämistä, sekä sisäisten menetelmien käytölle asetetut tavoitteet.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luottolaitoksen on vähintään vuosittain laskettava luottolaitoksen käyttämän sisäisen menetelmän mukainen pääomavaatimus Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle. Tämän pykälän mukaisten laskelmien tulokset ja laskelmissa noudatetut menetelmät on ilmoitettava Finanssivalvonnalle ja Euroopan pankkiviranomaiselle niiden määräämällä tavalla.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta operatiivisen riskin kattamiseksi vaadittavan omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen.

6 §

Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus

Finanssivalvonnan on, jos luottolaitoksen omien varojen riittävyyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla riittävästi varmistaa, asetettava luottolaitokselle tarvittava korkeampi vaatimus luottolai-

toksen ydinpääoman vähimmäismäärälle kuin mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään. Tässä pykälässä asetettu pääomavaatimus voidaan asettaa enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Finanssivalvonta voi asettaa tässä pykälässä tarkoitettun pääomavaatimuksen, jos:

1) Finanssivalvonta 2 §:ssä säädetyn arvion tai etukäteen vahvistetuin perustein laaditun muun arvion perusteella katsoo, että:

a) luottolaitoksen omien varojen määrä ei riitä täyttämään luottolaitoksen 9 luvun 1 §:n mukaisesti arvioimaa kokonaisriskin edellyttämää pääomatarvetta; tai

b) luottolaitos on arvioinut edellä tarkoitettun pääomatarpeensa ja siihen perustuvan pääomatavoitteensa taikka EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen suurten asiakasriskien kattamiseksi vaadittavan omien varojen määrän olennaisesti puutteellisella tai virheellisellä tavalla; taikka

2) Finanssivalvonta arvioi 4 §:ssä tarkoitettun kuormituskokeen perusteella, että luottolaitoksen omien varojen määrä seuraavan kahdentoisia kuukauden kuluessa todennäköisesti alittaa tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa vaaditun määrän taikka Finanssivalvonnalla on muuten painavia syitä olettaa määrän alittuvan.

Finanssivalvonta voi lisäksi asettaa tässä pykälässä tarkoitettun lisäpääomavaatimuksen siltä osin kuin luottolaitoksella on tase-eriä tai taseen ulkopuolisia sitoumuksia, joihin liittyville riskeille ei ole asetettu pääomavaatimusta 10 luvussa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa tai joihin liittyville riskeille on asetettu ilmeisen riittämätön pääomavaatimus.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi asettaa 1 momentissa säädettyin edellytyksin konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella konsolidoidun lisäpääomavaatimuksen.

Finanssivalvonnan on tätä pykälää soveltaessaan otettava huomioon:

1) luottolaitoksen 9 luvun 1 §:ssä tarkoitettun sisäisen pääoman riittävyyden varmistamista koskevien menettelyjen laadullinen riittävyys ja

luottolaitoksen mainitun pykälän nojalla asettamat tavoitteet omien varojen määrälle;

2) luottolaitoksen hallinto-, ohjaus- ja riskienhallintajärjestelmien yleinen riittävyys;

3) luottolaitoksen toiminnasta koko rahoitusjärjestelmän vakaudelle mahdollisesti seuraavat riskit.

7 §

Omien varojen kartuttamisvelvollisuus

Jos luottolaitoksen omat varat tai konsolidoidut omat varat vähenevät alle EU:n vakavaraisuusasetuksessa tai tässä laissa säädetyn määrän, luottolaitoksen tai omistusyhteisön on viipymättä ilmoitettava siitä Finanssivalvonnalle, esitettävä suunnitelma omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää koskevien vaatimusten täyttämiseksi sekä ryhdyttävä toimenpiteisiin suunnitelman toteuttamiseksi. Finanssivalvonnan on saatuaan edellä tarkoitettua ilmoituksen tai muuten tiedon omien varojen tai konsolidoitujen omien varojen vähenemisestä alle vaaditun määrän asetettava määräaika, jonka kuluessa luottolaitoksen omia varoja ja konsolidoituja omia varoja koskeva vaatimus on toimitiluvan peruuttamisen uhalla täytettävä. Jos vaatimusta ei ole määräajan päättymisen jälkeenkään täytetty, Finanssivalvonta voi tehdä päätöksen toimitiluvan peruuttamisesta.

Jos luottolaitos on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettu rahoitus- ja vakuutusryhmittymän osakasyritys tai tällaisen ryhmittymän emoyrityksen tytäryritys ja ryhmittymän omien varojen määrä vähenee alle mainitun lain 19 §:ssä säädetyn määrän, luottolaitokseen sovelletaan vastavasti, mitä 1 momentissa säädetään. Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemistä pyydettävä siitä lausunto muilta mainitussa laissa tarkoitetuilta keskeisiltä valvontaviranomaisilta.

8 §

Omien varojen määrästä johtuvat voittovarojen käytön rajoitukset

Jos luottolaitoksen omien varojen tai konsolidoitujen omien varojen määrä alittaa EU:n vakavaraisuusasetuksessa tai 6 §:ssä tarkoitetun pääomavaatimuksen, luottolaitos ei saa jakaa voittoa tai muuta tuottoa omalle pääomalle, käyttää voittovaroja omien osakkeiden lunastamiseksi tai niiden hankkimiseksi muulla tavalla eikä maksaa tulokseen perustuvia palkkioita, ellei Finanssivalvonta erityisestä syystä määrääjäksi myönnä poikkeusta kiellosta.

Luottolaitoksen konsolidointiryhmään kuuluvan osakeyhtiömuotoisen rahoituslaitoksen osakkeenomistajan oikeudesta osinkoon sovelletaan 1 momentin estämättä osakeyhtiölain 13 luvun 7 §:ää.

Jos luottolaitos on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettu rahoitus- ja vakuutusryhmittymän osakasyritys tai tällaisen ryhmittymän emoyrityksen tytäryritys ja ryhmittymän omien varojen määrä vähenee alle mainitun lain 19 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän, luottolaitokseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen sovelletaan tämän pykälän 1 ja 2 momenttia. Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemistä pyydettävä siitä lausunto muilta mainitussa laissa tarkoitetuilta keskeisiltä valvontaviranomaisilta.

Voittovarojen käytön rajoituksista luottolaitoksen omien varojen määrän alittaessa 10 luvun 3 §:ssä säädetty vaatimukset säädetään mainitun luvun 10 §:ssä.

9 §

Maksuvalmiutta koskevat lisävaatimukset

Sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään, Finanssivalvonnan on, jos luottolaitoksen maksuvalmiutta ei voida muuten riittävästi varmistaa, asetettava luottolaitokselle sen maksuvalmiutta koskevat tarvittavat laadulliset ja määrälliset vaatimukset, jos Finanssival-

vonta katsoo 2 §:ssä tarkoitetun arvion perusteella, että luottolaitoksen maksuvalmiuden hallinnassa on sellaisia puutteita, jotka vaarantavat luottolaitoksen kyvyn vastata sitoumuksistaan.

Vaatus voidaan asettaa enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi asettaa 1 momentissa säädettyin edellytyksin konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella konsolidoidun maksuvalmiusvaatimuksen.

Finanssivalvonnan on tätä pykälää soveltaessaan otettava huomioon luottolaitoksen:

- 1) sisäisen maksuvalmiuden hallintaprosessin laadullinen riittävyys;
- 2) hallinto-, ohjaus- ja riskinhallintajärjestelmien yleinen riittävyys;
- 3) toiminnasta koko rahoitusjärjestelmän vaudelle mahdollisesti seuraavat riskit.

10 §

Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa

Jos luottolaitoksen omien varojen tai maksuvalmiuden riittävyyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla varmistaa, Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä tämän luvun 6—9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään, 6 §:n 5 momentissa säädettyjen perusteiden nojalla:

- 1) rajoittaa luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen tilikaudelta kertyvien, yrityksen toiminnan taloudellisesta tuloksesta riippuvien palkkojen ja palkkioiden sekä sopimukseen perustuvien eläkkeiden yhteenlaskettua määrää suhteessa yrityksen tilikauden tuottoihin; mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta palkkoihin, palkkioihin ja eläkkeisiin, jotka on maksettava tämän lain voimaan tullessa voimassa olevan sitovan sopimuksen perusteella;

- 2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin mainitussa asetuksessa tai tässä laissa tai niiden nojalla annetuissa säädöksissä tai määräyksissä vaaditaan;

- 3) vaatia luottolaitosta julkistamaan säännöllisesti sen taloudellista asemaa koskevia muita kuin EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettuja tietoja tai julkistamaan niitä useammin kuin mainitussa asetuksessa vaaditaan.

11 §

Toimivaltuuksien soveltaminen samanaikaisesti useampaan luottolaitokseen

Jos Finanssivalvonta soveltaa 6 tai 9 §:ää yhteen tai useampaan luottolaitokseen, Finanssivalvonta ilman 2 §:ssä tarkoitettua arviotakin voi ryhtyä samoihin 6, 9 ja 10 §:ssä mainittuihin toimenpiteisiin muita sellaisia luottolaitoksia kohtaan, joiden liiketoiminta ja riskit vastaavat ensiksi mainittujen luottolaitosten liiketoimintaa ja riskejä.

Valvonnan julkisuus ja yhteistyö valvonnassa

12 §

Valvontaperiaatteiden ja sovellettavien säännösten julkistaminen

Finanssivalvonnan on:

- 1) julkistettava 2 §:ssä tarkoitetun arvion tekemistä koskevat yleiset periaatteet;
- 2) pidettävä yleisön saatavilla tiedot 10 luvun ja tämän luvun säännöksistä sekä niiden nojalla annetuista säädöksistä ja määräyksistä sekä siitä, mitä Euroopan unionin lainsäädännön mukaisia sääntely- ja soveltamisvaihtoehtoja Suomessa sovelletaan;
- 3) pidettävä yleisön saatavilla tilastotietoja 10 luvun ja tämän luvun sekä niiden nojalla annettujen säädösten ja määräysten soveltamisesta.

13 §

Taloudellisen aseman valvontaa koskeva yhteinen päätöksenteko

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 2 ja 3 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkiviranomaiselta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä 2 tai 3 §:n soveltamisesta ei ole saavutettu neljän kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on laatinut 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua arvio ja antanut sen tiedoksi tämän pykälän 4 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 2 ja 3 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on annettava 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja 3 §:ssä tarkoitettu valvontaohjelman vahvistamista koskeva päätös viivytyksettä tiedoksi 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille. Jos Finanssivalvonta tai jokin mainitussa momentissa tarkoitetuista muista toimivaltaisista viranomaisista on kuitenkin ennen tässä momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa säädetään, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan pankkiviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 2 §:ssä tarkoitettua arvio tai 3 §:ssä tarkoitettua päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista. Jos kuitenkin Finanssivalvonta tai

joku muu konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa säädetään, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan pankkiviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu arvio tai päätös on tehtävä vuosittain uudelleen noudattaen, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, taikka erityisestä syystä useamminkin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä pyytää.

Jos Euroopan pankkiviranomaiselta on pyydetty lausunto 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tai 3 momenttia sovellettaessa, Finanssivalvonnan on otettava lausunto huomioon päätöksessään ja, jos päätös poikkeaa merkittävästi lausunnosta, perusteltava poikkeaminen.

14 §

Tietojenvaihto kriisitilanteissa

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi toisessa ETA-valtiossa säännelty yritys, Finanssivalvonnan on viivytyksettä ilmoitettava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 18 artiklassa tarkoitettua ja siihen rinnastettavasta kriisitilanteesta Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n 1 momentin 3 ja 11 kohdassa tarkoitettulle tällaisen toisen ETA-valtion viranomaiselle hallussaan olevat näiden viranomaisten tehtävien hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

Edellä 1 momentissa säännellyllä yrityksellä tarkoitetaan toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanutta yritystä, joka vastaa tässä laissa tarkoitettua luottolaitosta, sijoituspalvelulaissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, sijoitusrahastolaissa tarkoitettua rahastoyhtiötä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitettua vaihtoehtorahastojen hoitajaa, vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä tai maksulaitoslaissa tarkoitettua maksulaitosta.

15 §

Konsolidoitua valvontaa koskevien tehtävien siirtäminen toiselle valvontaviranomaiselle

Finanssivalvonta voi tehdä yhden tai useamman muun ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa sopimuksen siitä, että konsolidoidusta valvonnasta vastaavana valvontaviranomaisena toimii toinen ETA-valtion valvontaviranomainen ja että konsolidoituun valvontaan sovelletaan kyseisen valtion lakia. Tässä momentissa tarkoitettu sopimus voidaan tehdä, jos konsolidointiryhmän emoyritys ei ole suomalainen luottolaitos.

Finanssivalvonta voi tehdä yhden tai useamman ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa sopimuksen siitä, että Finanssivalvonta toimii konsolidoidusta valvonnasta vastaavana valvontaviranomaisena muussa kuin 1 luvun 16 §:ssä tarkoitettussa konsolidointiryhmässä ja että konsolidoituun valvontaan sovelletaan Suomen lakia. Tässä momentissa tarkoitettu sopimus voidaan tehdä, jos konsolidointiryhmään kuuluu vähintään yksi suomalainen luottolaitos.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu sopimus voidaan tehdä, jos siihen on konsolidoidun valvonnan tehokkaan järjestämisen edellyttämä painava syy. Finanssivalvonnan on laadittava sopimuksesta kirjallinen valvontapöytäkirja, joka on kaikkien 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten allekirjoitettava. Finanssivalvonnan on annettava valvontapöytäkirja tiedoksi tällaisen konsolidointiryhmän emoyritykselle, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

Tarkemmat määräykset

16 §

Finanssivalvonnan määräystenantovaltuus

Finanssivalvonta antaa luottolaitosdirektiivin ja EU:n vakavaraisuusasetuksen täytäntönpäön edellyttämät tarkemmat määräykset 9 ja 10 luvussa tarkoitetuista luottolaitostoiminnan

taloudellisista edellytyksistä ja niiden valvonnan edellyttämästä säännöllisestä tietojenantamisvelvollisuudesta.

12 luku

Tilinpäätös, osavuosikatsaus ja tilintarkastus

1 §

Tilinpäätöksen laadintaan sovellettavat säännökset

Luottolaitoksen tilinpäätös laaditaan ja julkistetaan tämän luvun säännösten ja niiden nojalla annetun valtiovarainministeriön asetuksen ja Finanssivalvonnan määräysten mukaisesti. Luottolaitoksiin sovelletaan lisäksi kirjanpitolakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä siltä osin kuin tässä laissa tai sen nojalla annetuissa valtiovarainministeriön asetuksissa taikka muualla laissa ei toisin säädetä. Liikepankkiin ja muuhun osakeyhtiömuotoiseen luottolaitokseen sovelletaan lisäksi osakeyhtiölain ja osuuspankkiin sekä muuhun osuuskuntamuotoiseen luottolaitokseen osuuskuntalain tilinpäätöstä koskevia säännöksiä siltä osin kuin jäljempänä ei toisin säädetä. Osakeyhtiölain 8 luvun 11 §:ää ja osuuskuntalain 8 luvun 11 §:ää ei sovelleta luottolaitokseen. Mitä tässä luvussa säädetään tilinpäätöksestä, sovelletaan kokonaisuuteen, joka käsittää tilinpäätökseen kuuluvat ja siihen liitetyt asiakirjat, jollei jäljempänä erikseen toisin säädetä.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia tilikaudesta, 3 luvun 1 §:n 3 momenttia rahoituslaskelman laatimisvelvollisuuden rajoittamisesta ja 4 momenttia toimintakertomuksesta, 2 §:n 2 momenttia tilinpäätöksen laatimista koskevasta poikkeusluvasta ja 6 §:ää tilinpäätöksen laatimisajasta, 4 luvun 1 §:ää liikevaihdon määritelmästä, 3 §:ää pysyvien ja vaihtuvien vastaavien määritelmästä ja 4 §:ää vaihto- ja rahoitusomaisuuden määritelmästä sekä 5 luvun 2 §:ää saamisen, rahoitusvarojen ja velkojen taseeseen merkitsemisestä, 2 a §:ää rahoitusvälineiden arvostamisesta ja merkitsemisestä tilinpäätökseen, 4 §:ää tulon kirjaamisesta tuotoksi valmis-

tusasteen perusteella ja 6 §:ää vaihto-omaisuuden hankintamenon jaksottamisesta ei sovelleta luottolaitoksen tilinpäätöksen laatimiseen. Siihen ei myöskään sovelleta osakeyhtiölain omaa pääomaa, tilinpäätöstä, toimintakertomusta ja konsernia koskevan 8 luvun 1 §:n 1 momenttia, 3 eikä 4 §:ää, 5 §:n 3 momentin 2 kohtaa eikä 6 §:ää eikä osuuskuntalain omaa pääomaa, tilinpäätöstä, toimintakertomusta ja konsernia koskevan 8 luvun 1 §:n 1 momenttia, 3 eikä 4 §:ää, 5 §:n 3 momentin 3 kohtaa eikä 6 §:ää.

Kirjanpitolain 6 luvun 1 §:n 3 momenttia pienen kirjanpitovelvollisen konsernitilinpäätöksen laatimisvelvollisuudesta, 2 §:n 2 momenttia konsernin rahoituslaskelmasta ja 3 momenttia konsernin toimintakertomuksesta, 7 §:n 6 momenttia pienen konsernin poistoeron ja vapaaehtoisen varauksen jakamisesta sekä 9 §:ää yhdistelmämenetelmän käytöstä, osakeyhtiölain 8 luvun 9 §:n 1 momenttia sekä osuuskuntalain 8 luvun 9 §:n 1 momenttia ei sovelleta luottolaitoksen konsernitilinpäätöksen laatimiseen. Kirjanpitolain 6 luvun 4 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan konsernitilinpäätökseen siinä laajuudessa kuin niissä tarkoitettuja laskentaperiaatteita ja lainkohtia sovelletaan 2 momentin nojalla luottolaitokseen.

Kirjanpitolain 3 luvun 9 ja 11 §:ää, osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:ää ja osuuskuntalain 8 luvun 10 §:ää ei sovelleta luottolaitoksen eikä omistusyhteisön tilinpäätöksen rekisteröintiin tai muuhun julkistamiseen.

2 §

Tarkempien säännösten, määräysten, ohjeiden, lausuntojen ja poikkeuslupien antaminen

Tarkemmat säännökset rahoitusvälineiden ja muussa kuin omassa käytössä olevan kiinteistöomaisuuden ja niiden arvomuutosten merkitsemisestä tilinpäätökseen, tase- ja tuloslaskelma-kaavoista, rahoituslaskelmasta, taseen, tuloslaskelman ja rahoituslaskelman liitetiedoissa ja toimintakertomuksessa annettavista tiedoista, konsernitaseen ja konsernituloslaskelman kaavoista ja konsernin rahoituslaskelmasta, konsernitaseen, konsernituloslaskelman ja konsernin ra-

hoituslaskelman liitetiedoissa annettavista tiedoista sekä tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä annetaan valtiovarainministeriön asetuksella.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä luottolaitoksen tilinpäätöksen laatimisesta. Määräyksissä voidaan rajoittaa sellaisten korko- ja vuokratulojen kirjaamista tilikauden tuotoksi, jotka perustuvat sellaisiin saamisiin tai rahoitusleasingsopimuksiin, joiden erääntyneet korot, lyhennykset taikka vuokrat ovat olleet tilinpäätöshetkellä maksamatta Finanssivalvonnan määräyksessä tarkoitettua määräaikaa kauemmin taikka velallisen todetun maksukyvyttömyyden johdosta todennäköisesti jäävät maksamatta. Ennen määräyksen antamista Finanssivalvonnan on pyydettävä siitä valtiovarainministeriön ja kirjanpitolautakunnan lausunto.

Jos Finanssivalvonnan antama ohje tai lausunto tämän luvun, osakeyhtiölain, osuuskuntalain tai kirjanpitolain tilinpäätöstä koskevien säännösten sekä niiden nojalla annettujen asetusten soveltamisesta luottolaitoksiin on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen taikka osakeyhtiölain tai osuuskuntalain yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, Finanssivalvonnan on ennen ohjeen tai lausunnon antamista pyydettävä siitä kirjanpitolain 8 luvun 2 §:ssä tarkoitettua kirjanpitolautakunnan lausunto.

Finanssivalvonta voi luottolaitoksen hakemuksesta erityisistä syistä määrääjäksi myöntää luvan poiketa tilinpäätöksen laatimisajasta, kirjanpitoaineiston säilyttämisestä ulkomailla sekä konsernitilinpäätökseen yhdisteltävän kotimaisen tytäryrityksen tilikaudesta. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksenä on, ettei se ole luottolaitoksiin sovellettavien Euroopan unionin säädösten vastainen.

3 §

Tilikausi

Tilikausi on kalenterivuosi. Liiketoimintaa aloitettaessa tai lopetettaessa tilikausi saa olla kalenterivuotta lyhyempi tai pitempi, kuitenkin enintään 18 kuukautta.

4 §

Laatimisaika

Tilinpäätös ja toimintakertomus on laadittava kahden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

5 §

Toimintakertomus

Tilinpäätökseen on liitettävä toimintakertomus, jossa annetaan tiedot kirjanpitovelvollisen toiminnan kehittymistä koskevista tärkeistä seikoista. Toimintakertomukseen on sisällytettävä vakavaraisuuslaskelma, jossa annetaan tiedot kirjanpitovelvollisen 10 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettua omien varojen määrästä ja omien varojen vähimmäismäärästä.

6 §

Rahoitusvälineiden arvostaminen

Saamiset ja johdannaissopimukset sekä kirjanpitovelvollisen omistamat osakkeet, osuudet ja muut taseen vastaaviin merkityt rahoitusvälineet (*rahoitusvarat*) merkitään tilinpäätökseen tilinpäätöspäivän käypään arvoon, jollei 2—5 momentista muuta johdu. Tilinpäätöspäivän käypään arvoon arvostetaan lisäksi, jollei 4 momentista muuta johdu, velat, jotka ovat osa kaupankäyntisalkkua tai jotka ovat johdannaissopimuksia.

Seuraavat rahoitusvaroihin kuuluvat erät merkitään tilinpäätökseen 1 momentista poiketen hankintameno, tai jos erän arvon todetaan tilinpäätöspäivänä arvonalentumisen johdosta olevan alempi kuin hankintameno, tällä arvonalentumistappiolla vähennettyyn hankintameno:

1) luotot ja niihin rinnastettavat rahoitussopimukset, joita ei pidetä kaupankäyntitarkoituksessa;

2) saamistodistukset, jotka pidetään eräpäivään saakka;

3) tytär- ja omistusyhteyksyritysten osakkeet ja osuudet sekä kirjanpitovelvollisen oman pää-

oman ehdoin liikkeeseen laskemat rahoitusvarat;

4) Finanssivalvonnan määräämät muut rahoitusvarat, joita kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti ei ole arvostettava käypään arvoon.

Muut kuin 1 momentissa tarkoitettut velat merkitään tilinpäätökseen nimellisarvon suuruisina.

Poiketen siitä, mitä 1—3 momentissa säädetään, luottolaitos voi merkitä tilinpäätökseen tilinpäätöspäivän käypään arvoon myös 2 momentin 1 ja 2 kohdan mukaisiin rahoitusvaroihin kuuluvia sekä muita kuin 1 momentissa tarkoitettuihin velkoihin kuuluvia erä, jos päätös näiden erien pysyvistä käypään arvoon merkitsemisestä tehdään tällaista erää ensimmäistä kertaa kirjanpitoon merkittäessä. Käypään arvoon merkitsemisen edellytyksenä on, että:

1) tällaiseen erään liittyy yksi tai useampi sellainen kytketty johdannaissopimus, joka kirjanpidossa muutoin olisi arvostettava erikseen käypään arvoon;

2) se poistaa arvostamiseen tai kirjaamiseen liittyvää epä johdonmukaisuutta; tai

3) se perustuu rahoitusvarojen ja -velkojen tai niiden molempien muodostaman kokonaisuuden riskienhallinnassa laadittuihin, käypään arvoon perustuviin laskelmiin.

Tilikauden tuotoksi tai kuluksi kirjataan, jollei 8 §:stä muuta johdu, 1 momentissa tarkoitettujen rahoitusvälineiden tilinpäätöshetken käyvän arvon ja edellisen tilinpäätöksen mukaisen kirjanpitoarvon tai, jos käypään arvoon arvostettava rahoitusväline on hankittu tilikauden aikana, hankintamenon erotus.

Jos saamisen tai velan pääomana on maksettu tai saatu enemmän tai vähemmän kuin sen nimellisarvo, saaminen tai velka merkitään 3 ja 4 momenttia sovellettaessa nimellisarvon sijasta määrään, joka saamisesta tai velasta sen syntyessä on pääomana maksettu tai saatu. Tällaisen saamisen nimellisarvon ja hankintamenon erotuksesta tilikauden tuotoksi tai kuluksi merkitty määrä jaksotetaan ja merkitään saamisen hankintamenon lisäykseksi tai vähennykseksi.

Vastaavasti velan nimellisarvon ja velasta sen syntyessä saadun pääomamäärän erotuksesta tilikauden kuluksi tai kulun vähennykseksi merkitty määrä jaksetetaan ja merkitään tilinpäätökseen velan kirjanpitoarvon lisäykseksi tai vähennykseksi.

7 §

Käyvän arvon rahasto

Käyvän arvon muutos merkitään omaan pääomaan sisältyvään käyvän arvon rahastoon, jos:

1) kyseessä on suojauslaskentamenettelyssä käytetyn rahoitusvälineen kirjaus, jolla koko arvomuutoksen tai sen osan kirjaamatta jättäminen tuloslaskelmaan mahdollistetaan;

2) tällainen arvomuutos aiheutuu luottolaitoksen ulkomaiseen yhteisöön tekemiin nettointvestointeihin sisältyvän ulkomaan rahan määräisen erän kurssimuutoksesta; tai

3) kyseessä ovat sellaiset käyvän arvon mukaan arvostettavat rahoitusvälineet, joita ei pidetä kaupankäyntitarkoituksessa, lukuun ottamatta rahoitusjohdannaisia.

Käyvän arvon muutokseen sisältyvä laskennallinen verovelka tai -saaminen merkitään taseeseen erityistä varovaisuutta noudattaen.

Käyvän arvon rahastoa on oikaistava, kun rahoitusväline erääntyy tai luovutetaan.

8 §

Muussa kuin omassa käytössä olevan kiinteistöomaisuuden arvostaminen

Taseen aineellisiin hyödykkeisiin merkitty muussa kuin omassa käytössä oleva kiinteistöomaisuus saadaan merkitä tilinpäätökseen tilinpäätöspäivän käypään arvoon.

Luottolaitoksen, joka soveltaa 1 momenttia, on arvostettava momentin mukaisesti kaikki momentissa tarkoitettu omaisuus.

Tilikauden tuotoksi tai kuluksi kirjataan 1 momentissa tarkoitettun omaisuuden tilinpäätöshetken käyvän arvon ja edellisen tilinpäätöksen mukaisen kirjanpitoarvon erotus, tai jos täl-

lainen omaisuus on hankittu tilikauden aikana, hankintamenon erotus.

Vain kirjanpitolain 5 luvun 5 §:n mukaiseen hankintameno arvoitettuun 1 momentissa tarkoitettuun omaisuuteen voidaan tehdä kirjanpitolain 5 luvun 17 §:ssä tarkoitettu arvonorotus.

9 §

Sidottu ja vapaa oma pääoma

Sidottua omaa pääomaa ovat osake-, osuustai peruspääoma, lisäpääoma, lisäosuuspääoma, kantarahasto, vararahasto, ylikurssirahasto, arvonorotusrahasto, uudelleenarvostusrahasto ja käyvän arvon rahasto. Muut rahastot sekä tilikauden ja edellisten tilikausien voitto ovat vaapaata omaa pääomaa.

10 §

Konsernitilinpäätös

Rahoitusleasingsopimuksella vuokralleottajan käyttöön luovutettu hyödyke merkitään konsernitilinpäätökseen siten kuin se merkittäisiin myytynä, jos konserniyritys on vuokranantaja, ja siten kuin se merkittäisiin ostettuna, jos konserniyritys on vuokralleottaja.

Konsernitilinpäätökseen on sisällytettävä konsernin rahoituslaskelma, jossa on annettava selvitys konsernin varojen hankinnasta ja niiden käytöstä tilikauden aikana. Lisäksi emoyhtiön toimintakertomuksessa esitetään konsernia koskevat toimintakertomus- ja vakavaraisuustiedot.

Konsernin tytäryritys tai omistusyhteisyri- tys, jonka taseen loppusumma on vähemmän kuin yksi prosentti sen emoyrityksen viimeksi vahvistetun taseen loppusummasta ja vähemmän kuin 10 miljoonaa euroa, saadaan jättää yhdistelemättä konsernitilinpäätökseen. Jos konsernin tällaisen tytär- tai osakkuusyrityksen taseen loppusumma laskettuna yhteen muiden sellaisten konserniin kuuluvien tytär- ja omistusyhteisyri- tysten taseiden loppusummien kanssa on vähintään viisi prosenttia konsernitaseen loppusummasta, se on kuitenkin yhdisteltävä konsernitilinpäätökseen.

Jos luottolaitoksen tai omistusyhteisön konserniin kuuluu vakuutusyhtiö tai siihen rinnastettava ulkomainen vakuutuslaitos, konserniti-linpäätös voidaan laatia tämän luvun estämättä siten kuin rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 luvussa säädetään, jos se on tarpeen oikean ja riittävän kuvan antamiseksi konsernin toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

11 §

Tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen julkistaminen

Luottolaitoksen ja omistusyhteisön on ilmoitettava tilinpäätös ja toimintakertomus rekisteröitäväksi kahden kuukauden kuluessa taseen ja tuloslaskelman vahvistamisesta. Ilmoitukseen on liitettävä jäljennös tilintarkastuskertomuksesta sekä hallituksen jäsenen tai toimitusjohtajan kirjallinen ilmoitus tilinpäätöksen vahvistamisen päivämäärästä ja luottolaitoksen voittoa ja tappiota koskevasta yhtiökokouksen taikka osuuskunnan, edustajiston, isännistön tai hypoteekkiyhdistyksen kokouksen päätöksestä.

Luottolaitoksen on pidettävä jäljennökset 1 momentissa tarkoitetuista luottolaitosta sekä sen emoyrityksenä olevaa omistusyhteisöä tai luottolaitosta koskevista viimeksi vahvistetuista asiakirjoista jokaisen nähtävänä luottolaitoksen toimipaikassa, kun kaksi viikkoa on kulunut tuloslaskelman ja taseen vahvistamisesta. Omistusyhteisön on lisäksi pidettävä jäljennökset sitä koskevista asiakirjoista nähtävänä omistusyhteisön pääkonttorissa. Nähtävinä pidettävistä asiakirjoista on annettava jäljennös jokaiselle sitä pyytävälle kahden viikon kuluessa pyynnöstä.

Emoyrityksen on pyynnöstä annettava jäljennös sellaisen tytäryrityksen tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta, jota ei ole sisällytetty konserniti-linpäätökseen, jollei tilinpäätöstä ja toimintakertomusta ole ilmoitettu rekisteröitäväksi Suomen lain mukaisesti.

Luottolaitoksella ja omistusyhteisöllä on oikeus saada muulta kuin viranomaiselta maksu

antamastaan jäljennöksestä saman perusteen mukaan kuin rekisteriviranomainen perii maksun vastaavasta jäljennöksestä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna rekisteriviranomaisena toimii Patentti- ja rekisterihallitus. Rekisteriviranomainen valvoo 1 momentissa tarkoitettun ilmoitusvelvollisuuden noudattamista. Jos ilmoitusvelvollisuus laiminlyödään, rekisteriviranomainen voi velvoittaa sen, jonka on allekirjoitettava tilinpäätös, sakon uhalla toimittamaan se sille määräämässään ajassa. Päätökseen, jolla uhkasakko on asetettu, ei saa haakea muutosta valittamalla.

Talletuspankkien yhteenliittymästä annettussa laissa tarkoitettun yhteenliittymän keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen velvollisuudesta pitää nähtävänä yhteenliittymän yhdistelty tilinpäätös säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa.

12 §

Osavuositarkastus

Talletuspankin on laadittava kultakin yli kuuden kuukauden pituiselta tilikaudeltaan osavuositarkastus joko kuudelta taikka kolmelta, kuudelta ja yhdeksältä ensimmäiseltä kuukaudelta, jollei arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:n 1 momentista muuta johdu. Talletuspankin osavuositarkastukseen sovelletaan muuten 2 ja 3 momenttia sekä arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:n 2 ja 3 momenttia. Jollei tästä pykälästä muuta johdu, sellaisen talletuspankin osavuositarkastuksesta, johon sovelletaan arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:ää, sovelletaan lisäksi, mitä mainitussa laissa muuten säädetään osavuositarkastuksesta.

Talletuspankin osavuositarkastuksen tulee sisältää osavuosituloslaskelma ja -tase tai, jos talletuspankki on konsernin emoyritys, konsernituloslaskelma ja -tase sekä selostus pankin tai konsernin tuloskehityksestä samoin kuin varojen, velkojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten sekä toimintaympäristön merkittävistä muutoksista katsauskautena, tuloskehitykseen vaikuttaneista poikkeuksellisista seikoista, olennaisista katsauskauden jälkeisistä tapahtumista sekä

pankin tai konsernin todennäköisestä kehityksestä tilikautena. Osavuositarkastuksessa esitettävien tietojen on oltava vertailukelpoisia edellisen tilikauden vastaavan katsauskauden tietoihin.

Osavuositarkastus on julkistettava kahden kuukauden kuluessa katsauskauden päättymisestä. Osavuositarkastuksen julkistamisessa on noudatettava soveltuvin osin 11 §:n 2 ja 4 momenttia sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään osavuositarkastuksen julkistamisesta.

Talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisön velvollisuudesta laatia ja julkistaa yhteenliittymän osavuositarkastus ja vuositarkastus säädetään talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa.

Omistusyhteisön, joka on talletuspankin emoyritys, osavuositarkastukseen sovelletaan 1—3 momenttia. Talletuspankkiin, jonka emoyritys julkistaa tämän pykälän mukaisesti osavuositarkastuksen, ei sovelleta, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ellei muualla laissa toisin säädetä.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä, ohjeita ja lausuntoja edellä tässä pykälässä tarkoitetun osavuositarkastuksen laatimisesta sekä myöntää luvan erityisestä syystä määräjäksi poiketa tämän pykälän säännöksistä, jos poikkeus ei vaaranna sijoittajan tai tallettajan asemaa. Määräysten, ohjeiden ja lausuntojen antamisessa sekä poikkeuslupien myöntämisessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä 2 §:n 2—4 momentissa säädetään. Poikkeusluvan myöntämisestä on mainittava osavuositarkastuksessa.

13 §

Tilintarkastusta ja tilintarkastajaa koskevien säännösten soveltaminen

Luottolaitoksen tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan sovelletaan tilintarkastuslakia (459/2007) ja osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan lisäksi osakeyhtiölakia ja osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan

osuuskuntalakia, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Luottolaitoksen tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan sovelletaan, mitä tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 8 kohdassa, 5 luvussa ja 40 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetään julkisen kaupankäynnin kohteena olevan yhteisön tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta.

Luottolaitoksen tilintarkastajaan ei sovelleta tilintarkastuslain 25 §:n 1 momentin 5 kohtaa. Tilintarkastajan on kuitenkin ilmoitettava Finanssivalvonnalle luottolaitokselta taikka sen kanssa samaan konserniin kuuluvalla yrityksellä saamasta luotosta tai sen hänen hyväkseen antamasta takauksesta, vastuusitoumuksesta, vakuudesta tai näitä vastaavasta etuudesta.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksen tilintarkastuksesta ja tilintarkastajasta, sovelletaan myös omistusyhteisön tilintarkastukseen ja tilintarkastajaan.

14 §

Tilintarkastajan kelpoisuus

Luottolaitoksen ja omistusyhteisön tilintarkastajista vähintään yhden on oltava tilintarkastuslain 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

15 §

Finanssivalvonnan velvollisuus määrätä tilintarkastaja sekä erityinen tarkastus ja tarkastaja

Tilintarkastuslain 9 §:ssä, osakeyhtiölain 7 luvun 5 §:ssä ja osuuskuntalain 7 luvun 5 §:ssä tarkoitetun tilintarkastajan sekä osakeyhtiölain 7 luvun 7 §:ssä ja osuuskuntalain 7 luvun 15 §:ssä tarkoitetun erityisen tarkastuksen ja osakeyhtiölain 7 luvun 8 §:ssä ja osuuskuntalain 7 luvun 16 §:ssä tarkoitetun tarkastajan luottolaitokseen ja sen omistusyhteisöön määrää Finanssivalvonta. Tilintarkastajan sekä erityisen tarkastajan määräämiseen edellä tarkoitetuissa tapauksissa sovelletaan muutoin, mitä niistä säädetään tilintarkastuslaissa, osakeyhtiölaissa ja osuuskuntalaissa. Finanssivalvonnan on lisäksi

määrättävä luottolaitokseen ja sen omistusyhteisöön kelpoisuusehdot täyttävä tilintarkastaja, jos luottolaitoksella tai omistusyhteisöllä ei ole 14 §:ssä säädetty vaatimukset täyttävää tilintarkastajaa.

Sijoituspalveluja tarjoavan luottolaitoksen tilintarkastajan tulee toimittaa Finanssivalvonnalle kultakin kalenterivuodelta tilintarkastajan antama lausunto siitä, vastaavatko luottolaitoksen asiakasvarojen säilyttämistä koskevat järjestelyt sijoituspalvelulain 9 luvun 1—4 §:n ja mainitun lain 9 luvun 5 §:n nojalla annettujen määräysten mukaisia vaatimuksia.

13 luku

Vakuusrahastosuoja

1 §

Vakuusrahaston jäsenyyys

Talletuspankkien vakaan toiminnan turvaamiseksi talletuspankki voi kuulua vakuusrahastoon.

2 §

Vakuusrahastosta eroaminen

Vakuusrahastoon kuuluva talletuspankki voi erota vakuusrahastosta ilmoittamalla siitä kirjallisesti rahaston hallitukselle. Ero tulee voimaan eroamisilmoituksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden päätyttyä.

Jos vakuusrahastosta eronnut pankki on eroamisvuonna tai viiden sitä välittömästi edeltävän kalenterivuoden aikana saanut avustusta vakuusrahastosta, sen on vakuusrahaston vaatimuksista, rahaston säännöissä määrättyllä tavalla maksettava avustus takaisin vakuusrahastolle.

3 §

Vakuusrahaston säännöt

Vakuusrahaston säännöissä on mainittava:

1) rahaston nimi ja kotipaikka;

2) talletuspankin rahaston jäseneksi ottamisesta ja eroamisesta;

3) liittymis- ja kannatusmaksun määräytymisperusteet ja perimisajankohta;

4) valtuuskunnan jäsenten lukumäärä, eroamisikä ja toimikausi sekä valtuuskunnan päätösvaltaisuus ja tehtävät;

5) hallituksen jäsenten lukumäärä, eroamisikä, toimikausi sekä hallituksen päätösvaltaisuus ja tehtävät;

6) perusteet rahaston vuotuisen ylijäämän käyttämisestä;

7) rahaston tilikausi;

8) tilintarkastajien lukumäärä ja toimikausi;

9) sääntöjen muuttamistapa;

10) rahaston purkamisesta.

Vakuusrahaston säännöt ja niiden muutokset on toimitettava Finanssivalvonnalle tiedoksi siten kuin Finanssivalvonta tarkemmin määrää.

4 §

Vakuusrahaston hallinto

Vakuusrahastoa hoitaa siihen kuuluvien talletuspankkien valitsema valtuuskunta ja valtuuskunnan valitsema hallitus.

5 §

Vakuusrahaston kannatusmaksu

Vakuusrahaston valtuuskunta voi määrätä, että rahastoon kuuluvan talletuspankin on vuosittain maksettava vakuusrahaston velvoitteiden täyttämiseksi riittävä kannatusmaksu.

Kannatusmaksun tulee perustua talletuspankin toiminnassaan ottamiin riskeihin. Kannatusmaksun laskentaperusteen on oltava sama kaikille vakuusrahastoon kuuluville pankeille. Eri yhteisömuotoa olevien talletuspankkien kannatusmaksun laskentaperusteet voivat kuitenkin olla keskenään erilaisia. Eri yhteisömuotoa olevia talletuspankkeja ei saa laskentaperustetta määrittäessä perusteettomasti asettaa keskenään eri-arvoiseen asemaan. Vakuusrahastolle vuosittain perittävät kannatusmaksut voivat olla enintään 0,5 prosenttia rahastoon kuuluvien pankkien vii-

meksi vahvistettujen taseiden yhteenlasketusta loppusummasta.

Vakuusrahaston hallitus voi vapauttaa talletuspankin määrääjäksi maksamasta kannatusmaksua.

6 §

Vakuusrahaston itsenäisyys

Rahastoon kuuluvalla talletuspankilla ei ole oikeutta vaatia osuuttaan vakuusrahastosta erotettavaksi itselleen eikä luovuttaa sitä toiselle. Tätä osuutta ei saa lukea pankin varoiksi.

7 §

Tuen myöntäminen

Vakuusrahaston varoista voidaan vakuusrahaston päättämisen ehdoin antaa avustuslainoja tai avustuksia rahastoon kuuluvalla talletuspankille, jos se on joutunut sellaisiin taloudellisiin vaikeuksiin, että avustuslainan tai avustuksen myöntäminen on sen toiminnan turvaamiseksi tarpeellista. Vakuusrahasto voi myös päättämislään ehdoilla antaa takauksia vakuusrahastoon kuuluvan talletuspankin ottamille lainoille tai merkitä pankin osakkeita tai osuuksia, sen liikeseen laskeman pääomallainan tai muita pankin omiin varoihin luettavia sitoumuksia.

Vakuusrahasto ei 1 momentissa tarkoitettuja tukipäätöksiä tehdessään saa ilman perusteltua syytä asettaa rahastoon kuuluvia talletuspankkeja keskenään eriarvoiseen asemaan. Kunkin tukipäätöksen tulee perustua tuettavan pankin taloudellisen tilan huolelliseen selvittämiseen.

Vakuusrahasto voi päättää rahaston varojen luovuttamisesta Valtion vakuusrahastolle käytettäväksi suomalaisen talletuspankin Valtion vakuusrahastosta annetun lain 1 §:n mukaisiin tukitoimiin.

Jos 1 momentissa tarkoitettu pankki sulautuu toiseen pankkiin, avustuslaina, pääomallainan tai avustus voidaan antaa myös vastaanottavalle pankille.

8 §

Avustuslainan takaisin perimisestä luopuminen

Vakuusrahaston valtuuskunnalla on hallituksen esityksestä oikeus kokonaan tai osittain luopua avustuslainan tai pääomallainan takaisin perimisestä, jos takaisin periminen on kohtuutonta avustuslainan tai pääomallainan saaneelle talletuspankille. Vakuusrahaston valtuuskunnan ja hallituksen tulee tehdessään päätöstä avustuslainan tai pääomallainan takaisin perimisestä luopumisesta noudattaa, mitä 7 §:n 2 momentissa säädetään.

Jos vakuusrahastosta lainaa saanut talletuspankki joutuu selvitystilaan tai konkurssiin, avustuslainan tai pääomallainan takaisin maksamiseen saa käyttää vain niitä pankin varoja, jotka jäävät jäljelle, kun pankin muut sitoumukset on täytetty.

9 §

Vakuusrahaston lainanotto

Vakuusrahasto ei saa ottaa toimintaansa varten lainaa, ellei valtiovarainministeriö erityisesti syystä myönnä tähän lupaa.

10 §

Vakuusrahaston varojen sijoittaminen

Vakuusrahaston varat on sijoitettava turvallisella ja rahaston maksuvalmiuden turvaavalla tavalla.

IV OSA

ASIAKKAANSUOJA JA MENETTELYTAVAT ASIAKASLIIKETOIMINNASSA

14 luku

Talletussuoja

1 §

Talletussuojarahaston jäsenyys

Talletuspankkien tallettajien saamisten turvaamiseksi talletuspankin on kuuluttava talletussuojarahastoon.

Talletuspankin on ilmoitettava talletussuojarahastolle ja Finanssivalvonnalle, millä tavalla sen ulkomailla olevan sivuliikkeen tallettajien saamiset on turvattu.

2 §

Talletussuojarahaston säännöt

Talletussuojarahaston säännöt ja niiden muutokset vahvistaa valtiovarainministeriö.

Säännöissä on mainittava:

- 1) rahaston nimi ja kotipaikka;
- 2) kannatusmaksun perimisajankohta;
- 3) valtuuskunnan jäsenten lukumäärä, eroamisikä ja toimikausi sekä valtuuskunnan päätösvaltaisuus ja tehtävät;
- 4) hallituksen jäsenten lukumäärä, eroamisikä, toimikausi sekä hallituksen päätösvaltaisuus ja tehtävät;
- 5) rahaston tilikausi;
- 6) tilintarkastajien lukumäärä ja toimikausi;
- 7) sääntöjen muuttamistapa.

Lisäksi säännöissä on mainittava ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen osalta talletussuojarahaston jäseneksi ottamisesta, erottamisesta ja eroamisesta, talletussuojarahaston liittymismaksun perusteista ja talletussuojarahaston korvausvelvollisuuden perusteista.

3 §

Talletussuojarahaston hallinto

Talletussuojarahastoa hoitaa siihen kuuluvien talletuspankkien ja jäseninä olevien ulkomaisten luottolaitosten valitsema valtuuskunta ja valtuuskunnan valitsema hallitus. Hallituksen jäsenistä ainakin yhden tulee edustaa talletussuojarahaston jäseninä olevia ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeitä.

4 §

Talletussuojarahaston kannatusmaksu

Talletuspankin ja talletussuojarahaston jäsenenä olevan ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen on vuosittain maksettava talletussuojarahastolle tallettajien saamisten turvaamiseksi kannatusmaksu.

5 §

Talletuspankin kannatusmaksun suuruus

Talletuspankin kannatusmaksu perustuu pankin vakavaraisuuteen. Kannatusmaksu on 0,175 prosenttia luvusta, joka saadaan, kun EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti lasketujen riskien kattamiseksi vaadittavien omien varojen vähimmäismäärän ja omien varojen suhde kerrotaan pankin 8 §:n 1 ja 2 momentin perusteella korvattavien talletusten yhteismäärällä. Jos pankkia valvotaan mainitun asetuksen mukaisesti sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella, vakavaraisuuteen perustuva maksu lasketaan riskien kattamiseksi vaadittavien konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärän ja konsolidoitujen omien varojen perusteella kerrottuna konsolidointiryhmään kuuluvien luottolaitosten korvattavien talletusten määrällä.

Talletuspankkien yhteenliittymään kuuluville talletuspankeille lasketaan yhteinen kannatusmaksu talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 19 §:n mukaisesti lasketun yhteenliittymään kuuluvien yhteisöjen yhdistellyn vakavaraisuuden perusteella niin kuin yhteenliittymä olisi yksi luottolaitos. Yhteenliittymään kuulu-

vien pankkien kannatusmaksun maksaa talletussuojarahastolle yhteenliittymän keskusyhteisö. Keskusyhteisön maksama kannatusmaksu jaetaan sen jäsenluottolaitosten kesken maksettavaksi jäsenluottolaitosten 1 momentin mukaisesti lasketun omien varojen vähimmäismäärän suhteessa. Finanssivalvonnan luvalla kannatusmaksu voidaan jakaa myös muulla tavalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä, omien varojen määrä ja omien varojen vähimmäismäärä määräytyvät kannatusmaksun maksamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

6 §

Talletussuojarahaston itsenäisyys

Talletussuojarahastoon kuuluvalla talletuspankilla ei ole oikeutta vaatia osuuttaan talletussuojarahastosta erotettavaksi itselleen eikä luovuttaa sitä toiselle. Tätä osuutta ei saa lukea pankin varoiksi.

7 §

Talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos talletuspankki ei ole maksanut talletussojimuksen ja tämän lain mukaisesti talletuspankissa tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saamisista, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on 5 työpäivän kuluessa 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta tai asiasta muutoin tiedon saatuaan päätettävä, onko talletussuojarahaston maksettava pankin tallettajien 8 §:n 1—3 momentissa tarkoitettut saamiset. Maksuvelvollisuuden määrittämisen edellytyksenä on, että 1 momentissa tarkoitettujen saamisen maksamatta jääminen on saadun selvityksen perusteella johtunut pankin maksu- tai muista taloudellisista vaikeuksista eivätkä vaikeudet Finanssivalvonnan arvion mukaan ole tilapäisiä.

Finanssivalvonnan on arvioidessaan 2 momentissa tarkoitettujen vaikeuksien tilapäisyyt-

tä otettava huomioon 8 §:ssä tarkoitettu yhteisvastuu.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 2 momentissa tarkoitettua päätöksestään talletussuojarahastolle, talletuspankin vakuusrahastolle, talletuspankille ja valtiovarainministeriölle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja suojajärjestelmälle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua Finanssivalvonnan päätöksen toteuttamiseksi talletuspankin on toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 8 §:n 1—3 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla 15 luvun 14 §:n mukaan on oikeus saada salassa pidettäviä tietoja.

8 §

Korvattavat saamiset

Talletussuojarahaston varoista korvataan talletuspankissa tilillä olevat ja tilille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti. Korvauksen maksamisesta sijoituspalvelulaissa tarkoitettua korvausrahastosta säädetään mainitun lain 11 luvussa.

Talletuspankin ETA-valtiossa olevan sivuliikkeen tallettajan saamiset korvataan suomalaisen talletussuojarahaston varoista siihen määrään, johon ne korvattaisiin sivuliikkeen sijaintivaltion suojajärjestelmän mukaisesti, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen maksetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa myynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Tätä momenttia sovelletaan vain sellaisiin tallettajan varoihin, jotka on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona talletuspankki on 7 §:n 1 mo-

mentissa tarkoitettulla tavalla laiminlyönyt maksaa tallettajan tässä momentissa tarkoitettua saamisen. Jollei muuta voida osoittaa, talletuspankin katsotaan laiminlyöneen tallettajan saamisen maksamisen tässä momentissa tarkoitettulla tavalla sinä päivänä, jona tallettaja on tehnyt 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen, taikka sitä aikaisempänä päivänä, jona Finanssivalvonta on saanut toiselta tallettajalta mainitussa momentissa tarkoitettua ilmoituksen, jonka perusteella Finanssivalvonta on tehnyt mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua päätöksen.

Talletussuojarahasto ei kuitenkaan korvaa toisen luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, niihin rinnastettavan ulkomaisen yrityksen eikä rahoituslaitoksen saamia eikä talletuspankin EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettuihin omiin varoihin luettavia eriä. Rahasto ei myöskään korvaa saamia, jotka perustuvat rikoslain (39/1889) 32 luvussa tarkoitettua rikoksella saatuihin varoihin. Jos edellä mainittua rikosta koskeva esitutkinta tai oikeudenkäynti on vireillä, talletussuojarahasto voi lykätä korvauksen maksamista tuomioistuimen lainvoimaiseen päätökseen asti. Rahasto ei myöskään korvaa sijoituspalvelun tarjoajan nimissä olevalla sijoituspalvelulain 9 luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua asiakasvarojen tilillä olevia saamia.

Jos talletussuojarahasto on jo aikaisemmin korvannut 1—3 momentin mukaisesti tallettajan saamiset, rahasto korvaa tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset vain siltä osin kuin saamiset perustuvat varoihin, jotka on talletettu pankkiin tässä momentissa tarkoitettua korvauksen maksamisen jälkeen.

Tätä pykälää sovellettaessa pidetään talletuspankkeja, jotka lain, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella vastaavat kokonaan tai osittain toistensa sitoumuksista tai velvoitteista, yhtenä talletuspankkina. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, tätä momenttia ei sovelleta talletuspankkiin, joka on 13 luvun 2 §:n 1 momentin mukaisesti ilmoittanut eroavansa vakuusrahosta. Pankkiin, jolle eroilmoituksen jälkeen annetaan 13 luvun 7 §:ssä tarkoitettua tukea, sovelletaan kuitenkin tätä momenttia. Edellä tarkoite-

tusta sopimuksesta tai muusta järjestelystä on ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

Talletussuojarahastolle syntyy saaminen talletuspankilta korvaamiensa, 1—3 momentissa tarkoitettujen saamisten osalta. Saamiselle maksettavasta korosta määrätään talletussuojarahaston säännöissä.

9 §

Tallettajien saamisten maksaminen

Talletussuojarahaston on maksettava tallettajille 8 §:n 1—3 momentissa tarkoitettua saamiset 20 työpäivän kuluessa 7 §:ssä tarkoitettua Finanssivalvonnan päätöksestä. Jos talletuspankki on ennen 7 §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan, tässä momentissa säädetty määräaika lasketaan selvitystilaan asettamispäätöksestä.

Finanssivalvonta voi myöntää talletussuojarahastolle lisäaikaa tallettajien saamisten maksamiseen enintään 10 työpäivää. Lisäajan myöntämisen edellytyksenä on, että talletussuojarahaston lisäajan tarve perustuu poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja erityiseen syyhyn.

Jos talletussuojarahasto ei ole korvannut tallettajalle 8 §:n 1—3 momentissa tarkoitettua saamista tässä pykälässä säädettyssä ajassa, tallettajalle on syntynyt saaminen, jota tallettajalla on oikeus hakea talletussuojarahastolta tuomioistuimessa.

10 §

Maksuvelvollisuuden alkamisesta ilmoittaminen

Talletussuojarahaston on ilmoitettava 7 §:ssä tarkoitettua päätöksestä asianomaisen talletuspankin tallettajille. Talletussuojarahaston on myös julkisella kuulutuksella ilmoitettava, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös talletuspankin toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä maan virallisilla kielillä.

11 §

Talletuspankin tiedottamisvelvollisuus

Talletuspankin on annettava tallettajilleen tiedot talletussuojarahaston tallettajien saamisille antamasta suojasta tai vastaavasta muusta suojasta sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista.

Talletuspankin on annettava 1 momentissa tarkoitetut tiedot myös sen ulkomaisen sivuliikkeen sijaintimaan virallisilla kielillä.

12 §

Talletussuojarahaston lainanotto

Talletussuojarahasto voi ottaa säännöissään määrättyllä tavalla toimintaansa varten lainaa. Talletussuojarahaston sääntöihin on otettava määräys talletussuojarahaston jäsenten velvollisuudesta myöntää lainaa talletussuojarahastolle rahaston velvoitteiden täyttämiseksi.

Talletussuojarahaston jäsenten 1 momentissa tarkoitettu velvollisuus myöntää talletussuojarahastolle lainaa jakautuu jäsenten kesken samassa suhteessa kuin niiden korvattavat talletukset ovat kaikkien talletussuojarahaston jäsenten korvattavien talletusten yhteenlasketusta määrästä. Tässä momentissa tarkoitettu talletusten määrä lasketaan lainan myöntämisvelvollisuuden alkamista lähinnä edeltävän kalenterivuoden päättyessä vallinneen tilanteen mukaisesti.

13 §

Talletussuojarahaston varojen sijoittaminen

Talletussuojarahaston varat on sijoitettava luotettavalla, tehokkaalla ja rahaston maksuvalmiuden turvaavalla tavalla sekä riskien hajauttamisen periaatetta noudattaen. Sijoituksista saatava tuotto lisätään talletussuojarahaston pääomaan.

Rahaston varoja ei saa sijoittaa rahastoon kuuluvan talletuspankin tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön osak-

keisiin tai osuuksiin eikä muihin rahastoon kuuluvan pankin tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön taikka pankin varausrahaston liikkeeseen laskemiin arvopapereihin. Rahaston varoja ei myöskään muulla tavalla saa sijoittaa rahastoon kuuluvaan talletuspankkiin tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yhteisöön taikka pankin varausrahastoon. Mitä tässä momentissa säädetään talletuspankista, koskee myös talletussuojarahaston jäsenenä olevaa ulkomaista luottolaitosta ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaa yhteisöä. Mitä tässä momentissa säädetään, ei estä talletussuojarahaston varojen sijoittamista sijoitusrahastolain 11 luvussa tarkoitettuihin sijoitusrahastoihin.

Talletussuojarahaston maksuvalmiuden on oltava rahaston toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu.

14 §

Toimiluvan peruuttaminen sekä tallettajien ja sijoittajien saamiset

EKP:n päätettyä talletuspankin toimiluvan peruuttamisesta Finanssivalvonta voi määrätä tallettajien saamiset maksettaviksi talletussuojarahaston varoista sekä sijoituspalvelulain 11 luvussa säädetyin edellytyksin määrätä sijoittajien saamiset maksettaviksi sijoittajien korvausrahastosta.

15 §

Talletuskannan siirron vaikutus talletussuojaan

Sen estämättä, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään korvattavasta enimmäismäärästä, mainitun lainkohdan nojalla korvattava talletus, joka on siirtynyt toiseen talletuspankkiin sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen johdosta, korvataan samaan määrään saakka kuin ennen talletuksen siirtoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momenttia sovelletaan vaadittaessa maksettavaan talletukseen kolmen kuukauden ajan sulautumisen, jakautumisen tai liiketoimin-

nan luovutuksen täytäntöönpanon rekisteröinnistä.

16 §

Ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeiden jäsenyys talletussuojarahastossa

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi kuulua 1 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi erota talletussuojarahaston jäsenyydestä. Talletussuojarahaston tai, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen osalta, Finanssivalvonnan on hakemuksesta myönnettävä luottolaitokselle ero talletussuojarahastosta. Ennen eron myöntämistä on kuultava Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista sekä lisäksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen osalta Finanssivalvontaa ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen osalta talletussuojarahastoa. Päätöksessä voidaan antaa eroamista koskevia tarkempia määräyksiä.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on annettava tallettajilleen tiedot talletussuojarahaston tallettajien saamisille antamasta suojasta ja muusta vastaavasta suojajärjestelmästä tai suojan puuttumisesta sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista suomen ja ruotsin kielellä.

17 §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen kannatusmaksu

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen kannatusmaksu määräytyy 5 §:n mukaisesti. Sivuliikkeen kannatusmaksun perusteena on kuitenkin sivuliikkeen 18 §:n perusteella korvattavien talletusten yhteismäärä. Vakavaraisuuteen perustuvaa maksua laskettaessa ulkomaisen ETA-luottolaitoksen omien varojen yhteismäärään luetaan erät, jotka luottolaitoksen kotivaltion säännösten mukaan saadaan kyseisiin eriin lukea.

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevan

sivuliikkeen kannatusmaksu on 0,05 prosenttia sivuliikkeen talletusten yhteismäärästä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä sekä 1 momentissa tarkoitettujen omien varojen määrä määräytyvät kannatusmaksun maksamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

18 §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen lisäsuoja

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa oleva sivuliike voi kuulua Suomessa 1 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon täydentääkseen kotivaltionsa mukaista tallettajien saamisen suojaa, jos sivuliike ottaa vastaan talletuksia yleisöltä ja sen kotivaltion suojaa ei voida pitää yhtä riittävänä kuin tämän lain mukaista talletussuojarahaston antamaa suojaa. Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion suojan ja talletussuojarahaston antaman suojan yhteismäärä voi kuitenkin olla enintään 100 000 euroa. Sen estämättä, mitä edellä tässä momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, 8 §:n 3 momentissa tarkoitettut varat korvataan täysimääräisesti.

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on haettava talletussuojarahastolta jäsenyyttä Suomessa olevalle sivuliikkeelleen. Hakemuksessa on oltava riittävät tiedot luottolaitoksesta ja sen kotivaltion suojajärjestelmästä. Talletussuojarahaston on pyydettävä hakemuksesta Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan lausunto. Talletussuojarahasto voi hylätä hakemuksen, jos luottolaitoksen kotivaltion suojaa on pidettävä riittävänä.

Talletussuojarahaston 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen antamassa päätöksessä on määrättävä siitä, mitä tallettajan saamisista ja mihin määrään Suomessa oleva talletussuojarahasto korvaa ja mikä on luottolaitoksen maksettavaksi tuleva liittymismaksu.

Talletussuojarahaston velvollisuus maksaa 3 momentissa tarkoitettujen tallettajien saamiset alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta tiedon kotivaltion suojajär-

jestelmän velvoittamisesta korvaamaan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen tallettajien saamiset.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava sivuliikkeen tallettajille maksuvelvollisuuden alkamisesta. Talletussuojarahaston on julkisella kuulutuksella, joka on julkistettava myös sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksiensa turvaamiseksi.

Edellä 5 momentissa tarkoitetun talletussuojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus saada ne.

19 §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahastosta

Jos ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, talletussuojarahasto voi erottaa sen jäsenyydestään aikaisintaan 12 kuukauden kuluttua siitä, kun talletussuojarahasto oli antanut sivuliikkeelle varoituksen. Talletussuojarahaston on kuultava luottolaitosta, Finanssivalvontaa, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Ennen 1 momentissa tarkoitettua erottamispäätöstä syntyneet sivuliikkeen tallettajien saamiset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava erottamispäätöksestä Finanssivalvonnalle ja ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle sekä julkisella kuulutuksella, joka on julkistettava myös sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä.

20 §

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus kolmannen maan luottolaitoksen selvitystilassa tai konkurssissa

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen kolmannen maan luottolaitoksen ja sen Suomen sivuliikkeen osalta vain talletussuojarahaston jäsenenä olevan tällaisen sivuliikkeen yleisölle tarjottavilla tileillä olevien tallettajien sellaisten 8 ja 9 §:ssä tarkoitettujen saamisten maksamiseen, joiden maksamiseen selvitystilassa olevan luottolaitoksen tai konkurssipesän varat eivät riitä, kuitenkin tallettajaa kohti enintään se osa saamisista, joka ei ylitä 100 000 euron määrää. Kuitenkin 8 §:n 3 momentissa tarkoitettut varat korvataan täysimääräisesti. Saamiset voidaan maksaa jo konkurssin tai selvitystilan aikana, ja ne maksetaan tallettajille euroina.

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut tiedon luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen asettamisesta konkurssiin tai selvitystilaan tai Finanssivalvonnalta tiedon luottolaitoksen sivuliikkeen asettamisesta konkurssiin Suomessa.

Saatuaan tiedon 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä talletussuojarahaston on annettava siitä tieto asianomaisen sivuliikkeen tallettajille. Talletussuojarahaston on myös julkisella kuulutuksella ilmoitettava siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös suurimmissa päivälehdissä suomen ja ruotsin kielellä.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun talletussuojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi luottolaitoksen sivuliikkeen on toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus ne saada.

21 §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahaston jäsenyydestä

Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, Finanssivalvonta voi erottaa sen talletussuojarahastosta. Finanssivalvonnan on kuultava Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun sivuliikkeen on ilmoitettava tallettajille talletussuojarahastosta erottamisesta. Sivuliikkeeseen ennen erottamispäätöstä tehdyt talletukset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun sivuliikkeen on julkisella kuulutuksella, joka on myös julkaistava sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksiensa turvaamiseksi.

22 §

Salassapitovelvollisuus

Joka tässä luvussa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan tai talletussuojarahaston toimieliimen jäsenenä tai varajäsenenä tai niiden palveluksessa taikka niiden toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan on saanut tietää talletuspankin tai sen konsolidointiryhmään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvan yrityksen tai muun henkilön taloudellista asemaa tai yksityistä olosuhdetta koskevan seikan taikka liiketai ammattisalaisuuden, ei saa sitä ilmaista tai muuten paljastaa eikä käyttää hyväksi, jos sitä ei ole säädetty tai asianmukaisessa järjestyksessä määrätty ilmaistavaksi tai ellei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan sen ilmaisemiseen. Salassapitovelvollisuus jatkuu senkin jälkeen, kun henkilö on la kannut hoitamasta mainittua tehtävää.

Finanssivalvonnan oikeudesta luovuttaa tietoa säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

15 luku

Menettelytavat asiakasliiketoiminnassa

1 §

Hyvä pankkitapa

Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, luottolaitoksen on noudatettava hyvää pankkitapaa.

Markkinointi ja sopimusehdot

2 §

Markkinointi

Luottolaitoksen on markkinoinnissaan annettava asiakkaalle markkinoitavasta hyödykkeestä kaikki ne tiedot, joilla saattaa olla merkitystä asiakkaan tehdessä hyödykettä koskevia ratkaisuja.

Luottolaitos ei saa markkinoinnissaan antaa totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja eikä käyttää muutoinkaan asiakkaan kannalta sopimatonta tai hyvän tavan vastaista menettelyä. Kuluttajan kannalta sopimattomasta tai hyvän tavan vastaisesta menettelystä säädetään lisäksi kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvussa.

Markkinointia, joka ei sisällä asiakkaan taloudellisen turvallisuuden kannalta tarpeellisia tietoja, on aina pidettävä sopimattomana.

3 §

Sopimusehdot

Luottolaitos ei saa toiminnassaan käyttää sopimusehtoa, joka ei kuulu luottolaitoksen toimintaan tai jota sen sisältö, osapuolten asema tai olosuhteet huomioon ottaen on pidettävä asiakkaan kannalta kohtuuttomana. Kohtuuttomana sopimusehtoa on pidettävä aina, jos luottolaitoksen toiminnan ulkopuolisten hyödykkeiden

hankkiminen tai käyttö asiakkaan kannalta kokonaisuutena arvioiden asiattomasti vaikuttaa luoton saamiseen, sopimuksen voimassaoloon tai muihin sopimuksen ehtoihin taikka jos asiakkaan oikeutta ryhtyä sopimussuhteeseen muun elinkeinonharjoittajan kanssa rajoitetaan.

Luottolaitoksen on toimitettava Finanssivalvonnalle luottolaitoksen toiminnassa käytettävien vakioehtoisten sopimusten ehdot.

Talletusten vastaanottaminen

4 §

Talletuspankin toiminimi

Talletuspankin toiminimessä on oltava sana tai yhdyssosa "pankki", ja siitä on ilmentävä pankin yhteisömuoto.

5 §

Markkinointirajoitus

Talletuspankki ei saa markkinoinnissaan käyttää talletussuojarahaston antamaa tai muuta vastaavaa talletussuojaa taikka vakuusrahastosuojaa koskevia tietoja rahoitusmarkkinoiden vakautta tai tallettajien luottamusta vaarantavalla tavalla.

Talletuspankki saa markkinoinnissaan käyttää ainoastaan talletussuojarahaston antamaa tai muuta vastaavaa talletussuojaa taikka omaa vakuusrahastosuojaa koskevia tietoja.

Talletuspankki ei saa ohjata asiakasta tekemään talletusta toiseen talletuspankkiin. Tällaista talletusten välittämistä ei myöskään saa järjestää yhdessä toisen talletuspankin kanssa taikka pankin keskusjärjestön tai muun vastaavan yhteisön kautta tahi avustuksella tai muulla tavalla.

6 §

Asiakkaan oikeus peruspankkipalveluihin

Talletuspankki saa kieltäytyä tavanomaisen talletustilin avaamisesta ja tilin käyttöön tarkoitettujen välineiden myöntämisestä taikka maksupalvelua koskevan toimeksiannon hoitamisesta

ETA-valtiossa laillisesti oleskelevalle luonnolliselle henkilölle vain, jos kieltäytymiselle on painava peruste. Perusteen tulee liittyä asiakkaaseen tai hänen aiempaan käyttäytymiseensä taikka siihen, ettei asiakassuhteelle ilmeisesti ole todellista tarvetta. Kieltäytymisen peruste on ilmoitettava asiakkaalle.

Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta, jos 18 §:stä tai rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetusta laista (503/2008) johtuu muuta.

7 §

Talletusta koskeva sopimus

Talletettaessa varoja pankkiin pankin ja tilinavaajan välillä on tehtävä talletusta koskeva sopimus. Tilinavaajan henkilöllisyys on aina todettava ja sopimukseen on merkittävä riittävät tiedot tilinavaajasta, omistajasta ja käyttöön oikeutetuista.

Jos talletuksesta annetaan erillinen todiste, se on asetettava nimetylle henkilölle ja se voidaan siirtää vain nimetylle henkilölle.

Talletusta koskevaan 1 momentissa tarkoitettuun sopimukseen otetusta erityisestä ehdosta on oltava merkintä myös todisteessa. Ehto, lukuun ottamatta tilinomistajan määräystä tilin käyttöön oikeutetuista, voidaan muuttaa tai peruuttaa vain pankin suostumuksella.

8 §

Vajaavaltainen tilinomistaja

Viisitoista vuotta täyttänyt vajaavaltainen voi itse tehdä talletuspankin kanssa talletusta koskevan sopimuksen niistä varoista, joista hänellä holhoustoimesta annetun lain (442/1999) 25 §:n 1 momentin mukaan tai muulla perusteella on oikeus määrätä, sekä tallettaa ja nostaa varoja ja muutoinkin määrätä talletuksesta. Edunvalvoja voi kuitenkin holhousviranomaisen suostumuksella ottaa talletetut varat hoitoonsa, jos vajaavaltaisen etu sitä vaatii.

Jos viisitoista vuotta täyttäneen vajaavaltaisen nimiin on talletuspankkiin talletettu varoja

ehdolla, että ainoastaan hänellä itsellään on oikeus nostaa varoja, talletetuista varoista määräävät vajaavaltainen ja hänen edunvalvojansa yhdessä. Ehdosta voidaan kuitenkin poiketa tuomioistuimen luvalla.

9 §

Koronmaksuvelvollisuuden lakkaaminen

Kun kymmenen vuotta on kulunut sen kalenterivuoden lopusta, jonka kuluessa talletuspankkiin talletettujen varojen tiliä on viimeksi käytetty, lakkaa talletuspankin velvollisuus maksaa korkoa talletetuille varoille, jollei tiliehdoista muuta johdu.

10 §

Kuittaus

Talletuspankki ei saa vastasaatavallaan kuitata sellaisia yksityishenkilön tilillä olevia tai tälle maksettavaksi osoitettuja varoja, joita ei lain mukaan saa ulosmitata. Pankin on ennen kuittausta selvitettävä varojen ulosmittauskelpoisuus. Kuittausvaatimuksesta on ilmoitettava tilinomistajalle. Tämän momentin vastainen kuittaus on mitätön.

Jos varojen ulosmittauskelpoisuuden selvittäminen ei ole mahdollista ilman kohtuutonta vaivaa, pankki saa kuitenkin vaatia kuittausta, jos se ilmoittaa tilinomistajalle kuittausvaatimuksen yhteydessä kirjallisesti 1 momentissa säädetystä kuittausoikeuden rajoituksesta sekä tässä momentissa säädetystä kuittauksen peruuntumisesta. Kuittaus peruuntuu, jos tilinomistaja 14 päivän kuluessa kuittausvaatimuksesta tiedon saatuaan esittää selvityksen siitä, etteivät varat ole ulosmittauskelpoisia. Jollei kuittausvaatimuksen tiedoksisaamisen ajankohdasta voida esittää muuta selvitystä, vaatimuksen katsotaan tulleen tilinomistajan tietoon seitsemäntenä päivänä vaatimusta koskevan ilmoituksen lähettämisestä. Jos tilinomistajalle ei anneta tässä momentissa säädettyjä tietoja, kuittaus on mitätön.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske tilinomistajan nimenomaiseen valtuutukseen perustuvia veloituksia tilillä olevista varoista. Tällaisen valtuutuksen tilinomistaja voi peruuttaa milloin tahansa. Muu sopimus, jolla vähennetään tilinomistajalle tämän pykälän mukaan kuuluvia oikeuksia, on mitätön.

Luotonanto

11 §

Enimmäisluototussuhde

Luottolaitos saa myöntää kuluttajansuojalain 7 luvun 7 §:n 4 kohdassa tarkoitettua asuntoluottoa enintään tämän pykälän mukaisen luototussuhteen mukaisen määrän. *Luototussuhteella* tarkoitetaan tässä pykälässä myönnettävän luoton määrää suhteessa luoton vakuudeksi annettujen vakuuksien käypään arvoon luoton myöntämishetkellä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna vakuutena ei oteta huomioon henkilötakausta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luoton määrä saa olla enintään 90 prosenttia vakuuksien käyvästä arvosta luottoa myönnettäessä.

Poiketen siitä, mitä 3 momentissa säädetään, ensiasunnon hankintaa varten otetun luoton määrä saa olla enintään 95 prosenttia vakuuksien käyvästä arvosta luottoa myönnettäessä.

Finanssivalvonta voi rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien poikkeuksellisen kasvun rajoittamiseksi päättää alentaa edellä 3 ja 4 momentissa säädettyjä luoton enimmäismääriä enintään 10 prosenttiyksiköllä. Finanssivalvonta voi myös rajoittaa muiden vakuuksien kuin esinevakuuksien huomioon ottamista luototussuhdetta laskettaessa, jos se on tarpeen tässä momentissa tarkoitettujen riskien hallitsemiseksi. Finanssivalvonnan on neljännesvuosittain tehtävä päätös tämän momentin nojalla tehdyn päätöksen muuttamisesta tai voimassaolon jatkamisesta. Finanssivalvonnan on internetsivustollaan julkistettava periaatteet, joita se noudattaa tämän momentin soveltamisedellytysten arvioinnissa. Tässä momentissa tarkoitettun päätöksen valmis-

teluun sovelletaan, mitä 10 luvun 4 §:ssä säädetään.

Päätös, jolla tässä pykälässä tarkoitettua luoton enimmäismäärää alennetaan, tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päätöksen tekemisestä tai sitä myöhemmästä Finanssivalvonnan päättämästä ajankohdasta lukien.

Finanssivalvonta voi antaa määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen vakuuksien ja niiden käyvän arvon tarkemmasta määrittelystä sekä niistä erityisistä tilanteista, joissa luottolaitos voi poiketa 3 ja 4 momentin mukaisista rajoituksista.

12 §

Vakuuden edelleenpanttaaminen

Luottolaitos ei saa vakuuden omistajan suostumuksetta pantata edelleen luottolaitokselle annettua vakuutta.

13 §

Luotonanto ja sijoittaminen eräissä tapauksissa

Luottolaitoksen lähipiiriin kuuluvalla luonnollisella henkilöllä, yhteisöllä tai säätiöllä annettavaa luottoa ja siihen rinnastettavaa muuta rahoitusta koskevat päätökset sekä lähipiiriin kuuluvaan yritykseen sijoittamista koskevat päätökset taikka tällaiseen luotonantoon ja sijoittamiseen sovellettavat yleiset ehdot on hyväksyttävä luottolaitoksen hallituksessa. Tässä pykälässä tarkoitettujen muiden liiketoimien kuin tavanomaisten henkilöstöluottojen ehtoihin sovelletaan, mitä 5 luvun 15 §:n 3 momentissa säädetään.

Luottolaitoksen lähipiiriin kuuluu:

1) se, jolla omistuksen, optio-oikeuden tai vaihtovelkakirjalainan nojalla on tai voi olla vähintään 20 prosenttia luottolaitoksen osakkeista, osuuksista tai niiden tuottamasta äänimäärästä taikka vastaava omistus tai äänivalta luottolaitoksen konserniin kuuluvassa yhteisössä taikka luottolaitoksessa määräysvaltaa käyttävässä yh-

teisössä, jollei omistuksen kohteena olevan yhtiön merkitys koko konsernin kannalta ole vähäinen;

2) luottolaitoksen hallintoneuvoston jäsen, hallituksen jäsen ja varajäsen, toimitusjohtaja ja toimitusjohtajan sijainen, tilintarkastaja, varatilintarkastaja ja tilintarkastusyhteisön toimihenkilö, jolla on päävastuu tilintarkastuksesta, sekä vastaavassa asemassa 1 kohdassa tarkoitettussa yrityksessä oleva henkilö;

3) 2 kohdassa tarkoitettun henkilön alaikäinen lapsi sekä aviopuoliso tai henkilöön avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;

4) yhteisö ja säätiö, jossa edellä tässä momentissa tarkoitettulla henkilöllä yksin tai yhdessä toisen kanssa on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta.

Luottolaitoksen on pidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, yhteisöistä ja säätiöistä. Luettelon tiedot ja siinä tapahtuneet muutokset sekä luettelossa mainituille luonnollisille henkilöille, yhteisöille ja säätiöille myönnettyjä luottoja tai yhteisöön tehtyjä sijoituksia koskevat 1 momentissa tarkoitettut päätökset tai ehdot on ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

Mitä tässä pykälässä säädetään luoton antamisesta, sovelletaan vastaavasti takauksen antamiseen tai muuhun vakuuden asettamiseen toisen antaman luoton maksamisesta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen päätösten kirjaamisesta sekä 3 momentissa tarkoitettun luettelon pitämisestä ja mainitussa momentissa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisesta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta voi lisäksi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua yhtiötä pidetään koko konsernin kannalta vähäisenä.

Pankkisalaisuus ja asiakkaan tunteminen

14 §

Salassapitovelvollisuus

Joka luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen, luot-

tolaitosten yhteenliittymän taikka luottolaitoksen asiamiehen tai muun luottolaitoksen lukuun toimivan yrityksen toimielimen jäsenenä tai varajäsenenä tai niiden palveluksessa taikka niiden toimeksiannosta tehtävää suorittaessaan on saanut tietää luottolaitoksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvan yrityksen asiakkaan tai muun sen toimintaan liittyvän henkilön taloudellista asemaa tai yksityisen henkilökohtaisia oloja koskevan seikan taikka liiketai ammattisalaisuuden, on velvollinen pitämään sen salassa, jollei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan sen ilmaisemiseen. Salassa pidettäviä tietoja ei saa antaa myöskään yhtiökokoukselle, isäntien kokoukselle, osuuskunnan kokoukselle tai edustajistolle taikka hypoteekkiyhdistyksen kokoukselle eikä kokoukseen osallistuvalla osakkeenomistajalle tai jäsenelle.

Luottolaitoksella ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on velvollisuus antaa 1 momentissa tarkoitettuja tietoja syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi sekä muulle viranomaiselle, jolla on lain mukaan oikeus saada sellaisia tietoja.

Luottolaitoksella on oikeus antaa 1 momentissa tarkoitettuja tietoja kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulle pörssille, jos tiedot ovat välttämättömiä sille säädetyn valvontatehtävän turvaamiseksi. Luottolaitoksella on sama oikeus antaa tietoja toisessa ETA-valtiossa toimivalle kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 3 luvun 1 §:ssä tarkoitettulle pörssiä vastaavalle markkinoiden ylläpitäjälle.

Luottolaitoksella on 1 momentin estämättä oikeus harjoittaa liiketoimintaansa tavanomaisesti kuuluvaa luottotietotoimintaa.

Mitä osuuskuntalain 7 luvun 14 §:ssä säädetään, ei koske luottolaitosta eikä sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaa yritystä.

15 §

Tietojen luovuttaminen samaan konsolidointiryhmään, rahoitus- ja vakuutusryhmittymään tai yhteenliittymään kuuluvalla yritykselle

Luottolaitoksella ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on oikeus antaa 14 §:ssä tarkoitettuja tietoja samaan konserniin, konsolidointiryhmään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvalla yhteisölle asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista, markkinointia sekä konsernin, konsolidointiryhmän tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymän riskienhallintaa varten, jos tietojen vastaanottajaa koskee tässä laissa säädetty tai vastaava salassapitovelvollisuus. Mitä edellä tässä momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske henkilötietolain (523/1999) 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamista eikä sellaisia tietoja, jotka perustuvat asiakkaan ja muun kuin ryhmittymään kuuluvan yrityksen välisten maksutietojen rekisteröintiin.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, luottolaitos ja luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys voivat luovuttaa asiakasrekisterissään olevia markkinointia sekä asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista varten tarpeellisia tietoja sellaiselle yhteisölle, joka kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan taloudelliseen yhteenliittymään, jos tietojen vastaanottajaa koskee tässä laissa säädetty tai sitä vastaava salassapitovelvollisuus. Mitä edellä tässä momentissa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske henkilötietolain 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamista.

Luottolaitoksella on sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, oikeus luovuttaa 14 §:n 1 momentissa tarkoitettulle luottolaitosten yhteenliittymälle, jonka jäsen luottolaitos on, yhteenliittymän toiminnan kannalta tarpeellisia tietoja. Mitä 2 momentissa ja tässä momentissa säädetään luottolaitosten yhteenliittymästä, sovelletaan myös säästöpankkien ja osuuspankkien keskusrahallaitoksiin.

16 §

Tietojen luovuttaminen luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle

Luottolaitoksella ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on 14 §:n estämättä oikeus luovuttaa luottotietotoimintaa harjoittavalle rekisterinpitäjälle luottotietorekisteriin merkitsemistä varten asiakkaan voimassa olevien luottosopimusten ja takaussitoumusten yksilöintiä varten tarpeelliset tiedot sekä tiedot luottojen maksamatta olevasta määrästä.

17 §

Tietojen luovuttaminen tutkimuskäyttöön

Edellä 14 §:ssä tarkoitettuja tietoja sisältävä asiakirja voidaan antaa tieteelliseen tutkimuskäyttöön, jos asiakirjan valmistamisesta on kulunut vähintään 60 vuotta ja asiakirjan vastaanottaja antaa kirjallisen sitoumuksen siitä, ettei hän käytä asiakirjaa sen henkilön, jota asiakirja koskee, tai hänen läheisensä vahingoksi tai halventamiseksi taikka niiden muiden etujen loukkaamiseksi, joiden suojaksi salassapitovelvollisuus on säädetty.

18 §

Asiakkaiden tunteminen

Luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen on tunnettava asiakkaansa. Luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen on lisäksi tunnistettava asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja ja henkilö, joka toimii asiakkaan lukuun, sekä tarvittaessa todennettava tämän henkilöllisyys. Tässä momentissa säädettyä velvollisuutta täytettäessä voidaan hyödyntää 2 momentissa tarkoitettuja järjestelmiä.

Luottolaitoksella ja sen konsolidointiryhmään kuuluvalla yrityksellä on oltava riittävät riskienhallintajärjestelmät, joilla ne voivat arvioida asiakkaista toiminnalleen aiheutuvia riskejä.

Asiakkaan tuntemisessa on lisäksi voimassa, mitä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisestä ja selvittämisestä annetussa laissa säädetään.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitetuista asiakkaan tuntemisessa noudatettavista menettelytavoista ja 2 momentissa tarkoitettusta riskienhallinnasta.

19 §

Menettelytapasäännösten soveltaminen konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan vastaavasti luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen.

V OSA

ULKOMAISEN LUOTTOLAITOKSEN TOIMINTA SUOMESSA

16 luku

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelujen tarjoaminen Suomeen

1 §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen oikeus sivuliikkeen perustamiseen ja palvelujen tarjoamiseen

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen tai muuten tarjota Suomessa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

2 §

Sivuliikkeen perustamisesta ilmoittaminen

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen ilmoitettua sivuliikkeen perustamisesta Finanssivalvonnalle.

Ilmoituksessa on oltava riittävät tiedot perustettavaksi aiotun sivuliikkeen toimipaikasta, liiketoiminnasta ja hallinnosta sekä vastuuhenkilöistä, joista yksi on nimettävä sivuliikkeen johtajaksi.

Ilmoituksessa on myös mainittava luottolaitoksen toimilupaan sisältyvät tämän luvun 1 §:ssä tarkoitetut palvelut, omien varojen määrä, omien varojen vähimmäismäärä ja vakuusjärjestelmä, joka suojaa sivuliikkeen tallettajien saamia, sekä sen kattavuus.

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle kirjallisesti 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin tulevista muutoksista vähintään kuukautta ennen niiden toteuttamista. Finanssivalvonta voi muuttaa aiottujen muutosten vuoksi Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitetussa ilmoituksessa asetettuja määräyksiä ja ehtoja.

3 §

Sivuliikkeen toiminnan aloittaminen

Sivuliike voi aloittaa toimintansa, kun ulkomainen ETA-luottolaitos on saanut Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tai, jos Finanssivalvonta ei ole tehnyt ilmoitusta mainitussa pykälässä säädettyssä määräajassa, kun sen käsittelylle säädetty määräaika on päättynyt.

4 §

Sivuliikkeen toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Finanssivalvonnan oikeudesta kieltää kokonaan tai osittain sivuliikkeen toiminnan jatkamisen säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:ssä.

17 luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

1 §

Sivuliikkeen perustaminen

Kolmannen maan luottolaitos voi Suomeen perustetusta sivuliikkeestä tarjota sellaisia 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sivuliikkeelle 2 §:n mukaisesti myönnettyyn toimilupaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.

2 §

Sivuliikkeen toimiluvan hakeminen

Kolmannen maan luottolaitoksen, joka aikoo harjoittaa Suomessa luottolaitostoimintaa, on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa Suomeen perustettavalle sivuliikkeelle. Hakemuksesta on pyydettävä lausunto Suomen Pankilta sekä talletussuojarahastolta, jos luottolaitos vastaanottaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahastolta, jos luottolaitos tarjoaa sijoituspalveluja.

Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen:

- 1) omistuksesta;
- 2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta;
- 3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta;
- 4) riskien hallinnasta;
- 5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta;
- 6) kotimaan lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta.

Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä, asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatetuista menettelytavoista, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytössä Suomessa olevista varoista.

Säännöksiä hakemuksessa ilmoitettavista yhteystiedoista sekä tarkempia säännöksiä hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa valtiovarainministeriön asetuksella.

3 §

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos:

1) luottolaitoksen toiminta ei olennaisesti eroa suomalaiselle luottolaitokselle sallitusta toiminnasta;

2) kolmannen maan luottolaitokseen sen kotivaltiossa sovellettava lainsäädäntö vastaa kansainvälisesti hyväksytyjä finanssivalvonnan sekä rahoitusjärjestelmän rikollisen hyväksikäytön estämistä koskevia suosituksia;

3) luottolaitoksen vakavaraisuus, suuret asiakasriskit, maksuvalmius, sisäinen valvonta, riskienhallintajärjestelmät sekä omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus eivät olennaisesti poikkea tämän lain vaatimuksista;

4) luottolaitosta muutenkin valvotaan sen kotivaltiossa riittävän tehokkaasti;

5) luottolaitoksella on Suomessa varoja vähintään 18 luvun 4 §:n 2 momentissa säädetty määrä sivuliikkeen harjoittamaa toimintaa varten;

6) sivuliikkeen hallinto on järjestetty terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti;

7) sivuliikkeen johtaja täyttää 7 luvun 4 §:ssä säädetty vaatimukset;

8) sivuliikkeellä on riittävät menettelytavat asiakkaiden tunnistamiseksi sekä rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi.

Finanssivalvonnan on annettava toimilupaa koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset. Toimilupaa koskeva päätös on kuitenkin aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnalla on oikeus toimiluvan hakijaa kuultuaan asettaa toimilupa-ajan sivuliikkeen liiketoimintaa koskevia, valvonnan kannal-

ta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja. Finanssivalvonta voi toimiluvan myöntämisen jälkeen hakemuksesta muuttaa toimiluvan ehtoja.

Jos toimilupaa koskevaa päätöstä ei ole annettu 1 momentissa säädettyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valitus tehdään ja käsitellään, kuten hakemuksen hylkäämistä koskeva valitus tehdään ja käsitellään. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes päätös on annettu. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta muutoksenhakuviranomaiselle, jos päätös on annettu valituksen jälkeen. Muilta osin valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään hallintolainkäyttölaissa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan myöntämisestä Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Euroopan pankkikomitealle, talletussuojarahastolle ja, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalvelua, sijoittajien korvausrahastolle.

4 §

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttaminen ja toiminnan rajoittaminen

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Finanssivalvonnan on lisäksi viipymättä peruutettava sivuliikkeen toimilupa, kun kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomainen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Euroopan pankkikomitealle ja talletussuojarahastolle sekä sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.

5 §

Sivuliikkeen toiminnan lopettaminen

Kun Finanssivalvonta peruuttaa sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliik-

keen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen erääntyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitusta menettelystä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös sivuliikkeen toiminnan rajoittamiseen tämän luvun 4 §:n tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla.

6 §

Edustuston avaaminen ja toiminta

Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

Edustusto ei saa harjoittaa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja toimia.

Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen.

7 §

Edustuston toimintaoikeuksien peruuttaminen

Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos 6 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taiikka edustuston toiminnassa on olennaisesti ri-

kottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

18 luku

Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset

1 §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen

Sijoituspalvelulain soveltamisesta sijoituspalveluja tarjoavaan ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen säädetään sijoituspalvelulain 1 luvun 5 §:n 1 ja 2 momentissa.

2 §

Kolmannen maan luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen

Sijoituspalvelulain soveltamisesta sijoituspalveluja tarjoavaan kolmannen maan luottolaitokseen säädetään sijoituspalvelulain 1 luvun 5 §:n 3 momentissa.

3 §

Ulkomaisen luottolaitoksen jäsenyys sijoittajien korvausrahastossa

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen jäsenyydestä sijoittajien korvausrahastossa säädetään sijoituspalvelulain 11 luvun 18—25 §:ssä.

4 §

Riskienhallinta, maksuvalmius ja asiakastietojärjestelmät

Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassa ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähdessä riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimin-

taan nähdessä riittävällä tavalla turvattu. Kolmannen maan luottolaitoksella on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti varoja vähintään viisi miljoonaa euroa sivuliikkeen toimintaa varten. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus.

Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähdessä riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteista.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen sovelletaan, mitä 5 luvun 10 ja 11 §:ssä luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä säädetään.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 2 momentissa säädettyjen vaatimusten laskeamisesta.

5 §

Varautuminen poikkeusoloihin

Mitä 5 luvun 16 ja 17 §:ssä säädetään varautumisesta ja siitä aiheutuvien kustannusten korvaamisesta, koskee myös ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikettä.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä siltä osin kuin sivuliike on luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön nojalla varmistanut tehtäviensä hoitamisen poikkeusoloissa 1 momenttia vastaavalla tavalla ja esittänyt siitä Finanssivalvonnalle riittävän selvityksen.

6 §

Markkinointi ja sopimusehdot sekä muut menettelytavat

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen sekä ulkomaiseen luottolaitokseen, joka muuten tarjoaa Suomessa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, sovelletaan, jollei laista muuta johdu, 1 luvun 9 §:ää sekä 15 luvun 1—3 ja 5—12 §:ää.

Sovellettaessa tätä lakia ulkomaiseen luottolaitokseen, talletuksena pidetään myös sellaisia yleisöltä tilille otettuja takaisinmaksettavia varoja, jotka on korvattava ulkomaisesta talletussuojajärjestelmästä.

Ulkomaisen luottolaitoksen on markkinoinnissaan ilmoitettava nimensä ja kotivaltionsa.

7 §

Vaitiolovelvollisuus ja asiakkaiden tunteminen

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston toimihenkilön vaitiolovelvollisuuteen, oikeuteen antaa tietoja ja salassapitovelvollisuuden rikkomiseen sekä asiakkaiden tuntemiseen ja edustuston luottotietotoiminnan harjoittamiseen sovelletaan 15 luvun 14—18 §:ää ja 21 luvun 4 §:ää.

Sivuliikkeellä ja edustustolla on oikeus 1 momentin estämättä antaa edustamansa luottolaitoksen kotivaltion viranomaiselle tai valvonnasta vastaavalle yhteisölle sekä edustamansa luottolaitoksen tilintarkastajalle tiedot, jotka on säädetty tai asianmukaisessa järjestyksessä määrätty ilmoitettaviksi.

8 §

Tilinpäätös ja tilinpäätöstä täydentävät tiedot

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä.

Tilinpäästö tietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

9 §

Kaupparekisterimerkinnät

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeestä on tehtävä ilmoitus kaupparekisteriin. Ilmoituksen tekemisestä säädetään kaupparekisterilaissa (129/1979).

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään toiminimestä, ulkomainen ETA-luottolaitos voi Suomessa harjoittaa toimintaansa samalla toiminnella kuin sillä on kotivaltiossaan.

Patentti- ja rekisterihallitus voi vaatia, että toiminimeen tehdään erottava lisäys, jos toiminimi ei selvästi erotu parempaa etuoikeutta nauttivista nimistä tai jos on tarjolla vaara, että se on sekoitettavissa sellaiseen toiminimeen tai tavaramerkkiin, johon jollain toisella on aikaisempi yksinoikeus Suomessa.

10 §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevista oikeussuhteista.

Sivuliikkeen johtajana ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajaan sovelletaan, mitä 7 luvussa säädetään luottolaitoksen toimitusjohtajasta ja toimivaan johtoon kuuluvasta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan ja muiden mahdollisten toimimien kirjoittajien on asuttava Suomessa, jollei Finanssivalvonta myönnä tästä velvollisuudesta poikkeusta.

11 §

Tiedoksiannot

Haaste tai muu tiedoksianto katsotaan toimitetuksi ulkomaiselle luottolaitokselle, kun se on annettu tiedoksi henkilölle, jolla on oikeus yksin tai yhdessä toisen kanssa edustaa luottolaitosta.

Jollei ketään 1 momentissa tarkoitetuista ulkomaisen luottolaitoksen edustajista ole merkitty kaupparekisteriin, tiedoksianto voidaan toimittaa luovuttamalla asiakirjat jollekulle luottolaitoksen palveluksessa olevalle tai, jos tällaista henkilöä ei tavata, luottolaitoksen sivuliikkeen sijaintipaikan poliisiviranomaiselle noudattaen lisäksi oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 7 §:n 2—4 momenttia.

12 §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan vahingonkorvausvelvollisuus

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on toimeensa tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttanut sivuliikkeen asiakkaalle tai muulle henkilölle rikkomalla tätä lakia tai muuta sivuliikkeen toimintaa koskevaa säännöstä.

Vahingonkorvauksen sovittelussa sekä korvausvastuun jakaantumisessa kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken noudatetaan vahingonkorvauslain (412/1974) 2 ja 6 lukua.

13 §

Finanssivalvonnan oikeus edustaa tallettajia ulkomaan talletussuojarahastossa

Jos ulkomainen luottolaitos ei ole maksanut talletussopimuksen mukaisesti ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saattavia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on viipymättä saatuaan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tehtävä vaatimus asianomaiselle ulkomaiselle talletussuojarahastolle tai muulle talletussuojasta vastaavalle viranomaiselle talletusten korvaamisesta. Finanssivalvonnalla on oikeus käyttää tässä momentissa tarkoitetussa talletussuojarahastossa tai muussa ulkomaisessa viranomaisessa puhevaltaa 1 momentissa tarkoitettujen tallettajien puolesta.

19 luku

Ulkomaisen luottolaitoksen tervehdyttäminen ja purkaminen

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *tervehdyttämistoimenpiteellä* viranomaisen päätökseen perustuvaa toimenpidettä, jonka tarkoituksena on turvata tai palauttaa ennalleen ulkomaisen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja joka voi vaikuttaa kolmannen henkilön oikeuksiin luottolaitosta kohtaan;

2) *likvidaatiomenettelyllä* kaikkia velkojia koskevaa viranomaisen päätökseen perustuvaa menettelyä, jonka tarkoituksena on ulkomaisen luottolaitoksen omaisuuden muuttaminen rahaksi viranomaisen valvonnassa; likvidaatiomenettelyllä tarkoitetaan myös menettelyä, joka päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen;

3) *hallinnonhoitajalla* viranomaisen nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteestä;

4) *selvittäjällä* viranomaisen nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä.

2 §

Tervehdyttämistoimenpiteen ja likvidaatiomenettelyn tunnustaminen

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti tehtyä päätöstä aloittaa luottolaitosta koskeva tervehdyttämistoimenpide tai likvidaatiomenettely sovelletaan myös tällaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

Jos valtiovarainministeriö, Suomen Pankki tai Finanssivalvonta katsoo, että ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä koskeva tervehdyttämistoimenpide tulisi aloittaa, niiden on ilmoitettava siitä luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen antaa tiedoksi Finanssivalvonta.

3 §

Hallinnonhoitaja ja selvittäjä

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen hallinnonhoitajan ja selvittäjän nimeäminen osoitetaan esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkupeäisestä nimeämis päätöksestä tai jollakin muulla luottolaitoksen kotivaltion viranomaisen antamalla todistuksella. Päätöksestä tai todistuksesta voidaan vaatia laillisesti pätevä suomen- tai ruotsinkielinen käännös.

Hallinnonhoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa kaikkia toimivaltuuksia, joita heillä on oikeus käyttää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa. Hallinnonhoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa avustajaa, joka on nimitetty luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti.

Suomessa toimiessaan hallinnonhoitajan ja selvittäjän on noudatettava Suomen lakia erityi-

sesti muuttaessaan omaisuutta rahaksi ja tiedottaessaan menettelystä työntekijöille.

4 §

Rekisteriin merkitseminen

Jos tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidatiomenettelyn aloittamisesta tehdään Suomen lain nojalla merkintä rekisteriin, rekisterinpitäjän on hallinnonhoitajan, selvittäjän tai ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion asianomaisen muun viranomaisen tai henkilön pyynnöstä tehtävä merkintä rekisteriin luottolaitosta koskevan 2 §:ssä tarkoitetun tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidatiomenettelyn aloittamisesta.

5 §

Hakemus konkurssiin asettamisesta

Kolmannen maan luottolaitoksen omaisuus voidaan luovuttaa Suomessa konkurssiin sivuliikkeen johtajan päätöksellä. Ennen hakemuksen jättämistä luottolaitoksen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle.

Velkojan hakiessa kolmannen maan luottolaitosta konkurssiin tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta Finanssivalvonnalle. Tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä enintään kuukaudella, jos Finanssivalvonta esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.

6 §

Konkurssista ja toimiluvan peruuttamisesta ilmoittaminen Euroopan talousalueella

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava 5 §:ssä tarkoitetun konkurssin aloittamista koskevasta päätöksestä ja konkurssin vaikutuksista sekä toimiluvan peruuttamista koskevasta päätöksestä niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut sivuliikkeen tai joissa se tarjoaa palveluja.

Finanssivalvonnan ja pesänhoitajan on toimitettava riittävässä yhteistyössä niiden muiden ETA-valtioiden asianomaisten viranomaisten ja selvittäjien kanssa, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut Euroopan unionin virallisessa lehdessä vuosittain julkaistavassa luettelossa mainitun sivuliikkeen.

7 §

Konkurssia koskevat lainvalintasäännökset Euroopan talousalueella

Edellä 5 §:ssä tarkoitettuun konkurssiin Euroopan talousalueella sovellettavan lain valintaan sovelletaan liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 24 a—24 k §:ää.

8 §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikainen keskeyttäminen

Finanssivalvonta voi keskeyttää talletusten vastaanottamiseen oikeutetun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan enintään kuukauden ajaksi, jos on ilmeistä, että toiminnan jatkaminen vakavasti vahingoittaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta, maksujärjestelmien häiriötöntä toimintaa tai velkojen etua. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä tehdä päätöksen keskeytyksen jatkamisesta enintään yhdellä kuukaudella kerrallaan, kuitenkin enintään siihen saakka, kun kuusi kuukautta on kulunut edellä tässä momentissa tarkoitetun päätöksen antamisesta.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä sekä menettelyn mahdollisista vaikutuksista niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joissa 1 momentissa tarkoitettulla luottolaitoksella on sivuliike. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä toiminnan keskeytyksen lakkaamisesta.

Talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 5 §:ssä tarkoitettua asiaa on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä Euroopan unionin virallisessa

sa lehdessä. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä keskeytyksen lakkaamisesta muun syyn kuin keskeytyspäätöksessä mainitun määräajan päättymisen johdosta. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa on samalla mainittava menettelyn tarkoitus, sovellettava lainsäädäntö, muutoksenhakuaja ja toimivaltainen muutoksenhakuviranomainen. Toiminnan keskeytys on voimassa siitä riippumatta, onko ilmoitus julkaistu.

Toiminnan keskeytyksessä noudatetaan muutoin, mitä talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 1—3 luvussa, 11 §:n 1 momentissa ja 5 luvussa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, lukuun ottamatta 1 ja 1 a §:ä. Mitä sanotussa laissa säädetään valtiovarainministeriöstä, koskee vastaavasti Finanssivalvontaa. Ennen keskeytyspäätöksen tekemistä ja keskeytyksen peruuttamista Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä mainitussa laissa säädetään, kuultava valtiovarainministeriötä.

9 §

Muutoksenhaku päätöksestä keskeyttää väliaikaisesti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminta

Edellä 8 §:ssä tarkoitettuun Finanssivalvonnan tekemään keskeytyspäätökseen saadaan hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Muilta osin muutoksenhausta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 73 §:n 1 ja 2 momentissa.

VI OSA

SEURAAMUKSET

20 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä, joiden laiminlyönnistä ja rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat:

1) tämän lain 1 luvun 9 §:n 2 momentin säännös "talletus" – sanan käytöstä markkinoinnissa ja 2 luvun 4 §:n säännös "pankki" – sanan käytöstä toiminimessä tai muutoin toiminnassa;

2) tämän lain 5 luvun 1 §:n säännös talletuspankille sallitusta liiketoiminnasta ja 2 §:n säännös luottoyhteisölle sallitusta liiketoiminnasta;

3) tämän lain 5 luvun 13 §:n säännös määräysvallan hankkimisesta ulkomaisessa yrityksessä;

4) tämän lain 2 luvun 3 §:n 2 momentin ja 12 luvun, osakeyhtiölain 8 luvun ja osuuskuntalain 8 luvun säännökset tilinpäätöksen, toimintakertomuksen, konsernitilinpäätöksen ja osavuosikatsauksen laatimisesta ja julkistamisesta;

5) luottolaitoksen sulautumista, jakautumista ja selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamista koskevat osakeyhtiölain, osuuskuntalain ja säästöpankkilain säännökset, luottolaitoksen selvitystilaa ja konkurssia koskevat osakeyhtiölain 20 luvun, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 6 luvun, säästöpankkilain 8 luvun, osuuskuntalain 23 luvun, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 7 luvun ja hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain 5 luvun säännökset;

6) tämän lain 5 luvun 6 §:n säännökset omiin varoihin kuuluvien rahoitusvälineiden hankinnan rahoittamisesta ja pantiksi ottamisesta sekä Finanssivalvonnan Finanssivalvonnasta annetun lain 30 §:n nojalla antama päätös varojen jakamisen rajoittamisesta;

7) tämän lain 15 luvun 11 §:n säännös enimmäisluototussuhteesta;

8) tämän lain 18 luvun 4 §:n 2 momentin säännös kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen velvollisuudesta säilyttää Suomessa varoja momentissa säädetty määrä;

9) säästöpankkilain säännökset kantarahastotodistuksen, optiotodistuksen, väliaikaistodistuksen ja kantarahastoantotodistuksen antamisesta sekä kantarahasto-osuus- ja kantarahasto-osuusomistajaluettelon pitämisestä ja niiden nähtävänä pitämisestä, osuuskuntalain säännökset osuuskunnan tai edustajiston kokouksen pöytäkirjan nähtävänä pitämisestä sekä jäsen- ja omistajaluettelon pitämisestä ja nähtävänä pitämisestä sekä osakeyhtiölain säännökset osake- tai osakasluettelon pitämisestä sekä niiden nähtävänä pitämisestä, yhtiökokouksen pöytäkirjan nähtävänä pitämisestä sekä osakeyhtiölain 18 luvun 2 §:n 1 momentin säännöstä lunastusoikeuden ja -velvollisuuden ilmoittamisesta yhtiölle.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:

1) tämän lain 2 luvun 1 §:n säännös luottolaitostoiminnan luvanvaraisuudesta ja 2 §:n säännös luottolaitoksen yksinoikeudesta takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:n nojalla tehty päätös toimiluvan peruuttamisesta tai sen rajoittamisesta;

2) tämän lain 3 luvun 1 §:n säännös osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:n nojalla tehty päätös omistusosuuden hankinnan kieltämisestä ja 32 c §:n nojalla tehty päätös osakkeisiin ja osuuksiin perustuvien oikeuksien rajoittamisesta;

3) tämän lain 7 luvun 1—5 §:n ja 6 §:n 1 momentin säännökset hallinto- ja ohjausjärjestelmästä, 8 luvun 3—14 §:n säännökset palkitsemisesta ja 9 luvun 2—21 §:n säännökset riskienhallinnasta;

4) tämän lain 11 luvun 8 §:n, osakeyhtiölain, osuuskuntalain, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun

lain, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain, säästöpankkilain ja hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain säännökset luottolaitoksen varojen jakamisesta;

5) tämän lain 15 luvun 18 §:n säännös asiakkaan tuntemisesta;

6) rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 6—9 ja 17—21 §:n säännökset asiakkaiden tuntemisesta, 10 §:n säännös asiakkaan tuntemistietojen säilyttämisestä sekä 23 ja 24 §:n säännökset ilmoitusvelvollisuudesta.

Seuraamusmaksua ei voida määrätä 1 momentin 4, 5 ja 9 kohdan sekä 2 momentin 4 ja 6 kohdan nojalla muille kuin luottolaitokselle ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle sekä sellaiselle kyseisen oikeushenkilön johtoon kuuluvalla henkilölle, jonka velvollisuuksien vastainen teko tai laiminlyönti on.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi seuraavien EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten rikkominen tai laiminlyönti:

1) 99 artiklan 1 kohdan säännös omia varoja koskevien vaatimusten ilmoittamisesta;

2) 101 artiklan säännös kansallisia kiinteistömarkkinoita koskevien tietojen ilmoittamisesta;

3) 394 artiklan 1 kohdan säännös suuria asiakasriskiä koskevien tietojen ilmoittamisesta;

4) 395 artiklan 1 kohdan ja 3—8 kohdan säännökset suurista asiakasriskeistä ja koskevista rajoituksista;

5) 405 artiklan säännös arvopaperistettuun omaisuuserään liittyvän luottoriskin siirtämisestä;

6) 412 artiklan säännös maksuvalmiutta koskevasta vaatimuksesta;

7) 415 artiklan 1 ja 2 kohdan säännökset maksuvalmiutta koskevien tietojen ilmoittamisesta;

8) 430 artiklan 1 kohdan säännös vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien tietojen ilmoittamisesta;

9) 431 artiklan 1—3 kohdan ja 451 artiklan 1 kohdan säännökset julkistamisvaatimuksista.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentissa säädetyn lisäksi kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja luottolaitosdirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

Seuraamusmaksu voidaan määrätä oikeushenkilölle määrättävän seuraamusmaksun lisäksi tai sen sijasta sellaiselle oikeushenkilön johtoon kuuluvalla henkilöllä, jonka velvollisuuksien vastainen edellä tässä pykälässä säädetty teko tai laiminlyönti on. Kyseiselle henkilölle määrättävän seuraamusmaksun edellytyksenä on, että henkilö on merkittävällä tavalla myötävaikuttanut tekoon tai laiminlyöntiin.

2 §

Hallinnollisten seuraamusten määrääminen, julkistaminen ja täytäntöönpano

Hallinnollisten seuraamusten määräämisestä, julkistamisesta, täytäntöönpanosta ja käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa.

21 luku

Vahingonkorvaus- ja rangaistussäännökset

1 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Luottolaitoksen perustaja, hallintoneuvoston tai hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja ovat velvollisia korvaamaan vahingon, jonka he ovat tehtävässään tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttaneet luottolaitokselle.

Luottolaitoksen perustaja, hallintoneuvoston tai hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja ovat velvollisia korvaamaan myös vahingon, jonka he ovat tehtävässään tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaneet osakkeenomistajalle, jäsenelle, osuuden omistajalle tai kantarahasto-osuuden omistajalle tai muulle henkilölle rikkomalla

EU:n vakavaraisuusasetusta, EU:n vakavaraisuusasetuksen tai luottolaitosdirektiivin perusteella annettuja komission asetuksia ja päätöksiä, tätä lakia tai sen nojalla annettua asetusta tai Finanssivalvonnan määräystä, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, säästöpankkilakia, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, kiinnitysluottopankkitoiminnasta annettua lakia, hypoteekkiyhdistyksistä annettua lakia, talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annettua lakia taikka luottolaitoksen yhtiöjärjestyksestä tai sääntöjä. Tilintarkastajan korvausvastuusta säädetään tilintarkastuslaissa.

Jos vahinko on aiheutettu rikkomalla 2 momentissa tarkoitettuja säädöksiä tai yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräystä, vahinko katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei menettelystä vastuussa oleva osoita menettelleensä huolellisesti. Sama koskee vahinkoa, joka on aiheutettu 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettun luottolaitoksen lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä toimella.

Luottolaitoksen osakkeenomistaja, säästöpankin isäntä sekä osuuspankin ja edustajiston jäsen ovat velvollisia korvaamaan vahingon, jonka he ovat myötävaikuttamalla 2 momentissa tarkoitettujen säädösten taikka luottolaitoksen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen rikkomiseen tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaneet luottolaitokselle, osakkeenomistajalle tai jäsenelle taikka osuuden tai kantarahasto-osuuden omistajalle taikka muulle henkilölle. Vahinko, joka on aiheutettu 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettun luottolaitoksen lähipiiriin kuuluvan eduksi tehdyllä toimella, katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei osakkeenomistaja, isäntä taikka osuuspankin tai edustajiston jäsen osoita menettelleensä huolellisesti.

Vahingonkorvauksen sovittelussa sekä korvausvastuun jakautumisessa kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken noudatetaan vahingonkorvauslain 2 ja 6 lukua.

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen, säästöpankin tai osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen lukuun

säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa, säästöpankkilaissa ja osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen, jos vahinko on aiheutettu rikkomalla tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai Finanssivalvonnan määräystä.

2 §

Luottolaitosrikos

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

1) käyttää markkinoinnissa vastoin 1 luvun 9 §:n 2 momentin säännöstä sanaa ”talletus” tai toiminimessään tai muutoin toiminnassaan vastoin 2 luvun 4 §:n säännöstä sanaa ”pankki”,

2) harjoittaa luottolaitostoimintaa ilman 2 luvun 1 §:n mukaista toimilupaa tai Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä tarkoitetun toimiluvan peruuttamista tai 27 §:ssä tarkoitetun toimiluvan mukaisen toiminnan rajoittamista koskevan päätöksen vastaisesti,

3) ottaa yleisöltä vastaan vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja vastoin 2 luvun 2 §:n säännöstä taikka

4) rikkoo 5 luvun 1 §:n säännöstä talletuspankille sallitusta liiketoiminnasta tai 2 §:n säännöstä luottoyhteisölle sallitusta liiketoiminnasta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *luottolaitosrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

3 §

Luottolaitoksen varojen jakamista koskevien säännösten rikkominen

Joka tahallaan

1) jakaa luottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen varoja tämän lain,

osakeyhtiölain, osuuskuntalain, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain, säästöpankkilain, hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain säännösten tai Finanssivalvonnan lain nojalla antaman päätöksen vastaisesti tai

2) rikkoo 5 luvun 6 §:n säännöksiä lainan tai vakuuden antamisesta taikka omien tai emoyrityksen osakkeiden, osuuksien, pääomalainojen, debentuurien tai niihin rinnastettavien sitoumusten pantiksi ottamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *luottolaitoksen varojen jakamista koskevien säännösten rikkomisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

4 §

Salassapitovelvollisuuden rikkominen

Rangaistus 7 luvun 6 §:n 1 momentissa, 15 luvun 14 ja 17 §:ssä ja 18 luvun 7 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 ja 2 §:n mukaan, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta

22 luku

Valvontavaltuudet

1 §

Kielto- ja oikaisupäätös

Finanssivalvonta voi kieltää sitä, joka toimii tämän lain vastaisesti, jatkamasta tai uudistamasta tämän lain vastaista menettelyä sekä samalla velvoittaa tämän peruuttamaan, muuttamaan tai oikaisemaan menettelyn, jos sitä on pidettävä tarpeellisenä finanssimarkkinoiden valvonnalle säädettyjen tavoitteiden toteutumiseksi.

2 §

Uhkasakko

Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitettua kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla. Uhkasakosta säädetään uhkasakkolaisissa (1113/1990).

OSASTO VII

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET

23 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

1 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Tällä lailla kumotaan luottolaitostoiminnasta annettu laki (121/2007) ja siirtymäsäännökset.

Muulla laissa olevalla viittauksella kumotuun luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin tarkoitetaan tämän lain tultua voimaan viittausta tähän lakiin.

2 §

Kiinteää ja muuttuvaa lisäpääomavaatimusta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusta koskevat siirtymäsäännökset

Luottolaitoksen on täytettävä 10 luvun 3 §:n 3 momentissa säädetty kiinteä lisäpääomavaatimus 1 päivästä tammikuuta 2015.

Finanssivalvonta voi asettaa 10 luvun 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua muuttuvan pääomavaatimuksen aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

EU:n vakavaraisuusasetuksen 36 artiklan 1 kohdan i-alakohdassa tarkoitettujen erien vähentämiseen omista varoista sovelletaan 1 päi-

vään tammikuuta 2016 tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä. Sen jälkeen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti laskettavan ja sitä pienemmän kumotun luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaisesti laskettavan vähennyksen erotuksesta on otettava huomioon 25 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2016, 50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2017, 75 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 ja 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2019.

Edellä 10 luvun 7 §:ssä säädettyä maailmanlaajuisesti merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 siten, että siitä on täytettävä 25 prosenttia mainitusta ajankohdasta, 50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2017, 75 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 ja 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2019. Edellä 10 luvun 8 §:ssä säädettyä muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

3 §

Muut siirtymäsäännökset

Kumotun luottolaitostoiminnasta annetun lain 22—29 ja 40—43 §:ää sovelletaan tämän lain 3 ja 4 luvun sijasta siihen saakka, kunnes mainittuja säännöksiä koskevat valvontatehtävät siirtyvät EKP:lle YVM-asetuksen 33 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti.

Lain 10 luvun 12 §:ä ja 12 lukua sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015. Sitä ennen laitoksen tilinpäätökseen ja tilinpäätöksen yhteydessä julkistettaviin tietoihin sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 8 luvun 7 §:n 3 momentissa säädettyä muuttuvan palkkion enimmäisosuutta ja 8 luvun 8 §:ssä säädettyä yhtiökokouksen päätöksenteomenettelyä sovelletaan muuttuviin palkkioihin, jotka erääntyvät tai jotka ansaitaan tämän lain voimaantulon jälkeen.

Lain 15 luvun 11 §:ää sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2016.

Kumotun luottolaitostoinnista annetun lain
nojalla annetut Finanssivalvonnan määräykset
jäävät voimaan.

Laki

Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 65 §:n 4 momentti,

muutetaan 3 §:n 3 momentin 11 kohta, 3 a §, 3 b §:n otsikko ja 2 momentti, 4 §:n 2 momentin 1 kohta, 10 §:n 1 momentin 5 kohta, 26 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 3 ja 5 momentti, 27 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 2 momentti, 32 b §:n 2—4 momentti, 40 §:n 1 ja 3 momentti, 41 ja 43 §, 44 a §:n 1 momentin 1 kohta, 52 ja 60 §, 61 §:n otsikko ja 1 momentti, 62 §, 65 §:n otsikko, 65 a §, 65 c §:n 2 momentti, 66 § ja 71 §:n 1 momentin 11 ja 12 kohta sekä 6 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 3 momentin 11 kohta, 26 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 3 ja 5 momentti, 40 §:n 1 momentti ja 62 § laissa 170/2014, 3 a § laeissa 194/2011 ja 1242/2011, 3 b §:n otsikko ja 2 momentti laissa 194/2011, 4 §:n 2 momentin 1 kohta, 32 b §:n 4 momentti, 40 §:n 3 momentti, 41 § ja 61 §:n otsikko ja 1 momentti laissa 752/2012, 32 b §:n 2 momentti laissa 902/2011, 32 b §:n 3 momentti laissa 207/2009, 43 § laeissa 752/2012 ja 254/2013, 44 a §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1242/2011, 52 § osaksi laissa 1242/2011, 60 § osaksi laissa 170/2014, 65 a § ja 65 c §:n 2 momentti laissa 1360/2010 sekä 71 §:n 1 momentin 12 kohta laissa 254/2013, sekä

lisätään 3 §:n 3 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1360/2010, 194/2011 ja 170/2014, uusi 12 kohta, 3 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1360/2010, 194/2011 ja 170/2014, uusi 4 momentti, 10 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 752/2012, uusi 6 kohta, 32 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012 ja 170/2014, uusi 5 momentti, 32 c §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 207/2009 ja 170/2014, uusi 4 momentti, 38 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012, 254/2013 ja 170/2014, uusi 5 momentti, 42 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 752/2012, uusi 4 momentti, lakiin uusi 42 a §, 71 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 194/2011, 752/2012, 254/2013 ja 593/2013, uusi 13 kohta ja lakiin uusi 71 a § seuraavasti:

3 §

Tehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on lisäksi:

11) hoitaa kansainvälisen yhteisötunnistajärjestelmän viranomaistehtäviä ja osallistua sitä koskevaan muuhun viranomaisyhteistyöhön;

12) valmistella yhdessä valtiovarainministeriön ja Suomen Pankin kanssa koko rahoitusjär-

jestelmän vakauden varmistamiseksi tarvittavia toimia sekä päättää tällaisista toimista siten kuin laissa erikseen säädetään.

Finanssivalvonta hoitaa sille tässä ja muualla laissa säädettyjä tehtäviä, jollei luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetusta neuvoston asetuksesta (EU) N:o 1024/2013, jäljempänä *YVM-asetus*, muuta johdu.

3 a §

Yhteinen valvontamekanismi ja Euroopan finanssivalvontajärjestelmä

Finanssivalvonta kuuluu YVM-asetuksessa tarkoitettuun Euroopan keskuspankista, jäljempänä *EKP*, ja kansallisista toimivaltaisista viranomaisista koostuvaan yhteiseen valvontamekanismiin.

Finanssivalvonta kuuluu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1094/2010, jäljempänä *Euroopan finanssivalvonta-asetukset*, sekä finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1092/2010, jäljempänä *Euroopan järjestelmäriskikomitea-asetus*, tarkoitettuun Euroopan finanssivalvontajärjestelmään, jonka tarkoituksena on Euroopan unionin finanssijärjestelmän valvonnan varmistaminen.

Tehtäviään suorittaessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, 3 §:n 4 momentissa mainitussa asetuksessa tarkoitettut EKP:n päätökset, ohjeet ja suositukset sekä EKP:n mainitun asetuksen nojalla antamat säädökset sekä 2 momentissa mainituissa asetuksissa tarkoitettun Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja

lisäeläkeviranomaisen, jäljempänä *Euroopan valvontaviranomaiset*, päätökset, ohjeet ja suositukset, Euroopan järjestelmäriskikomitean suositukset sekä teknisiä standardeja sisältävät Euroopan komission säädökset, jotka komissio antaa sille Euroopan finanssivalvonta-asetuksissa säädetyin toimivallan nojalla.

Jollei 3 momentissa tarkoitettun ohjeen tai suosituksen noudattaminen ole mahdollista, Finanssivalvonnan on esitettävä perustelut ohjeesta tai suosituksesta poikkeamiseen ja toimitettava ne asianomaiselle Euroopan valvontaviranomaiselle tai Euroopan järjestelmäriskikomitealle.

Finanssivalvonnan on finanssimarkkinoita koskeissa Euroopan unionin säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa YVM-asetuksen, Euroopan finanssivalvonta-asetusten ja Euroopan järjestelmäriskikomitea-asetuksen mukaisesti:

1) tehtävä yhteistyötä EKP:n, Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan finanssivalvonta-asetuksissa tarkoitettun Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean sekä Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa;

2) toimitettava EKP:lle, Euroopan valvontaviranomaisille, Euroopan järjestelmäriskikomitealle ja Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitealle niiden tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tiedot.

3 b §

Säädösten, määräysten ja ohjeiden valmistelua koskeva yhteistyö

Finanssivalvonnan on annettava valtiovarainministeriölle ja sosiaali- ja terveysministeriölle viipymättä tieto:

1) EKP:ssa vireillä olevasta säädöksen valmistelusta, jos säädöksellä voi olla vaikutus Suomen lainsäädäntöön;

2) Euroopan valvontaviranomaisessa vireillä olevasta teknisen standardin tai ohjeen valmistelusta, jos teknisellä standardilla tai ohjeella voi Finanssivalvonnan arvion mukaan olla vaikutus Suomen lainsäädäntöön;

3) muusta EKP:ssa, Euroopan valvontaviranomaisissa tai Euroopan järjestelmäriskikomiteassa vireillä olevasta asiasta, jos sillä voi Finanssivalvonnan arvion mukaan olla vaikutus Suomen finanssimarkkinoiden toimintaan tai vakauteen.

4 §

Valvottavat

— — — — —
Toimilupavalvottavalla tarkoitetaan tässä laissa:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) tarkoitettua luottolaitosta ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä;

10 §

Johtokunnan tehtävät

Johtokunnalla on seuraavat finanssimarkkinoiden valvontaa koskevat tehtävät:

5) tuomita maksettavaksi Finanssivalvonnan asettama uhkasakko ja päättää 4 luvussa säädettyistä muista hallinnollisista seuraamuksista;

6) tehdä päätös, joka koskee luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 4, 7 ja 8 §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai ennallaan pitämistä tai mainitun lain 15 luvun 11 §:n 5 momentissa tarkoitettua enimmäisluototussuhdetta taikka luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus* 124 ja 164 artiklassa tarkoitettujen kiinteistövakuudellisiin luottoihin sovellettavien pääomavaatimusten asettamista asetuksen mukaista vähimmäismäärää korkeammaksi tai tätä koskevan aiemman päätöksen muuttamista tai mainitun asetuksen 458 artiklan soveltamista.

26 §

Toimiluvan peruminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan tai, jos EKP:n tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen, esittää tälle toimiluvan perumista, jos finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista ei voida riittävästi turvata rajoittamalla valvottavan toimintaa 27 §:n mukaisesti tai muilla tämän lain mukaisilla tai muualla laissa säädetyillä toimenpiteillä ja:

Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa ja 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tai päätösesityksen tekemistä varattava valvottavalle kohtuullinen määräaika puutteen korjaamiselle, jollei toimiluvan peruminen välittömästi ole välttämätöntä finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumisen turvaamiseksi.

Finanssivalvonnan on peruttava valvottavalle myöntämänsä toimilupa tai esitettävä toimiluvan perumista, kun valvottava on asetettu konkurssiin, määrätty selvitystilaan rekisteriviranomaisen tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä taikka selvitysmiehet ovat antaneet selvitystilaa koskevan lopputilityksen.

27 §

Toimiluvan mukaisen toiminnan rajoittaminen

Finanssivalvonta voi rajoittaa määräajaksi valvottavan toimiluvan mukaista toimintaa tai, jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen, tehdä päätösesityksen asiassa, jos:

Jos asiantilaa ei ole saatu korjatuksi määräajassa, Finanssivalvonta voi määräajan päättymisen jälkeen muuttaa tai esittää muutettavaksi toimiluvan ehtoja toiminnan pysyväksi rajoittamiseksi.

32 a §

Omistusosuuden hankinnan kieltäminen

— — — — —
 Jos EKP on YVM-asetuksen nojalla toimivaltainen tekemään tässä pykälässä tarkoitettun päätöksen, Finanssivalvonnan on tehtävä asiasta päätösesitys EKP:lle.

32 b §

Omistusosuuden hankinnan kieltämisessä noudatettava menettely

— — — — —
 Finanssivalvonnan on tehtävä 32 a §:ssä tarkoitettu päätös tai, jos EKP on asiassa toimivaltainen viranomainen, päätösesitys 60 arkipäivässä siitä, kun se on 1 momentissa tarkoitettulla tavalla vahvistanut saaneensa kaikki vaadittavat tiedot (*käsittelyaika*). Finanssivalvonta voi käsittelyaikana, kuitenkin viimeistään viidentenä-kymmenentenä arkipäivänä käsittelyajan alkamisesta, kirjallisesti pyytää tarpeellisia yksilöityjä lisätietoja. Lisätietojen pyytäminen keskeyttää käsittelyajan siihen, kunnes pyydetty lisätiedot on saatu, kuitenkin enintään 20 arkipäivän ajaksi tai, jos ilmoitusvelvollisen kotipaikka on Euroopan talousalueen ulkopuolella tai ilmoitusvelvollinen on muu kuin Euroopan talousalueella toimiluvan saanut luottolaitos, sijoituspalveluyritys, sähkörahayhteisö, vakuutusyhtiö tai rahastoyhtiö, enintään 50 arkipäivän ajaksi. Päätös käsittelyajan jatkamisesta on annettava viivytyksettä tiedoksi ilmoitusvelvolliselle.

Päätös hankinnan vastustamisesta on annettava tiedoksi ilmoitusvelvolliselle viimeistään toisenä arkipäivänä käsittelyajan päättymisestä. Jos Finanssivalvonta ei tässä pykälässä tarkoitettuna käsittelyaikana ole tehnyt 32 a §:ssä tarkoitettua päätöstä tai päätösesitystä, sen katsotaan hyväksyneen hankinnan.

Jos ilmoitusvelvollinen on ulkomainen ETA-valvottava tai tämän emoyritys taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta

ulkomaisessa ETA-valvottavassa tai sen emoyrityksessä, Finanssivalvonnan on oltava päätöstä tai päätösesitystä tehdessään yhteistyössä ulkomaisen ETA-valvottavan valvonnasta vastaavan ETA-valvontaviranomaisen kanssa sekä, jos hankinnan kohteena on rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisö, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettujen muiden keskeisten valvontaviranomaisten kanssa. Päätöksestä on käytävä ilmi tässä momentissa tarkoitettujen ulkomaisten valvontaviranomaisten kanta hankintaan.

— — — — —

32 c §

Osakkeisiin ja osuuksiin perustuvien oikeuksien rajoittaminen

— — — — —
 Jos EKP on YVM-asetuksen nojalla toimivaltainen tekemään tässä pykälässä tarkoitettun päätöksen, Finanssivalvonnan on tehtävä asiasta päätösesitys EKP:lle.

38 §

Rikemaksu

— — — — —
 Rikemaksu voidaan määrätä edellyttäen, ettei asia kokonaisuutena arvioiden anna aiheutta an-karampiin toimenpiteisiin.

40 §

Seuraamusmaksu

Seuraamusmaksu määrätään sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikoo arvopaperimarkkinalain 15 luvun 2 §:ssä, sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:ssä, kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 10 luvun 2 §:ssä, arvopaperitileistä annetun lain 15 §:ssä, arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoinnasta annetun lain 8 luvun 9 §:ssä, maksulaitoslain 48 a §:ssä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 22 luvun 2 §:ssä, sijoitusrahastolain 144 b §:ssä tai luottolaitostoiminnasta anne-

tun lain 20 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja säännöksiä tai päätöksiä.

Seuraamusmaksua ei voida määrätä luonnolliselle henkilölle teosta tai laiminlyönnistä, joka on laissa säädetty rangaistavaksi. Finanssivalvonta voi kuitenkin määrätä seuraamusmaksun ja jättää asian ilmoittamatta esitutkintaviranomaiselle, jos teko tai laiminlyönti on sen haitallisuus, siitä ilmenevä tekijän syyllisyys sekä siitä saatu hyöty ja muut tekoon tai laiminlyöntiin liittyvät seikat huomioon ottaen kokonaisuutena arvioiden vähäinen.

41 §

Seuraamusmaksun määrääminen

Finanssivalvonta määrää seuraamusmaksun, jos se on suuruudeltaan enintään miljoona euroa. Muussa tapauksessa seuraamusmaksun määrää Finanssivalvonnan esityksestä markkinaoikeus.

Seuraamusmaksun määrä perustuu kokonaisarviointiin. Seuraamusmaksun määrää arvioitaessa on otettava huomioon menettelyn laatu, laajuus ja kesto aika sekä tekijän taloudellinen asema. Lisäksi arvioinnissa on otettava huomioon menettelyllä saavutettu hyöty tai sillä aiheutettu vahinko, mikäli ne ovat määritettävissä, tekijän yhteistyö Finanssivalvonnan kanssa asian selvittämiseksi, aiemmat finanssimarkkinoita koskeviin säännöksiin kohdistuneet rikkomukset ja laiminlyönnit sekä menettelyn mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakaukselle.

Seuraamusmaksu saa olla enintään kymmenen prosenttia oikeushenkilön tekoa tai laiminlyöntiä edeltävän vuoden liikevaihdosta, kuitenkin enintään kymmenen miljoonaa euroa. Jos tilinpäätös ei ole seuraamusmaksua määrättäessä vielä valmistunut, seuraamusmaksu on määrättävä sitä edeltävän vuoden tilinpäätöksen mukaisesti liikevaihdosta. Jos oikeushenkilö on vasta aloittanut toimintansa eikä tilinpäätöstä ole saa-

tavissa, liikevaihto voidaan arvioida muun saatavan selvityksen perusteella.

Luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään kymmenen prosenttia hänen viimeksi toimitetun verotuksen mukaisista tuloistaan, kuitenkin enintään 100 000 euroa. Jos tuloja ei voida luotettavasti selvittää verotustiedoista tai ne ovat olennaisesti muuttuneet viimeksi toimitetun verotuksen jälkeen, ne voidaan arvioida muun saatavan selvityksen perusteella.

Jos finanssimarkkinoilla palveluja tarjoavalle luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu koskee hänen 5 §:n 17 kohdan nojalla valvottavaa elinkeinotoimintaansa, seuraamusmaksu saa olla enintään 10 prosenttia hänen tästä elinkeinotoiminnastaan saamista viimeksi toimitetun verotuksen mukaisista tuloistaan, kuitenkin enintään 2,5 miljoonaa euroa.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa säädetään, jos seuraamusmaksu koskee luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 luvun 1 §:n 2 ja 4 momentissa tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 2 ja 5 momentissa tarkoitettujen säännöksen rikkomista tai laiminlyöntiä, oikeushenkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla enintään 10 prosenttia oikeushenkilön tekoa tai laiminlyöntiä edeltävän vuoden liikevaihdosta. Jos oikeushenkilö on osa konsernia, liikevaihdolla tarkoitetaan konsernin ylimmän emoyrityksen konsernitalinpäätöksen mukaista liikevaihtoa. Sen estämättä, mitä 4 momentissa säädetään, luonnolliselle henkilölle määrättävä seuraamusmaksu saa olla edellä tässä momentissa tarkoitettujen säännösten rikkomisesta tai laiminlyönnistä enintään viisi miljoonaa euroa. Edellä tässä momentissa säädetyn estämättä, seuraamusmaksu saa kuitenkin olla enintään kaksi kertaa suurempi kuin teolla tai laiminlyönnillä saatu hyöty, jos se on määritettävissä.

Edellä tässä pykälässä *liikevaihdolla* tarkoitetaan:

1) luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen ja niiden konsolidointiryhmään kuuluvan muun yrityksen osalta EU:n vakavaraisuusasetuksen 316 artiklan mukaisesti laskettua tuottojen, tai, jos maksuvelvollinen kuuluu luottolaitoksen tai

sijoituspalveluyrityksen konsolidointiryhmään, konsolidoitujen tuottojen yhteenlaskettua määrää;

2) vakuutus- ja eläkelaitosten osalta kokonaisvakuutusmaksutuloa tai, kun kysymys on eläkesäätiöistä, maksutuloa;

3) muun kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettun yrityksen tai konsernin osalta kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihtoa tai sitä vastaavaa liikevaihtoa.

Seuraamusmaksu määrätään maksettavaksi valtiolle.

42 §

Hallinnollisen seuraamuksen määräämättä jättäminen

Finanssivalvonta voi jättää seuraamusmaksun määräämättä tai lykätä sen määräämistä oikeushenkilölle, jos se tekee samasta asiasta 3 c §:ssä tarkoitettun ilmoituksen viranomaiselle tai ryhtyy muuhun laissa säädettyyn valvontatoimenpiteeseen.

42 a §

Hallinnollisten seuraamusten määräämisoikeuden vanhentuminen

Rikemaksua ei saa määrätä tai julkista varoitusta antaa, jos sitä ei ole tehty viiden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona rikkomus tai laiminlyönti tapahtui, tai jatkettun rikkomuksen tai laiminlyönnin osalta viiden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona rikkomus tai laiminlyönti päättyi.

Finanssivalvonta ei saa määrätä seuraamusmaksua tai tehdä esitystä sen määräämisestä markkinaoikeudelle, jos sitä ei ole tehty kymmenen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona rikkomus tai laiminlyönti tapahtui, tai jatkettun rikkomuksen taikka laiminlyönnin osalta viiden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona rikkomus tai laiminlyönti päättyi.

43 §

Rikemaksun, julkisen varoituksen ja seuraamusmaksun julkistaminen

Finanssivalvonnan on julkistettava rikemaksu, julkinen varoitus ja seuraamusmaksu sekä markkinaoikeuden määräämä seuraamusmaksu. Julkistamisesta on käytävä ilmi, onko seuraamuksen antamista tai määräämistä koskeva päätös lainvoimainen. Jos muutoksenhakuviranomainen kumoaa päätöksen, Finanssivalvonnan on julkistettava tieto muutoksenhakuviranomaisen päätöksestä vastaavalla tavalla kuin seuraamuksen antaminen tai määrääminen on julkistettu. Seuraamusta koskevat tiedot on pidettävä Finanssivalvonnan internetsivuilla viiden vuoden ajan.

Seuraamus voidaan julkistaa ilman seuraamuksen kohteena olevan nimeä, jos 1 momentissa tarkoitettu julkistaminen vaarantaisi finanssimarkkinoiden vakauden tai meneillään olevan viranomaistutkinnan taikka aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille tai olisi luonnolliselle henkilölle kohtuutonta.

Seuraamuksen julkistamista voidaan lykätä jos 2 momentissa tarkoitettujen edellytysten voidaan olettaa lakkaavan kohtuullisessa ajassa.

44 a §

Seuraamuksista ilmoittaminen Euroopan valvontaviranomaisille

Finanssivalvonnan on finanssimarkkinoita koskevissa Euroopan unionin säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa toimitettava asianomaiselle Euroopan valvontaviranomaiselle:

1) tieto tässä luvussa tarkoitettusta julkistetusta seuraamuksesta samanaikaisesti, kun seuraamus julkistetaan sekä tieto mahdollisesta muutoksenhausta ja sen lopputuloksesta;

52 §

Tietojenvaihto

Finanssivalvonnan on toimitettava ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille kaikki hallussaan olevat valvonnan kannalta olennaiset tiedot, jotka voivat helpottaa näiden viranomaisten harjoittamaa valvontaa. Tiedot on toimitettava vähintään siinä laajuudessa kuin kutakin valvottavaa koskevissa Euroopan unionin säädöksissä edellytetään. Vakuutusyhtiöiden toimilupaedellytyksiin olennaisesti vaikuttavat tiedot on toimitettava vastaavassa laajuudessa. Tietojenvaihdosta ryhmävalvonnassa säädetään lisäksi 65 §:ssä.

Jos Finanssivalvonnalla on perusteltu syy epäillä, että sen valvonnan piiriin kuulumaton toimija harjoittaa tai on harjoittanut finanssimarkkinoita koskevien Euroopan unionin säädösten vastaista toimintaa toisen ETA-valtion alueella, sen on ilmoitettava tästä finanssimarkkinoita koskevissa Euroopan unionin säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisen ETA-valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

60 §

Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen tarkastaminen sekä tietojensaanti ulkomaiselta ETA-sivuliikkeeltä ja muulta ulkomaiselta valvottavalta

Kotivaltion valvontaviranomainen voi toimivaltansa puitteissa tarkastaa itse tai edustajansa välityksellä ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toimintaa ulkomaisen ETA-valvottavan valvonnan kannalta tarpeellisessa laajuudessa, jos se on ennen tarkastuksen aloittamista ilmoittanut siitä Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonnalla on oikeus osallistua tarkastukseen.

Finanssivalvonta voi kotivaltion valvontaviranomaisen pyynnöstä tarkastaa ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toimintaa. Finanssivalvonnan tietojensaanti- ja tarkastusoikeuteen sovelletaan tällöin, mitä 3 luvussa säädetään valvottavaa koskevasta Finanssivalvonnan tietojensaanti- ja tarkastusoikeudesta ja 34 §:ssä oikeudesta käyttää ulkopuolista asiantuntijaa sekä 33 a §:ssä oi-

keudesta asettaa uhkasakko tietojensaanti- ja tarkastusoikeuden tehostamiseksi.

Finanssivalvonta voi kotivaltion valvontaviranomaisen pyynnöstä taikka, jos se on perusteltua Suomen rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta tai Finanssivalvonnan muualla laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseksi, omasta aloitteestaan ilmoitettuaan siitä etukäteen kotivaltion valvontaviranomaiselle saada ulkomaiselta ETA-sivuliikkeeltä valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot ja tarkastaa ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toimintaa. Finanssivalvonnan tietojensaanti- ja tarkastusoikeuteen sovelletaan tällöin, mitä 3 luvussa säädetään valvottavaa koskevasta Finanssivalvonnan tietojensaanti- ja tarkastusoikeudesta ja 34 §:ssä oikeudesta käyttää ulkopuolista asiantuntijaa sekä 33 a §:ssä oikeudesta asettaa uhkasakko tietojensaanti- ja tarkastusoikeuden tehostamiseksi. Mitä edellä tässä momentissa säädetään ETA-sivuliikkeestä, koskee vastaavasti ulkomaisen ETA-lisäeläkelaitoksen Suomessa olevaa kiinteää toimipaikkaa.

Finanssivalvonnalla on oikeus saada tässä laissa ja muualla laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset tiedot ulkomaiselta ETA-lisäeläkelaitokselta sekä sellaiselta ulkomaiselta valvottavalta, joka tarjoaa Suomeen palveluja sivuliikettä perustamatta.

Finanssivalvonta voi antaa ulkomaiselle ETA-sivuliikkeelle ja 3 momentissa tarkoitettulle ulkomaiselle ETA-lisäeläkelaitokselle määräyksiä 3 §:n 3 momentin 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tehtäviensä hoitamiseksi tarpeellisten tietojen säännöllisestä toimittamisesta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta voi lisäksi antaa määräyksiä muiden 18 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tietojen säännöllisestä toimittamisesta Finanssivalvonnalle, jos se on tarpeen Finanssivalvonnalle 67 §:ssä tarkoitettun sopimuksen nojalla kuuluvien tehtävien hoitamiseksi.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava tämän pykälän nojalla saamansa tiedot kotivaltion valvontaviranomaiselle siltä osin kuin tiedot ovat merkittäviä koko luottolaitoksen taloudellisen aseman valvonnan tai Suomen rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta.

61 §

Ulkomaiseen ETA-sivuliikkeeseen ja muuhun ulkomaiseen ETA-valvottavaan ja toisen ETA-valtion valvonnassa olevaan säänneltyyn markkinaan kohdistuvasta toimenpiteestä ilmoittaminen sekä ulkomaisen ETA-sivuliikkeen ja muun ulkomaisen ETA-valvottavan toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Jos Finanssivalvonnalla on perusteltua aihetta epäillä, että ulkomainen ETA-sivuliike laiminlyö noudattaa 59 §:ssä tarkoitettuja yleisen edun vaatimia ehtoja taikka mitä sivuliikkeen velvollisuudeksi on finanssimarkkinoita koskevassa Suomen laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tai määräyksissä tai sen toimintaa koskevissa säännöissä säädetty tai määrätty, Finanssivalvonta voi kehottaa sivuliikettä korjaamaan asian määräajassa.

62 §

Toimiluvan myöntämiseen ja perumiseen sekä omistajavalvontaan liittyvä tietojenvaihto

Finanssivalvonnan velvollisuudesta ilmoittaa valvottavan emoyrityksen ja sen tytäryritysten valvonnasta vastaaville ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille valvottavan toimilupahakemuksesta ja toimiluvan myöntämisestä sekä yhteistyöstä ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen kanssa valvottavan omistajien valvonnassa säädetään luottolaitostoiminnasta annetussa laissa, sijoituspalvelulaissa, sijoitusrahastolaissa, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa ja vakuutusyhtiölaissa.

Kun Finanssivalvonta vastaa valvottavan ryhmävalvonnasta, Finanssivalvonnan on saatuaan ulkomaan viranomaiselta tiedon toimiluvan myöntämisestä ryhmävalvonnan piiriin kuulvalle ulkomaiselle valvottavalle taikka tällaista toimilupaa koskevasta hakemuksesta, viivytyksettä ilmoitettava toimiluvan myöntämisestä vastaavalle viranomaiselle sekä asianomaiselle EU-valvontaviranomaiselle tiedot:

- 1) ryhmän rakenteesta;

- 2) emoyrityksen omistajista, joilla on valvottavassa vähintään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 1 §:ssä, sijoituspalvelulain 7 luvun 14 §:ssä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 11 §:ssä, maksulaitoslain 21 a §:ssä, sijoitusrahastolain 16 §:ssä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 7 luvun 9 §:ssä tai 14 luvun 9 §:ssä, tai vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitettu merkittävä omistususuus; sekä

- 3) ryhmätason hallinnosta, sisäisestä valvonnasta ja riskienhallinnasta.

65 §

Ryhmittymän valvontaan liittyvä Finanssivalvonnan tiedonantovelvollisuus

65 a §

Ryhmittymän valvontaa koskeva muu yhteistyö

Finanssivalvonta valvoo ryhmävalvontaa koskevien säännösten noudattamista yhteistyössä valvottavan kanssa samaan ryhmittymään kuuluvien ulkomaisten valvottavien valvonnasta vastaavien valvontaviranomaisten kanssa.

Finanssivalvonnan on, jollei asian kiireellisydestä muuta johdu, ennen kuin se tekee päätöksen, joka voi merkittävästi vaikuttaa ulkomaiseen ETA-valvottavaan, kuultava sen valvonnasta vastaavaa valvontaviranomaista, jos päätös koskee:

- 1) merkittävää muutosta valvottavan omistuksessa tai hallinnollisessa rakenteessa;
- 2) 32 a §:ssä tarkoitettua päätöstä merkittävän omistususuuden hankinnan kieltämisestä;
- 3) merkittävän hallinnollisen seuraamuksen määräämistä valvottavalle;
- 4) valvottavakohtaisen lisäpääomavaatimuksen asettamista; tai
- 5) valvottavan toimintaa merkittävästi rajoittavan valvontatoimen kohdistamista valvottavaan.

Edellä 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa Finanssivalvonnan on aina kuultava

valvottavan ryhmävalvonnasta vastaavaa valvontaviranomaista.

Jos Finanssivalvonta vastaa valvottavan ryhmävalvonnasta, Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, suoritettava seuraavat tehtävät:

1) valvonnassa tarvittavien tietojen kokoaminen ja jakamisen yhteensovittaminen;

2) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien muiden ETA-valvontaviranomaisten kanssa ja, jos kysymys on kriisitilanteista ja niihin varautumisesta, tarvittaessa yhteistyössä asianomaisten ETA-valtioiden keskuspankkien kanssa.

Jos Finanssivalvonta tarvitsee tehtävänsä suorittamiseksi tietoja Finanssivalvonnan valvottavaa vastaavasta ulkomaisesta yrityksestä, joka kuuluu sellaiseen ryhmittymään, jonka valvonnasta Finanssivalvonta vastaa, Finanssivalvonnan on pyydettävä tällaisia tietoja ensisijaisesti tällaisen yrityksen valvonnasta vastaavalta viranomaiselta. Jos Finanssivalvonta tarvitsee tällaisia tietoja yrityksestä, joka kuuluu sellaiseen ryhmittymään, jonka valvonnasta vastaa muu valvontaviranomainen, Finanssivalvonnan on pyydettävä tietoja ensisijaisesti tällaisen ryhmittymän ryhmävalvonnasta vastaavalta viranomaiselta.

65 c §

Valvontakollegion tehtävä ja toiminta

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimintaperiaatteiden on katettava ainakin seuraavat seikat:

1) tietojenvaihto;
2) mahdollinen sopiminen vapaaehtoisesta tehtävien ja vastuiden jaosta;

3) valvontaohjelma ja muut menettelytavat luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 2 §:ssä ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 31 §:n 2 kohdassa tarkoitettua arvion tekemiseksi;

4) valvonnan tehostaminen poistamalla tarpeettomat päällekkäiset vaatimukset;

5) kriisitilanteisiin varautuminen ja toiminta kriisitilanteissa;

6) periaatteet, joiden mukaisesti Finanssivalvonta voi rajoittaa ulkomaan valvontaviranomaisen oikeutta osallistua yksittäisen asian käsittelyyn kollegiossa;

7) vakavaraisuusvaatimusten johdonmukainen soveltaminen sovellettaessa 65 b §:n 1 momentin 1 kohtaa.

66 §

Valvontapöytäkirjat

Finanssivalvonnan on osaltaan myötävaikutettava siihen, että edellä tässä luvussa tarkoitettua valvontayhteistyötä koskevat periaatteet ja menettelyt vahvistetaan kirjallisessa valvontapöytäkirjassa, jonka kaikki valvontaan tai ryhmävalvontaan osallistuvat valvontaviranomaiset allekirjoittavat.

71 §

Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, Finanssivalvonnalla on oikeus luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietoja:

11) EKP:lle, Suomen Pankille tai muulle ETA-valtion keskuspankille ja muulle toimielimelle, jolla on rahapoliittisena viranomaisena samanlainen tehtävä, sekä muulle maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevalle viranomaiselle;

12) muun valtion kuin ETA-valtion tässä momentissa tarkoitettulle viranomaiselle tai toimielimelle;

13) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettulle talletussuojarahastolle ja sijoituspalvelulaissa tarkoitettulle sijoittajien korvausrahastolle niiden tehtävien hoitamiseksi.

Finanssivalvonnan on sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta muualla laissa säädetään,

viipymättä annettava valtiovarainministeriölle, sosiaali- ja terveysministeriölle ja Suomen Pankille hallussaan olevat tiedot asioista, jotka saattavat vaikuttaa finanssimarkkinoiden vakauteen tai muuten merkittävästi finanssimarkkinoiden kehitykseen tai aiheuttaa merkittäviä häiriöitä rahoitusjärjestelmän toiminnassa.

71 a §

Rikkomuksista ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on ylläpidettävä järjestelmää, jonka kautta se voi vastaanottaa ilmoituksia finanssimarkkinoita koskeviin säännöksiin liittyvistä väärinkäytösepäilyistä.

Finanssivalvonnan on säilytettävä viiden vuoden ajan edellä 1 momentissa tarkoitettujen tarpeelliset tiedot. Tiedot on poistettava viiden vuoden kuluttua ilmoituksen tekemisestä, jollei tietojen edelleen säilyttäminen ole tarpeen rikostutkimuksen, vireillä olevan oikeudenkäynnin, viran-

omaistutkimuksen taikka ilmoituksen tekijän tai ilmoituksen kohteena olevan henkilön oikeuksien turvaamiseksi. Tietojen edelleen säilyttämisen tarpeellisuus on tutkittava viimeistään kolmen vuoden kuluttua edellisestä tietojen säilyttämisen tarpeellisuuden tarkistamisesta. Tarkistamisesta on tehtävä merkintä.

Ilmoituksen kohteena olevalla rekisteröidyllä henkilöllä ei ole tarkastusoikeutta 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin, jos tietojen antaminen saattaisi haitata rikosten tai väärinkäytösten selvittämistä. Tietosuojavaltuutettu voi rekisteröidyn pyynnöstä tarkastaa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen, rekisteröityä koskevien tietojen lainmukaisuuden.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tekoon ja laiminlyöntiin, joka on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Laki

maksulaitoslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maksulaitoslain (297/2010) 2 §:n 1 momentin 1 kohta, 21 §, 28 §:n 1 momentti, 30 §:n 2 momentti, 31 §:n 1 momentti ja 39 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 31 §:n 1 momentti laissa 899/2011, sekä
lisätään lakiin uusi 41 a ja 41 b § seuraavasti:

2 §

Soveltamisalaan kuulumattomat palvelut

Tätä lakia ei sovelleta palveluihin, joita tarjoaa:

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) tarkoitettu luottolaitos;

21 §

Maksulaitoksen sidonnaisuus

Maksulaitos ei saa olla merkittävästi sidoksissa sellaiseen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, johon sovellettavat Euroopan talousalueeseen kuulumattoman valtion lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset estävät maksulaitoksen tehokkaan valvonnan, tai muuhun ta-

hoon, jos merkittävä sidos on muuten omiaan es-
tämään maksulaitoksen tehokasta valvontaa.

Merkittävällä sidoksella tarkoitetaan luotto-
laitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavarai-
suusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o
648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan par-
lamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o
575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusase-
tus*, 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa tarkoi-
tettua läheistä sidonnaisuutta.

28 §

Omat varat

Maksulaitoksen omiin varoihin sovelletaan,
mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään
luottolaitoksen omista varoista. Mitä mainitussa
asetuksessa säädetään osake- ja osuuspääomas-
ta, sovelletaan myös rahamääräiseen yhtiöpa-
nokseen.

30 §

Omien varojen vähimmäismäärä

Maksulaitoksella on oltava myönnettyjen
luottojen kokonaismäärään nähden riittävät
omat varat. Jos Finanssivalvonta katsoo, että
maksulaitoksen 1 momentin mukaisesti määräy-
tyvät omat varat eivät ole riittävät suhteessa sen
myöntämiin luottoihin liittyviin riskeihin eikä
maksulaitoksen omien varojen riittävyyttä suh-
teessa kokonaisriskiin voida muuten varmistaa,
Finanssivalvonta voi enintään kolmen vuoden
ajaksi edellyttää maksulaitokselta suurempaa
omien varojen määrää. Finanssivalvonta ei kui-
tenkaan voi edellyttää maksulaitokselta suurem-
paa omien varojen määrää kuin mitä luottolai-
tokselta vaaditaan EU:n vakavaraisuusasetuk-
sen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitet-
tujen riskien kattamiseksi.

31 §

*Omien varojen vähimmäismäärästä poikkeami-
nen*

Mitä 30 ja 30 a §:ssä säädetään, ei sovelleta
maksulaitokseen, joka täyttää EU:n vakavarai-
suusasetuksen 7 artiklassa säädetty omien varo-
jen vähimmäismäärää koskevan poikkeusluvan
edellytykset.

6 luku

Menettelytavat

39 §

Asiakkaiden tunteminen

Maksulaitoksen on tunnettava asiakkaansa.
Maksulaitoksen on tunnistettava asiakkaan tosi-
asiallinen edunsaaja ja henkilö, joka toimii
asiakkaan lukuun, sekä lisäksi tarvittaessa to-
dennettava näiden henkilöllisyys. Tässä momen-
tissa säädettyä velvollisuutta täytettäessä voi-
daan hyödyntää 2 momentissa tarkoitettuja jär-
jestelmiä.

41 a §

Varautumisvelvollisuus

Maksulaitoksen tulee varmistaa tehtäviensä
mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös
poikkeusoloissa osallistumalla rahoitusmarkki-
noiden valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla
etukäteen poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa
sekä muilla toimilla.

Mitä 1 momentissa säädetään maksulaitok-
sesta, sovelletaan vastaavasti ulkomaisen mak-
sulaitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

41 b §

Varautumisesta aiheutuvien kustannusten korvaaminen

ta huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitetusta huoltovarmuusrahostosta.

Jos 41 a §:stä aiheutuvat tehtävät edellyttävät sellaisia toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä maksulaitoksen toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korva-

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Laki

liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 1 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 ja 4 momentti, 9 §:n 4 momentti, 10 ja 23 § sekä 25 § 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 2 momentti, 6 §:n 2 ja 4 momentti, 10 ja 23 § sekä 25 §:n 2 momentti laissa 122/2007 ja 9 §:n 4 momentti laissa 760/2012, sekä

lisätään lakiin uusi 2 a § seuraavasti:

1 §

Luottolaitokseen sovelletaan osakeyhtiölakia (624/2006), jollei tässä laissa tai luottolaitostoinnasta annetussa laissa (/) toisin säädetä. Luottolaitoksen liikkeeseen laskemiin pääomailainoihin ei sovelleta osakeyhtiölain 12 luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohtaa eikä 2 §:n 2 momenttia. Säästöpankkilaissa (1502/2001) tarkoitettuun säästöpankkiosakeyhtiöön sovelletaan lisäksi, mitä säästöpankkilaissa säädetään, ja osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013) tarkoitettuun osuuspankkiosakeyhtiöön, mitä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa säädetään. Kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetussa laissa (688/2010) tarkoitettua kiinnitysluottopankkitoimintaa harjoittavaan luottolaitokseen sovelletaan lisäksi, mitä mainitussa laissa säädetään.

2 a §

Luottolaitoksen hallituksessa on oltava vähintään 3 jäsentä.

Luottolaitoksella on oltava toimitusjohtaja ja toimitusjohtajan sijainen.

6 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoituksesta on käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun lain 14 luvun 15 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n nojalla jää kokonaan

tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia talletuspankkeja pidetään luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n 6 momentissa tarkoitetulla tavalla yhtenä talletuspankkinä mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään tallettajasta ja tallettajan irtisanomisoikeudesta sulautumisen yhteydessä, koskee vastaavasti luottolaitoksen kotipaikan siirtoa Euroopan talousalueeseen kuuluvaan toiseen valtioon sekä sellaista sulautumista, jossa vastaanottava luottolaitos rekisteröidään toiseen valtioon. Tallettajalla on irtisanomisoikeus, jos luottolaitostoinnasta annetussa laissa säädetyn talletussuojan piirissä oleva talletus kokonaan tai osittain jää talletussuojan ulkopuolelle toimenpiteen jälkeen. Tallettajalle annettavassa ilmoituksessa luottolaitoksen on selvitettävä luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvun 11 §:n perusteella annettuihin tietoihin tulevat muutokset.

9 §

Mitä osakeyhtiölain 17 luvun 16 §:n 6 momentissa säädetään jakautuvan yhtiön veloista, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvussa tarkoitettua talletussuojarahastosta tai sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitettua korvausrahastosta.

10 §

Mitä osakeyhtiölain 14 luvun 2—5 §:ssä sekä 17 luvun 6, 7 ja 15 §:ssä säädetään velkojasta, sovelletaan tämän luvun säännöksiä sovellettaessa siihen, jonka hyväksi luottolaitos on antanut takauksen tai muun siihen rinnastettavan sitoumuksen tai jolle luottolaitoksen kanssa tehdyn johdannaissopimuksen perusteella voi syntyä rahamääräinen saatava, jos sitoumus siirtyy muun kuin toisen luottolaitostoinnasta annetun lain 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua luottolaitoksen vastattavaksi.

23 §

Jos liikepankin omaisuus on luovutettu konkurssiin, tallettajan ei tarvitse ilmoittaa eikä valvoa talletustilillä olevaa saatavaansa, ellei 24 §:n 2 momentista muuta johdu. Mitä tässä pykälässä säädetään tallettajasta, ei sovelleta talletussuojarahastoon, jolle tallettajan oikeudet ovat siirtyneet luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n 7 momentin nojalla.

25 §

Finanssivalvonnalla on osakeyhtiölain 22 luvun 6 ja 7 §:n estämättä oikeus, jos se katsoo tallettajien edun sitä vaativan, nostaa vahingonkorvauskanne luottolaitoksen lukuun luottolaitostoinnasta annetun lain 21 luvun 1 §:ssä tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä vastaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

säästöpankkilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan säästöpankkilain (1502/2001) 7 luku ja 129 §,

muutetaan 1 §:n 2 momentti, 40 h §:n 1 ja 2 momentti, 40 i, 41, 41 a ja 62 §, 69 §:n 2 momentti, 78 §:n 3 momentti, 82 §, 87 i §:n 6 momentti, 87 j §:n 2 momentti, 106 §, 107 §:n 1 momentti, 108 §, 120 §:n 1 momentti, 122 §:n 2 momentti, 124 §:n johdantokappale sekä 125 ja 127 §.

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 2 momentti, 106 §, 107 §:n 1 momentti ja 124 §:n johdantokappale laissa 123/2007, 40 h §:n 1 ja 2 momentti sekä 40 i § laissa 1066/2006, 41 § laeissa 123/2007 ja 1423/2007, 41 a ja 62 §, 69 §:n 2 momentti, 78 §:n 3 momentti, 82 §, 87 j §:n 2 momentti, 120 §:n 1 momentti, 122 §:n 2 momentti ja 125 § laissa 1423/2007, 87 i §:n 6 momentti laissa 762/2012 sekä 108 § laissa 590/2003, seuraavasti:

1 §

Säästöpankki ja säästöpankkiosakeyhtiö ovat luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) tarkoitettuja talletuspankkeja, joiden erityistarkoituksena on säästämisen edistäminen.

40 h §

Säästöpankin säännöissä voidaan määrätä, että säästöpankilla on oikeus hankkia tai lunastaa omia kantarahasto-osuuksia.

Säännöissä on tällöin määrättävä:

- 1) onko kysymys hankkimisesta vai lunastamisesta;
- 2) onko säästöpankilla oikeus hankkimiseen tai lunastamiseen;
- 3) mitä osuuksia määräys koskee ja tarvittaessa, missä järjestyksessä osuudet hankitaan tai lunastetaan;
- 4) noudatettava menettely;
- 5) osuuksista maksettava vastike tai sen laskemisessa käytettävät perusteet;
- 6) mitä varoja vastikkeen maksuun voidaan käyttää.

40 i §

Päätöstä omien kantarahasto-osuuksien hankkimisesta tai lunastamisesta ei saa tehdä siten, että säästöpankilla hallussaan tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 5 luvun 6 §:n mukaisesti panttina olevien omien kantarahasto-osuuksien ja säästöpankin tytäryhteisön hallussa olevien emonpankin kantarahasto-osuuksien yhteenlas-

kettu määrä olisi yli yksi kymmenesosa kaikista osuuksista.

41 §

Säästöpankin voittona saadaan, jollei 40 §:n 2 momentista tai 41 a §:stä taikka luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 8 §:stä muuta johdu, jakaa kantarahasto-osuuksille ja pääomallainoille enintään hallituksen esittämä määrä, joka ei ylitä viimeksi kuluneelta tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voiton ja säästöpankin muun vapaan oman pääoman yhteenlaskettua määrää, vähennettynä taseen osoittamalla tappiolla, muilla 2 momentissa tarkoitetuilla jakokelvottomilla erillä, määrällä, jolla säästöpankin tilinpäätöksessä tehty, kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettut varaukset sekä tehtyjen ja suunnitelman mukaisten poistojen erotus on tilinpäätöksessä merkitty vapaaseen omaan pääomaan, sekä määrällä, joka lain tai sääntöjen mukaan on merkittävä vararahastoon tai muuten jätettävä jakamatta. Kantarahasto-osuuksille voidaan voitto-osuutena jakaa vain voittoa ja muuta vapaata omaa pääomaa, joka on syntynyt kantarahaston muodostamisen jälkeen. Tässä momentissa tarkoitettuun pääomallainaan sovelletaan, mitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään.

Siitä osasta säästöpankin voittoa, jota ei käytetä vararahaston korottamiseen, voiton jakamiseen kantarahasto-osuuksille tai pääomallainoille tai jätetä säästöpankin vapaaseen omaan pääomaan, voidaan varoja isäntien päätöksellä hallituksen esittämää määrää ylittämättä käyttää säästäväisyyden edistämiseen tai muihin yleis-

hyödyllisiin tarkoituksiin. Voittovaroja ei kuitenkaan ilman Finanssivalvonnan suostumusta saa käyttää tässä momentissa tarkoitettuihin säästäväisyyttä edistäviin tai yleishyödyllisiin tarkoituksiin ennen kuin säästöpankin luottolaitostoinnasta annetun lain 13 luvun 1 §:ssä tarkoitettu vakuusrahastosta saama avustuslaina on korkoineen maksettu takaisin

41 a §

Säästöpankin varoja ei saa jakaa, jos jaosta päätettäessä tiedetään tai pitäisi tietää säästöpankin olevan maksukyvyttömyyden tai jaon aiheuttavan maksukyvyttömyyden tai jos varojen jakaminen johtaisi omien varojen vähenemiseen alle luottolaitostoinnasta annetun lain 10 luvun 1 §:n mukaisen vähimmäismäärän.

62 §

Kombinaatiosulautumisessa perustettavalle säästöpankille on haettava luottolaitostoinnasta annetun lain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu toimilupa. Kombinaatiosulautumista ei saa rekisteröidä, ellei samalla rekisteröidä toimilupaa.

Jos sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien peruspääomien ja vararahastojen yhteenlaskettu määrä on vähemmän kuin luottolaitostoinnasta annetun lain 10 luvun 2 §:ssä säädetään, perustettavan säästöpankin perustamispääoman on oltava vähintään sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien peruspääomien ja vararahastojen yhteenlaskettu määrä.

69 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoituksesta on lisäksi käytävä ilmi, että talletussuojaan sovelletaan, mitä luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvun 15 §:ssä säädetään, jos tallettajan sulautumiseen osallisissa säästöpankeissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää mainitun lain 14 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka

luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia säästöpankkeja pidetään luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n 6 momentissa tarkoitettulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

78 §

Lopputilitys on ilmoitettava rekisteröitäväksi siten kuin luottolaitostoinnasta annetun lain 12 luvun 11 §:n 1 momentissa säädetään.

82 §

Jakautumisessa perustettavalle säästöpankille on haettava luottolaitostoinnasta annetun lain 2 luvun 1 §:ssä tarkoitettu toimilupa. Tässä pykälässä tarkoitettua jakautumista ei saa rekisteröidä, ellei samalla rekisteröidä toimilupaa.

87 i §

Jakautumiseen osallistuvat säästöpankit vastaavat yhteisvastuullisesti jakautuvan säästöpankin velasta, joka on syntynyt ennen kuin jakautumisen täytäntöönpano on rekisteröity. Sellaisista jakautuvan säästöpankin veloista, joista toinen säästöpankki vastaa jakautumissuunnitelman mukaan, säästöpankin vastuun kokonaismäärä on kuitenkin enintään sille jäävän tai siirtyvän netto-omaisuuden arvo. Jakautumissuunnitelmassa mainitusta velasta velkoja voi vaatia suoritusta yhteisvastuun perusteella vasta, kun on todettu, ettei hän saa suoritusta velalliselta tai vakuudesta. Lunastushinnan maksamista koskevasta vastuusta säädetään 87 f §:n 5 momentissa. Mitä edellä tässä momentissa säädetään velasta, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata luottolaitostoinnasta annetun lain 14 luvussa tarkoitettu talletussuojarahastosta tai sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitettu korvausrahastosta.

87 j §

Lopputilityys on ilmoitettava rekisteröitäväksi siten kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 11 §:n 1 momentissa säädetään.

106 §

Tilintarkastajan tehtävä ei lakkaa säästöpankin joutuessa selvitystilaan. Mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvussa säädetään tilintarkastuksesta, on voimassa myös selvitystilan aikana. Tilintarkastuskertomuksen tulee lisäksi sisältää lausuma siitä, onko selvitystilaa tilintarkastajan mielestä aiheettomasti pitkitetty.

107 §

Kun säästöpankki on asetettu selvitystilaan, hallituksen ja toimitusjohtajan on viivytyksettä laadittava tilinpäätös ja konsernitilinpäätös sitä selvitystilaa edeltäneeltä ajalta, jolta tilinpäätöstä ei ole vielä esitetty säästöpankin isäntien kokouksessa. Tilinpäätös on esitettävä mahdollisimman pian säästöpankin isäntien kokouksessa. Tilinpäätökseen ja tilintarkastukseen sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luku.

108 §

Kun isäntien kokous tai Finanssivalvonta on tehnyt päätöksen säästöpankin asettamisesta selvitystilaan, selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä selvitystilaa koskevasta päätöksestä ja selvitysmiesten valinnasta ilmoitus rekisteröimistä varten. Ilmoitus on lisäksi tehtävä talletussuojarahastolle ja, jos päätöksen selvitystilaan asettamisesta on tehnyt isäntien kokous, Finanssivalvonnalle. Ilmoitus on tehtävä myös vakuusrahastolle ja sijoittajien korvausrahastolle, jos säästöpankki on rahaston jäsen.

120 §

Jos säästöpankin omaisuus on luovutettu konkurssiin, tallettajan ei tarvitse ilmoittaa eikä val-

voa talletustilillä olevaa saatavaansa, ellei 121 §:n 2 momentista muuta johdu. Mitä tässä momentissa säädetään tallettajasta, ei sovelleta talletussuojarahastoon, jolle tallettajan oikeudet ovat siirtyneet luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n 7 momentin nojalla.

122 §

Vahingonkorvauskanteen nostamisesta säästöpankin lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 21 luvun 1 §:n nojalla päättää isäntien kokous. Hallituksella on lisäksi oikeus päättää rangaistavaan tekoon perustuvan korvauskanteen nostamisesta.

124 §

Säästöpankin lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 21 luvun 1 §:n nojalla ajettavaa kannetta ei voida nostaa, ellei kanne perustu rangaistavaan tekoon:

125 §

Finanssivalvonnalla on oikeus, jos se katsoo tallettajien tai kantarahasto-osuuden omistajien edun sitä vaativan, nostaa vahingonkorvauskanteen säästöpankin lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 21 luvun 1 §:ssä tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä vastaan.

127 §

Joka tahallaan rikkoo tilintarkastajan 64 tai 84 §:ssä tarkoitetun lausunnon laatimista koskevia säännöksiä, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *säästöpankkirikoksesta* sakoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumottavaa 7 lukua sovelletaan kuitenkin 30 päivään kesäkuuta 2015 asti.

Laki

osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 5 § sekä

muutetaan 1 §:n 3 momentti, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 9 §:n 2 ja 4 momentti, 11 §:n 2 momentti, 12 §:n 3 momentti, 13 ja 32 § sekä 50 §:n 2 momentti seuraavasti:

1 §

Luottolaitokseen sovelletaan osuuskuntalakia (421/2013), jollei jäljempänä tässä laissa tai luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) toisin säädetä.

4 §

Luottolaitoksen jakokelpoisen ylijäämän rajoituksista säädetään osuuskuntalain 12 luvun 1 §:ssä ja 16 luvun 2 ja 6 §:ssä. Tämän lisäksi mainittuun ylijäämään sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 8 §:ssä säädetään omien varojen vähimmäismäärästä johtuvasta rajoituksesta. Edellä tarkoitettuja eriä ei myöskään lueta konsernitaseen perusteella laskettavaan emo-osuuskunnan jaettavaan määrään.

Luottolaitokselle osuuksista tai osakkeista suoritettua määrää ei saa palauttaa, jos palautus johtaa omien varojen vähenemiseen alle luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 1 §:n mukaisen vähimmäismäärän. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä myöntää määrääjäksi poikkeuksen palautuskiellosta.

9 §

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta on käytävä ilmi, että mikäli tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun lain 14 luvun

15 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen saatuaan irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia talletuspankkeja pidetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n 6 momentissa tarkoitetulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

Mitä tässä pykälässä säädetään tallettajasta ja tallettajan irtisanomisoikeudesta sulautumisen yhteydessä, koskee vastaavasti luottolaitoksen kotipaikan siirtoa Euroopan talousalueeseen kuuluvaan toiseen valtioon sekä sellaista sulautumista, jossa vastaanottava luottolaitos rekisteröidään toiseen valtioon. Tallettajalla on irtisanomisoikeus, jos luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetyn talletussuojan piirissä oleva talletus kokonaan tai osittain jää talletussuojan ulkopuolelle toimenpiteen jälkeen. Tallettajalle annettavassa ilmoituksessa luottolaitoksen on selvitettävä luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvun 11 §:n perusteella annettuihin tietoihin tulevat muutokset.

11 §

Jos sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten yhteenlaskettu osuuspääoma on vähemmän kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 2 §:ssä säädetään, perustettavan luottolaitoksen perustamispääoman on oltava vähintään

sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten yhteenlasketun osuuspääoman määräinen.

12 §

Mitä osuuskuntalain 21 luvun 17 §:n 6 momentissa säädetään jakautuvan osuuskunnan velasta, ei sovelleta velkaan tai velan osaan, joka voidaan korvata luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvussa tarkoitetusta talletussuojarahastosta taikka sijoituspalvelulain (747/2012) 11 luvussa tarkoitetusta korvausrahastosta.

13 §

Mitä osuuskuntalain 18 luvun 2—5 §:ssä ja 21 luvun 6, 7 ja 16 §:ssä säädetään velkojasta, sovelletaan siihen, jonka hyväksi luottolaitos on antanut takauksen tai muun siihen rinnastettavan sitoumuksen tai jolle luottolaitoksen kanssa tehdyn johdannaissopimuksen perusteella voi syntyä rahamääräinen saatava, jos sitoumus siirtyy muun kuin toisen luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen vastattavaksi.

32 §

Jos osuuspankin omaisuus on luovutettu konkurssiin, tallettajan ei tarvitse ilmoittaa eikä valvoa talletustilillä olevaa saatavaansa, ellei 38 §:n 2 momentista muuta johdu. Mitä tässä pykälässä säädetään tallettajasta, ei sovelleta talletussuojarahastoon, jolle tallettajan oikeudet ovat siirtyneet luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvun 8 §:n 6 momentin nojalla.

50 §

Finanssivalvonnalla on osuuskuntalain 25 luvun 6 ja 7 §:n estämättä oikeus nostaa vahingonkorvauskanne luottolaitoksen lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 21 luvun 1 §:ssä tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä vastaan, jos se katsoo tallettajien tai sijoitusosuiden omistajien edun sitä vaativan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 1 §, 9 §:n 1 ja 4 momentti, 13 §:n 1 momentti, 17 §:n 1 momentti sekä 18, 19, 21—23, 38 ja 39 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 § laissa 425/2013 ja 21 § osaksi laissa 1359/2010, sekä

lisätään 17 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 21 a ja 21 b § sekä 32 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään talletuspankkien yhteenliittymän (*yhteenliittymä*) keskusyhteisönä toimivan osuuskunnan (*keskusyhteisö*) sekä kes-

kusyhteisön jäsenenä olevan talletuspankin ja muun luottolaitoksen (*jäsenluottolaitos*) sekä yhteenliittymään kuuluvien muiden yritysten toiminnalle asetettavista vaatimuksista. Keskusyhteisöön sovelletaan osuuskuntalakia (421/2013) ja jäsenluottolaitokseen luottolaitos-

toiminnasta annettua lakia (/), jollei tästä laista muuta johdu.

9 §

Tilinpäätös ja tilintarkastus

Keskusyhteisön tilinpäätöksen ja konsernitalinpäätöksen laatimisessa sekä tilintarkastuksessa noudatetaan luottolaitostoiminnasta annetun lain säännöksiä. Jäsenluottolaitokseen ei sovelleta, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 12 §:ssä säädetään osavuositarkastuksesta ja vuositarkastuksesta.

Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen on pidettävä jäljennös 2 momentissa tarkoitettua tilinpäätöksestä jokaisen nähtävänä ja annettava siitä jäljennöksiä noudattaen, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 11 §:n 2 ja 4 momentissa säädetään. Keskusyhteisöstä ja jäsenluottolaitoksista ja niiden tytäryrityksistä on laadittava yhdistelty osavuositarkastus ja vuositarkastus noudattaen soveltuvin osin, mitä 2 momentissa ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 12 §:ssä säädetään. Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen on annettava jokaiselle sitä pyytävälle jäljennös yhdistelystä osavuositarkastuksesta niin kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 11 §:ssä säädetään.

13 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Toimilupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että keskusyhteisö ja muut yhteenliittymään kuuluvat yritykset täyttävät niiden toiminnalle tässä laissa asetetut vaatimukset ja koko yhteenliittymä sen taloudelliselle asemalle tässä laissa asetetut vaatimukset ja että keskusyhteisöä johdetaan ammattitaitoisesti sekä terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

17 §

Yhteenliittymän ohjaus

Keskusyhteisö ohjaa yhteenliittymän toimintaa. Keskusyhteisöllä on oltava ohjeet yhteenliittymään kuuluville yrityksille niiden maksuvalmiuden ja vakavaraisuuden turvaamiseksi tarvittavista laadullisista vaatimuksista ja niiden riskien hallinnasta, luotettavasta hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta sekä yhtenäisten tilinpäätösperiaatteiden noudattamisesta yhteenliittymän yhdistellyn tilinpäätöksen laatimisessa. Tässä pykälässä tarkoitetuissa ohjeissa on otettava huomioon, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 7—9 ja 12 luvussa säädetään. Siltä osin kuin tässä pykälässä tarkoitettuja ohjeita sovelletaan jäsenluottolaitokseen, johon sovelletaan 21 ja 21 a §:ssä tarkoitettuja poikkeuksia, ohjeet on Finanssivalvonnan etukäteen hyväksyttävä. Keskusyhteisö voi lisäksi säännöissään määrättyllä tavalla vahvistaa jäsenluottolaitoksille yleisiä toimintaperiaatteita noudatettaviksi näiden yhteenliittymän kannalta merkittävässä toiminnassa.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen ohjeiden tarkemmasta sisällöstä.

18 §

Yleissäännös yhteenliittymään kuuluvien yritysten hallinnosta ja ohjauksesta

Yhteenliittymään kuuluva yritys ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa yhteenliittymään kuuluvien yritysten yhdistellylle vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Keskusyhteisöllä on oltava yhteenliittymän tehokkaan riskienhallinnan mahdollistava luotettava hallinto sekä yhteenliittymän toimintaan nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät. Keskusyhteisön on täytettävä luottolaitostoiminnasta annetun lain 7—9 luvussa konsolidointiryhmän emoyritykselle asetetut vaatimukset.

19 §

Yhteenliittymän taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

Yhteenliittymään kuuluvilla yrityksillä on oltava omia varoja yhteensä vähintään luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 1 §:ssä tarkoitettu määrä. Tässä momentissa tarkoitettu määrä lasketaan noudattaen, mitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, säädetään konsolidoitujen omien varojen määrän laskemisesta, jollei 2 ja 3 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua vaatimusta laskettaessa yhteenliittymän omista varoista vähennetään jäsenluottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen liikkeeseen laskemat pääomatodistukset ja muut omanpääomanehtoiset erät, jotka on merkinnyt luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettu vakuusrahasto, jonka jäsen jäsenluottolaitos on.

Vakuutusyhtiöön, joka ei merkittävässä määrin harjoita muuta liiketoimintaa kuin luottovakuutusten myöntämistä yhteenliittymän jäsenluottolaitoksille, sovelletaan tätä pykälää laskettaessa yhteenliittymän omien varojen määrää. Tällaisen vakuutusyhtiön tasoitusmäärä rinnastetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 62 artiklassa tarkoitettuihin eriin. Muilta osin tällaisen vakuutusyhtiön omiin varoihin ja omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan, mitä mainitussa asetuksessa säädetään.

Yhteenliittymään sovelletaan muilta osin, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 ja 11 luvussa säädetään luottolaitoksen konsolidoidulle taloudelliselle asemalle asetettavista vaatimuksista, taloudellista asemaa koskevien konsolidoitujen tietojen ilmoittamisesta ja konsolidoidusta valvonnasta.

Mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään emoyrityksestä, sovelletaan keskusyhteisöön, ja

mitä niissä säädetään tytäryrityksistä, sovelletaan soveltuvin osin yhteenliittymään kuuluviin muihin yrityksiin, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän täytäntöönpanosta.

21 §

Jäsenluottolaitoksen omien varojen määrä

Finanssivalvonta voi antaa keskusyhteisölle luvan päättää, että sen jäsenluottolaitoksiin voidaan jättää soveltamatta, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvussa sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 2—4 osassa säädetään luottolaitoksen omien varojen määrälle asetettavista vaatimuksista. Finanssivalvonnan on annettava tässä momentissa tarkoitettu lupa, jos keskusyhteisö täyttää sille 17 §:ssä ja sen nojalla annetuissa Finanssivalvonnan määräyksissä asetetut vaatimukset.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeusta jäsenluottolaitokselle, jos tämä on merkittävästi tai toistuvasti laiminlyönyt noudattaa keskusyhteisön antamia 17 §:ssä tarkoitettuja ohjeita taikka jäsenluottolaitokselle 23 §:ssä säädettyjä tai Finanssivalvonnan mainitun pykälän nojalla antaman luvan mukaisia velvollisuuksia.

Keskusyhteisö voi myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Keskusyhteisön on omasta aloitteestaan tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta peruutettava poikkeus tai rajoitettava sitä, jos jäsenluottolaitos merkittävästi tai toistuvasti laiminlyö noudattaa keskusyhteisön 17 §:n nojalla antamia ohjeita.

Jäsenluottolaitoksella, johon sovelletaan 1 momenttia, on oltava omia varoja vähintään määrä, joka vastaa 80 prosenttia luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 1 §:ssä tarkoitettujen omien varojen vaatimusten yhteenlasketusta määrästä.

Jos jäsenluottolaitokseen sovelletaan 1 momenttia, EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 osassa tarkoitettua asiakasriskin määrä ei saa olla suurempi kuin 40 prosenttia luottolaitoksen omien

varojen määrästä. Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, asiakasriski ei saa olla suurempi kuin 40 prosenttia luottolaitoksen omien varojen määrästä taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 240 miljoonaa euroa, suurempi kuin luottolaitoksen sisäisesti vahvistama määrä, joka ei saa olla suurempi kuin 240 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omien varojen määrästä. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä myöntää luottolaitokselle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta. Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan tätä momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 40 prosenttia luottolaitoksen omien varojen määrästä. Tämän momentin mukaisen rajoituksen laskemiseen sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 11 §:n 3 momenttia. Mitä viimeksi mainitussa lainkohdassa säädetään luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen kohdistuvista asiakasriskeistä, sovelletaan myös asiakasriskeihin, jotka kohdistuvat jäsenluottolaitoksen kanssa samaan yhteenliittymään kuuluvaan yritykseen. Jäsenluottolaitoksen asiakasriskiin, joka perustuu yhteenliittymään kuuluvien jäsenluottolaitosten maksuvalmiuden keskitettyyn hoitamiseen, saadaan keskusyhteisön suostumuksella jättää kokonaan tai osittain soveltamatta suuria asiakasriskejä koskevia rajoituksia. Keskusyhteisön suostumukseen sovelletaan, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään.

Jos jäsenluottolaitokseen sovelletaan 1 momenttia, jäsenluottolaitos ei saa sijoittaa EU:n vakavaraisuusasetuksen 89 artiklassa tarkoitettuihin sijoituksiin enempää kuin määrän, joka vastaa 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jäsenluottolaitoksella saa olla 1 momentissa tarkoitettuja sijoituksia yhteensä enintään

määrä, joka vastaa 75 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Finanssivalvonta voi keskusyhteisön hakemuksesta erityisestä syystä antaa luvan poiketa kokonaan tai osittain 4—6 momentissa säädettyistä rajoituksista.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään jäsenluottolaitoksen taloudelliselle asemalle asetettavista vaatimuksista, sovelletaan myös vastaviin jäsenluottolaitosta koskeviin konsolidoituihin vaatimuksiin.

21 a §

Jäsenluottolaitoksen maksuvalmius

Finanssivalvonta voi antaa keskusyhteisölle luvan päättää, että sen jäsenluottolaitoksiin ei sovelleta, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 6 osassa ja sen nojalla annetuissa Euroopan unionin säädöksissä säädetään luottolaitoksen maksuvalmiudelle asetettavista vaatimuksista.

Finanssivalvonnan on annettava 1 momentissa tarkoitettu lupa, jos keskusyhteisö täyttää sille 17 §:ssä ja sen nojalla annetuissa Finanssivalvonnan määräyksissä asetetut vaatimukset ja yhteenliittymään kuuluvien yritysten EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen maksuvalmiusvaatimusten kattamiseksi käytettävissä olevat varat ovat riittävässä laajuudessa välittömästi siirrettävissä sellaiselle jäsenluottolaitokselle, joka ei kykene suoriutumaan velvoitteistaan.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeusta jäsenluottolaitokselle, joka laiminlyö noudattaa keskusyhteisön antamia 17 §:ssä tarkoitettuja ohjeita taikka sille 23 §:ssä säädettyjä tai Finanssivalvonnan mainitun pykälän nojalla antaman luvan mukaisia velvollisuuksia eikä laiminlyönti ole vähäinen.

Keskusyhteisö voi myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Keskusyhteisön on omasta aloitteestaan tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta peruutettava poikkeus tai rajoitettava sitä, jos jäsenluottolaitos merkittävästi tai toistuvasti laiminlyö noudattaa keskusyhteisön 17 §:n nojalla antamia ohjeita.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään jäsenluottolaitoksen taloudelliselle asemalle asetettavista vaatimuksista, sovelletaan myös vastaaviin jäsenluottolaitosta koskeviin konsolidoituihin vaatimuksiin.

21 b §

Jäsenluottolaitoksen taloudellista asemaa koskevien tietojen julkistamisvelvollisuus

Jäsenluottolaitokseen ei sovelleta EU:n vakavaraisuusasetuksen 8 osaa. Jäsenluottolaitoksen on kuitenkin julkistettava EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti vähintään:

1) tieto siitä, että jäsenluottolaitos kuuluu talituspankkien yhteenliittymään;

2) tieto siitä, minkä keskusyhteisön tilinpäätökseen yhteenliittymän vakavaraisuutta koskevat tiedot sisältyvät;

3) määrä, jolla omien varojen vähimmäismäärä alittaa kunkin 21 §:ssä tarkoitetun luottolaitostoiminnasta annetun lain mukaisen omien varojen vaatimuksen sekä muut tiedot 21 ja 21 a §:ssä tarkoitettujen poikkeusten soveltamisesta jäsenluottolaitokseen.

Finanssivalvonta voi antaa keskusyhteisölle luvan päättää, että sen jäsenluottolaitoksiin ei sovelleta, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 409 artiklassa säädetään luottolaitoksen siirrettyä luottoriskiä koskevien tietojen julkistamisesta. Finanssivalvonnan on annettava tässä momentissa tarkoitettu lupa, jos keskusyhteisö täyttää sille 17 §:ssä ja sen nojalla annetuissa Finanssivalvonnan määräyksissä asetetut vaatimukset.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 2 momentissa tarkoitettua poikkeusta jäsenluottolaitokselle, joka on merkittävästi tai toistuvasti laiminlyönyt noudattaa keskusyhteisön antamia 17 §:ssä tarkoitettuja ohjeita taikka jäsenluottolaitokselle 23 §:ssä säädettyjä tai Finanssivalvonnan mainitun pykälän nojalla antaman luvan mukaisia velvollisuuksia.

Keskusyhteisö voi myöntää 2 momentissa tarkoitetun poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Keskusyhteisön on omasta aloitteestaan tai Finanssivalvonnan vaatimuk-

sesta peruutettava poikkeus tai rajoitettava sitä, jos jäsenluottolaitos merkittävästi tai toistuvasti laiminlyö noudattaa keskusyhteisön 17 §:n nojalla antamia ohjeita.

22 §

Eräiden luottolaitostoiminnasta annetun lain säännösten soveltaminen

Jäsenluottolaitoksen on ilmoitettava luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 1 §:ssä tarkoitettut tiedot Finanssivalvonnan sijasta keskusyhteisölle niin kuin mainitussa pykälässä säädetään, jollei Finanssivalvonta erikseen toisin päättä.

Keskusyhteisön on laadittava luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettu arvio siitä, täyttävätkö jäsenluottolaitokset niiden taloudelliselle asemalle tässä luvussa asetetut vaatimukset.

23 §

Yhteenliittymään kuuluvan yrityksen riskienhallintaa koskevat poikkeukset

Finanssivalvonta voi antaa keskusyhteisölle luvan päättää, että sen jäsenluottolaitoksiin ja niiden konsolidointiryhmään kuuluviin yrityksiin jätetään soveltamatta kokonaan tai osittain, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen riskien laadullisesta hallinnasta. Finanssivalvonnan on annettava tässä momentissa tarkoitettu lupa, jos keskusyhteisö täyttää sille 17 §:ssä ja sen nojalla annetuissa Finanssivalvonnan määräyksissä asetetut vaatimukset.

Keskusyhteisö ei saa myöntää 1 momentissa tarkoitettua poikkeusta jäsenluottolaitokselle, joka on merkittävästi tai toistuvasti laiminlyönyt noudattaa keskusyhteisön antamia 17 §:ssä tarkoitettuja ohjeita taikka jäsenluottolaitokselle 23 §:ssä säädettyjä tai Finanssivalvonnan mainitun pykälän nojalla antaman luvan mukaisia velvollisuuksia.

Keskusyhteisö voi myöntää 1 momentissa tarkoitetun poikkeuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Keskusyhteisön on omasta aloitteestaan tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta peruutettava poikkeus tai rajoitettava sitä, jos jäsenluottolaitos merkittävästi tai toistuvasti laiminlyö noudattaa keskusyhteisön 17 §:n nojalla antamia ohjeita.

32 §

Yhteenliittymään kuuluvien yritysten valvonta

Finanssivalvonta hoitaa sille tässä ja muualla laissa säädettyjä tehtäviä, jollei luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetusta neuvoston asetuksesta (EU) N:o 1024/2013 muuta johdu.

38 §

Salassapitovelvollisuus

Mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 15 luvun 14 ja 15 §:ssä säädetään salassapitovelvollisuudesta ja oikeudesta luovuttaa tietoja luottolaitoksesta, sovelletaan myös keskusyhteisössä. Yhteenliittymään kuuluvat yritykset, vakuusrahasto, johon keskusyhteisön jäsenluottolaitokset kuuluvat, sekä jäsenluottolaitosten keskinäinen vakuutusyhtiö saavat lisäksi mainittujen pykälien estämättä antaa tietoja toisilleen. Tässä momentissa tarkoitettuja tietoja saa luo-

vuttaa kuitenkin ainoastaan sille, jota koskee edellä mainituissa pykälissä säädetty tai sitä vastaava salassapitovelvollisuus.

39 §

Kanteen nostaminen talletuspankin lukuun

Keskusyhteisöllä on oikeus, jos se katsoo tallettajien edun sitä vaativan, nostaa vahingonkorvauskanne keskusyhteisön jäsenenä olevan talletuspankin lukuun luottolaitostoiminnasta annetun lain 21 luvun 1 §:ssä tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä vastaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Keskusyhteisöllä, jolla tämän lain voimaan tullessa on toimilupa, on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua lain voimaantulosta annettava 17 §:ssä tarkoitettut ohjeet yhteenliittymään kuuluville yrityksille ja ilmoitettava ne Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonnan on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä 21, 21 a, 21 b ja 23 §:ssä tarkoitettu päätös. Jäsenluottolaitokseen sovelletaan 21 ja 23 §:ää sellaisina, kuin ne ovat tämän lain voimaantullessa, siihen saakka, kun Finanssivalvonta on tehnyt tässä momentissa tarkoitetun päätöksen tai, jos keskusyhteisö ei ole tehnyt tässä momentissa tarkoitettua ilmoitusta momentissa säädetyssä määräajassa, määräajan päättymiseen saakka.

Laki

talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 1 ja 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain (1509/2001) 1 §, sellaisena kuin se on laissa 125/2007, sekä

lisätään 16 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 8 §:ssä tarkoitettuihin talletuspankkeihin (*pankki*).

Tämän lain 1, 2—10 ja 15 §:ää sekä 16 §:n 1 ja 3 momenttia sovelletaan lisäksi Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 §:n 16 kohdassa tarkoitettuun ulkomaiseen ETA-sivuliikkeeseen. Jäljempänä tämän lain 3 §:stä poiketen Finanssivalvonta on toimivaltainen viranomaisen tekemään päätöksen sivuliikkeen toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä.

16 §

Keskeytyksen lakkaaminen

— — — — —
Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan keskeytys lakkaa sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, kun sivuliikkeen kotivaltion viranomainen päättää luottolaitostoiminnasta annetun lain 19 luvun 1 §:n 1 kohdassa tarkoitettua tervehdyttämistoimesta tai 2 kohdassa tarkoitettua likvidaatiomenettelyn aloittamisesta luottolaitoksessa, johon sivuliike kuuluu.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki

valtion vakuusrahastosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion vakuusrahastosta annetun lain (379/1992) 11 a §:n 1 momentin 2 kohta, 12 a §:n 4 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 19 a §:n 1 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 11 a §:n 1 momentin 2 kohta laissa 603/2010, 12 a §:n 4 momentti laissa 1371/2010 sekä 14 §:n 1 momentti ja 19 a §:n 1 momentti laissa 126/2007, seuraavasti:

11 a §

Tukihakemukseen velvoittaminen

Valtioneuvosto voi määrätä Suomessa toimiluvan saaneen pankin tai sen omistusyhteisön tekemään rahastolle hakemuksen valtioneuvoston tarpeelliseksi katsoman rahoitustuen saamiseksi, jos:

— — — — —

2) pankilla ei ole esittää riittäviä toimenpiteitä vakavaraisuutensa ja konsolidoidun vakavaraisuutensa saattamiseksi luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) edellytetyn mukaiseksi taikka vakavaraisuutensa ja konsolidoidun vakavaraisuutensa säilyttämiseksi mainitun lain mukaisena, eikä vakavaraisuuden ja konsolidoidun vakavaraisuuden turvaaminen ole mahdollista ilman valtion rahoitustukea; ja

— — — — —

12 a §

Tuen kohteena olevan pankin tappioiden kattaminen ja muut tuelle asetettavat erityiset ehdot

— — — — —
Tuen ehdoissa on lisäksi määriteltävä tuen kohteena olevan pankin johdolle maksettavien palkkioiden enimmäismäärä, jos se on tarpeen luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 luvun 3 §:ssä säädettyjen luottolaitosten palkitsemisjärjestelmille asetettujen tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi.

14 §

Tukitoimista päättäminen

Tukitoimiin liittyvistä asioista päättää valtiovarainministeriö, jollei niistä päättämistä ole säädetty valtioneuvoston yleisistunnon tehtäväksi.

19 a §

Yhtiöitä koskevat eräät säännökset

OmaisuuDENHOIToyhtiön tai muun 1 §:n 4 momentissa tarkoitetun yhtiön tai niiden omistaman yhtiön osakkeisiin ei sovelleta valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 24 §:n 1 momenttia eikä valtion yhtiöomistuksesta ja omistajaohjauksesta annettua lakia (1368/2007). Omaisuudenhoitoyhtiöön sovelletaan osakeyhtiöistä voimassa olevan lainsäädännön lisäksi, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 15 luvun 1—3 §:ssä säädetään asiakkaansuojasta, 15 luvun 14 ja 15 §:ssä salassapitovelvollisuudesta ja 21 luvun 4 §:ssä salassapitovelvollisuuden rikkomisesta sekä Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 33 a §:ssä uhkasakosta.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

Suomen Pankista annetun lain 26 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Suomen Pankista annetun lain (214/1998) 26 §:n otsikko ja 4 momentti, sellaisena kuin niistä on 4 momentti laissa 1243/2011, seuraavasti:

26 §

Oikeus saada ja velvollisuus antaa tietoja

— — — — —
Suomen Pankin on sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta muualla laissa säädetään, ilmoitettava viipymättä Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 71 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, jos

Suomen Pankin tietoon tulee Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 18 artiklassa tarkoitettu tai siihen rinnastettava kriisitilanne Suomessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetun lain (688/2010) 2 §:n 1 momentin 3 ja 6—8 kohta, 5 §, 7 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentin 6 ja 7 kohta ja 19 § sekä lisätään 10 §:n 2 momenttiin uusi 8 kohta ja 10 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

3) *julkisyhteisöluotolla* luottoa, joka on myönnetty Suomen valtiolle, suomalaiselle kunnalle tai muulle sellaiselle julkisyhteisölle, joka luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, säädettyä vakavaraisuusvaatimusta laskettaessa saadaan rinnastaa Suomen valtioon ja suomalaiseen kuntaan, sekä luottoa, jonka täytenä vakuutena on tässä kohdassa tarkoitettun julkisyhteisön takaus tai saaminen tällaiselta julkisyhteisöltä;

6) *kiinnitysluottopankilla* luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua osakeyhtiömuotoista luottolaitosta, joka ei harjoita muuta liiketoimintaa kuin kiinnitysluottopankkitoimintaa;

7) *talletuspankillä* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 8 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta;

8) *luottoyhteisöllä* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta;

5 §

Kiinnitysluottopankin toimilupa

Kiinnitysluottopankin toimilupa voidaan myöntää luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettulle luottolaitokselle, joka täyttää tässä laissa säädetty edellytykset.

7 §

Sallittu liiketoiminta

Kiinnitysluottopankin varoja saadaan sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, sijoittaa ainoastaan sellaisiin saamisiin, joihin EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyä vakavaraisuusvaatimusta laskettaessa saadaan mainitun asetuksen 113 artiklan nojalla soveltaa 0 tai 20 prosentin riskipainotusta. Varoja saadaan lisäksi sijoittaa muihin arvopaperimarkkinalain (746/2012) 2 luvun 1 §:n 2 kohdassa tarkoitettuihin sekä 3 kohdassa tarkoitettuihin ja 2 kohtaan viittaaviin arvopapereihin, jotka ovat kaupan käynnin kohteena säännellyllä markkinalla tai

hakemuksesta kaupankäynnin kohteena monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä taikka niitä vastaavan kaupankäynnin kohteen kolmannessa maassa.

10 §

Kiinnitysluottopankin toiminnan luvanvaraisuus

Hakijan on toimitettava Finanssivalvonnalle yhtiöjärjestyksensä tai sääntöjensä lisäksi selvitys:

6) vakuuksien arvostamista koskevista periaatteista ja menettelytavoista;

7) siitä, että hakijan joukkolainarekisteri täyttää säädetyt vaatimukset;

8) luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun 17 §:n 5 momentissa tarkoitetusta tavoitteesta.

Tässä pykälässä tarkoitetun luvan edellytyksenä on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, ettei 2 momentin 8 kohdassa tarkoitettu tavoite vaaranna luottolaitoksen muun liiketoiminnan kuin kiinnitysluottopankkitoiminnan jälleenrahoitusta.

19 §

Tilinpäätös ja osavuosikatsaus

Liikkeeseenlaskijan tilinpäätöksestä on käytävä ilmi sen lisäksi, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvussa säädetään, myönnettyjen kiinteistövakuudellisten luottojen, väliluottojen ja julkisyhteisöluottojen määrä sekä liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen määrä sekä kiinteistövakuudellisten luottojen vakuuksien ja väliluottojen arvostamisperusteet. Jos liikkeeseenlaskija on velvollinen käyttämään 14 §:ssä tarkoitettua kiinteistönarvioitsijaa, tilinpäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi käytetyt kiinteistönarvioitsijat.

Kiinnitysluottopankkiin sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 12 §:ssä säädetään talletuspankin velvollisuudesta julkistaa osavuosikatsaus ja vuosikatsaus.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Laki

hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain 1 ja 26 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan hypoteekkiyhdistyksistä annetun lain (936/1978) 1 § ja 26 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 129/2007, seuraavasti:

1 §

Hypoteekkiyhdistys on luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) tarkoitettu luottolaitos. Sen erityistarkoituksena on etupäässä pitkä-

aikaisina lainoina hankituista varoista myöntää pitkäaikaisia lainoja pääasiassa joko kiinnitysvakuutta tai muuta turvaavaa vakuutta vastaan.

26 §

Lisäpääoma voidaan maksaa takaisin ainoastaan siten, ettei hypoteekkiyhdistyksen peruspääomaa vähennetä ja ettei minään vuonna makseta takaisin enempää kuin puolet edellisen vuoden voitosta. Lisäpääoman takaisinmaksuun sovelletaan lisäksi, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 8 §:ssä säädetään omien

varojen vähimmäismäärästä johtuvista rajoituksista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Laki

rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 22 §, sellaisena kuin se on laissa 1362/2010, sekä

muutetaan 2 §:n 1 momentin 1 kohta, 3 §:n 3 momentin 1 kohta, 4 §:n 4 momentti, 17 §:n 1 momentti, 18 §:n a ja h kohta, 21 §, 28 §:n 2 momentti ja 31 §:n 1 momentin 2 kohta ja 2 momentti sekä 35 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentin 1 kohta, 4 §:n 4 momentti, 17 §:n 1 momentti, 18 §:n a kohta ja 28 §:n 2 momentti laissa 132/2007, 3 §:n 3 momentin 1 kohta ja 35 §:n 1 momentti laissa 763/2012, 18 §:n h kohta laissa 174/2014, 21 § laissa 1362/2010 sekä 31 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 886/2008 ja 2 momentti laissa 984/2013, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua luottolaitosta ja mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua ulkomaista luottolaitosta;

3 §

Rahoitus- ja vakuutusryhmittymä

Sen lisäksi, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ryhmittymän muodostavat:

1) säännellyt yritykset, joiden välillä vallitsee luottolaitostoiminnasta annetun lain 5 luvun 12 §:ssä, sijoituspalvelulain 7 luvun 2 §:ssä tai vakuutusyhtiölain 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu muu kuin edellä tässä pykälässä tarkoitettu merkittävä sidos sekä tällaisten yritysten tytäryritykset ja omistusyhteyshyönteiset edellyttäen, että vähintään yksi säännellyistä yrityksistä on rahoitusalan yritys, vähintään yksi on vakuutusalan yritys ja rahoitus- ja vakuutusalan yritysten yhteenlaskettu osuus sekä kummankin toimi-

alan yritysten osuus erikseen ovat merkittäviä
4 §:n mukaisesti lasketulla tavalla;

4 §

Ryhmittymään sovellettavat kynnysarvot

Jos kaksi tai useampi ryhmittymän samaan toimialaan kuuluvista yrityksistä tai sovellettaessa 1 momenttia, kaksi tai useampi rahoitus- ja vakuutusalaan kuuluvista yrityksistä, muodostaa konsernin, johon ei kuulu olennaisessa määrin muun alan yrityksiä ja joka laatii konsernitilinpäätöksen, taseen sijasta otetaan näiden yritysten osalta huomioon konsernin tase sovellettaessa 1—3 momentin säännöksiä. Taseen ja konsernitaseen loppusummaan lisätään tätä pykälää sovellettaessa taseen ulkopuolisten sitoumusten luottovasta-arvo, joka lasketaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, mukaisesti. Omistusyhteyserityksen taseen loppusummasta, taseen ulkopuolisista sitoumuksista, pääomavaatimuksesta ja liiketoiminnan tuotoista otetaan tätä pykälää sovellettaessa huomioon ryhmittymään kuuluvien yritysten omistusyhteyserityksessä yhteensä omistamaa osuutta vastaava määrä. Jos omistusyhteys perustuu kokonaan tai osittain oikeuteen nimittää tai erottaa hallituksen jäseniä, taseen loppusummasta, taseen ulkopuolisista sitoumuksista, pääomavaatimuksesta ja liiketoiminnan tuotoista otetaan tätä pykälää sovellettaessa huomioon määrä, joka vastaa nimittämisen tai erottamisoikeuden kohteena olevien hallituksen jäsenten osuutta hallituksen jäsenten kokonaismäärästä, jos tällä tavoin laskettu määrä on suurempi kuin omistusoosuuden perusteella laskettu määrä.

17 §

Taloudellisen aseman valvonnan soveltamisala

Sovellettaessa 18—23 §:ää ryhmittymään luetaan 3 §:stä poiketen ainoastaan rahoitus- ja vakuutusalan yritykset sekä ryhmittymän omistusyhteisö. Sovellettaessa 21—23 §:ää ryhmittymään luetaan edellä tässä momentissa tarkoitettuja yrityksistä ainoastaan ryhmittymän emoyritys ja sen tytäryritykset sekä näiden kirjanpitolaisissa tarkoitetut yhteisyritykset.

18 §

Ryhmittymään kuuluvien yritysten omien varojen ja omien varojen vähimmäismäärän laskeminen

Sovellettaessa tämän luvun säännöksiä ryhmittymään kuuluvan yrityksen omilla varoilla ja omien varojen vähimmäismäärällä tarkoitetaan:

a) luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 1 §:n mukaisia omia varoja ja mainitun pykälän mukaista omien varojen vähimmäismäärää, kun kyseessä on suomalainen tai muu kuin tämän pykälän d kohdassa tarkoitettu ulkomainen luottolaitos, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen omistusyhteisö, sellaisen ryhmittymän omistusyhteisö, jossa rahoitustoimialan osuus on tämän lain 4 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti laskettuna suurempi kuin vakuutus- toimialan osuus, taikka sellainen muu rahoitusalan yritys, joka on luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, niiden omistusyhteisön taikka ryhmittymän omistusyhteisön tytär- tai omistusyhteyseritys;

h) vakuutusyhtiölain 11 luvun mukaista toimintapääomaa ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 1 §:n mukaista omien varojen vähimmäismäärää, kun kyseessä on tämän lain 2 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu vakuutusomistusyhteisö tai palveluyritys taikka 2 §:n 3 momentin mukaan vakuutusalan yritykseksi katsottava rahastoyhtiö tai säilytisyhteisö, vaihtoehtorahastojen hoitaja, säilytisyhteisö tai erityinen säilytisyhteisö taikka sellaisen ryhmittymän

män omistusyhteisö, jossa vakuutustoimialan osuus on 4 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti laskettuna suurempi kuin rahoitustoimialan osuus;

21 §

Asiakasriskit

Ryhmittymän asiakasriskeihin sovelletaan, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 11 §:ssä säädetään konsolidoiduista asiakasriskeistä ja tietojen ilmoittamisesta sekä valtiovarainministeriön asetuksenantovaltuudesta. Tämän lain 3 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmittymään sovelletaan lisäksi, mitä talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 19 §:ssä säädetään.

28 §

Konsernitilinpäätös

Sellaisten konserniyritysten tilinpäätökset, joihin sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 lukua tai vakuutusyhtiölain 8 lukua, saadaan yhdistellä konsernitilinpäätökseen muuttamatta näiden säännösten edellyttämiä tilinpäätösperiaatteita.

31 §

Finanssivalvonnan tehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on:

2) laatia yhteistyössä muiden keskeisten valvontaviranomaisten kanssa vähintään kerran vuodessa arvio ryhmittymän rakenteen selkey-

destä valvonnan kannalta, organisaation toimivuudesta, sisäisen valvonnan riittävydestä, ryhmittymän keskinäisten liiketoimien vaikutuksesta ryhmittymän säännelyihin yrityksiin, ryhmittymän riskikeskittymistä sekä omien varojen ja riskinkantokyvyn riittävydestä; Finanssivalvonnan on yhteensovitettava tässä kohdassa tarkoitettu arvio luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettun arvion kanssa;

Mitä tässä laissa säädetään Finanssivalvonnan toimivallasta sellaisen rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnassa, jossa rahoitusalan yritysten osuus on 4 §:ssä tarkoitettulla tavalla suurempi kuin vakuutusalan yritysten osuus, sovelletaan Euroopan keskuspankkiin noudattaen luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 säädetään.

35 §

Säännellyn yrityksen kuulumisen kolmannen maan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään

Finanssivalvonnan on tehtävä luottolaitostoiminnasta annetun lain 5 luvun 14 §:ssä tai sijoituspalvelulain 7 luvun 13 §:n 2 momentissa tarkoitettu päätös, jos luottolaitos tai sijoituspalveluyritys kuuluu sellaiseen rahoitus- ja vakuutusryhmittymään, jonka ylimmän emoyrityksen kotipaikka on muussa kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa ja säännellyn yrityksen ylin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa sijaitseva emoyritys täyttää tämän lain 6 §:n 1 tai 2 momentissa säädetty edellytykset.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

sijoituspalvelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sijoituspalvelulain (747/2012) 16 luvun 5 ja 6 §,
muutetaan 1 luvun 4 §:n 1 momentti, 8 §:n 3 ja 4 kohta, 12 § ja 16 §:n 2 momentti, 6 luvun 2—4 §,
7 luvun 2 §:n 1 ja 2 momentti, 8 §:n otsikko ja 2 momentti sekä 16 ja 23 §, 8 luvun 1 ja 2 §, 11 luvun
8 §:n 1 momentti, 15 §:n 2 momentti ja 24 §:n 2 momentti, 12 luvun 3 §:n 1 momentti, 15 luvun 2 §,
16 luvun 1 §:n 1—3 momentti sekä 3 ja 4 §,
sellaisina kuin niistä ovat 7 luvun 16 § osaksi laissa 166/2014 sekä 11 luvun 15 §:n 2 momentti ja
24 §:n 2 momentti laissa 166/2014, sekä
lisätään 1 lukuun uusi 12 a §, 7 lukuun uusi 8 a § ja lakiin uusi 16 a luku, seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

4 §

Lain soveltaminen luottolaitoksiin, rahastoyhtiöihin ja vaihtoehtorahastojen hoitajiin

Luottolaitokseen, joka tarjoaa sijoituspalveluja siten kuin luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) säädetään, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 7 luvun 4—6 §:ssä, 7 §:n 1—3, 5 ja 6 momentissa, 8—11 ja 17—19 §:ssä, 9—11 luvussa, 13 luvun 6 §:n 3 ja 4 momentissa sekä 15 luvussa säädetään sijoituspalveluyrityksestä.

8 §

Euroopan unionin lainsäädäntö, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ja Euroopan pankkiviranomainen

Tässä laissa tarkoitetaan:

3) *luottolaitosdirektiivillä* oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU;

4) *EU:n vakavaraisuusasetuksella* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013;

12 §

Luottolaitos ja rahoituslaitos

Tässä laissa *luottolaitoksella* tarkoitetaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta.

Tässä laissa *rahoituslaitoksella* tarkoitetaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 11 §:ssä tarkoitettua rahoituslaitosta.

12 a §

Johto ja toimiva johto

Tässä laissa *johdolla* tarkoitetaan sijoituspalveluyrityksen hallitusta ja, jos sijoituspalveluyrityksellä on hallintoneuvosto, hallintoneuvoston, toimitusjohtajaa sekä kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia, jotka ovat sijoituspalveluyrityksen ylimmissä johtotehtävissä tai tosiasiallisesti johtavat sijoituspalveluyrityksen toimintaa.

Tässä laissa *toimivalla johdolla* tarkoitetaan sijoituspalveluyrityksen toimitusjohtajaa sekä kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia, jotka ovat sijoituspalveluyrityk-

sen ylimmissä johtotehtävissä tai tosiasiallisesti johtavat sijoituspalveluyrityksen toimintaa.

16 §

Konsolidointiryhmä

Konsolidointiryhmän emoyrityksenä olevaan sijoituspalveluyritykseen ja siihen rinnastettavaan omistusyhteisön tytäryrityksenä olevaan sijoituspalveluyritykseen sovellettavan konsolidoidun valvonnan soveltamisalasta säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksen 11—24 artiklassa.

6 luku

Sijoituspalvelun tarjoamisen taloudelliset toimintaedellytykset ja talouden vakauden valvonta

2 §

Talouden vakaus ja sen valvonta

Sijoituspalveluyrityksen taloudellisiin toimintaedellytyksiin ja taloudellisen aseman valvontaan sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 9—11 lukua. Poiketen siitä, mitä mainitun lain 10 luvun 2 §:ssä säädetään, sijoituspalveluyrityksellä on aina oltava omia varoja vähintään tämän luvun 1 §:ssä säädetty määrä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta 1 §:n 4 ja 5 momentissa tarkoitettuun sijoituspalveluyritykseen. Mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 3—8 §:ssä säädetään, ei sovelleta sijoituspalveluyritykseen, jonka henkilöstön määrä on vähemmän kuin 250 ja taseen loppusumma enintään 43 miljoonaa euroa.

Sijoituspalveluyritykseen sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 §:ssä säädetään luottolaitoksesta. Mitä mainitussa pykälässä säädetään luottolaitoksesta, ei kuitenkaan sovelleta sijoituspalveluyritykseen, jonka emoyritys on ETA-valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos taikka tällaisessa valtiossa oleva omistusyhteisö, joka on samalla ETA-val-

tiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyritys ja jos luottolaitosta valvotaan sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen neljännessä osassa säädetään suurista asiakasriskeistä, ei sovelleta sijoituspalveluyritykseen, joka harjoittaa ainoastaan tämän lain 1 luvun 11 §:n 1, 2, 4, 5, 7 tai 9 kohdassa tarkoitettua toimintaa.

3 §

Asetuksenantovaltuus

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkempia määräyksiä:

1) luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 4 §:n 7 momentissa tarkoitettuun päätökseen liitettävistä tiedoista ja päätöksen julkistamisesta;

2) luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 5 §:ssä tarkoitetuista muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisen perusteista;

3) asiakasriskeistä, jotka saadaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 493 artiklan 3 kohdan nojalla jättää huomioon ottamatta.

4 §

Finanssivalvonnan määräystenantovaltuus

Finanssivalvonta antaa luottolaitosdirektiivin ja EU:n vakavaraisuusasetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tarkemmat määräykset 2 §:ssä tarkoitetuista sijoituspalveluyrityksen taloudellisista toimintaedellytyksistä.

7 luku

Sijoituspalveluyrityksen toiminnan järjestäminen

2 §

Sijoituspalveluyrityksen sidonnaisuus

Sijoituspalveluyrityksen ja muun oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön välillä oleva merkittävä sidos ei saa estää sijoituspalveluyrityksen tehokasta valvontaa. Tehokasta valvontaa ei-

vät myöskään saa estää tällaisessa sidonnaisuussuhteessa olevaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan säännökset ja hallinnolliset määräykset.

Merkittävällä sidoksella tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa tarkoitettua läheistä sidonnaisuutta.

8 §

Sijoituspalveluyrityksen hallinto ja ohjaus

Sijoituspalveluyritykseen sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 ja 8 luvussa säädetään. Mainitun lain 8 luvun säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun sijoituspalveluyritykseen.

8 a §

Rikkomuksista ilmoittaminen

Sijoituspalveluyrityksellä on oltava menettelytavat, joita noudattamalla sijoituspalveluyrityksen palveluksessa olevat voivat ilmoittaa sijoituspalveluyrityksen sisällä riippumattoman kanavan kautta epäilyn finanssimarkkinoita koskevien säännösten ja määräysten rikkomisesta. Ilmoituksen tekijän ja ilmoituksen kohteena olevan henkilön henkilötiedot on salassa pidettäviä, jollei laissa toisin säädetä.

Sijoituspalveluyrityksen on säilytettävä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta koskevat tarpeelliset tiedot. Tiedot on poistettava viiden vuoden kuluttua ilmoituksen tekemisestä, jollei tietojen edelleen säilyttäminen ole tarpeen rikostutkinnan, vireillä olevan oikeudenkäynnin, viranomaistutkinnan taikka ilmoituksen tekijän tai ilmoituksen kohteena olevan henkilön oikeuksien turvaamiseksi. Tietojen edelleen säilyttämisen tarpeellisuus on tutkittava viimeistään kolmen vuoden kuluttua edellisestä tarkistamisesta. Tarkistamisesta on tehtävä merkintä.

Ilmoituksen kohteena olevalla rekisteröidyllä henkilöllä ei ole tarkastusoikeutta 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin. Tietosuojaavaltuutettu voi rekisteröidyn pyynnöstä tarkastaa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen, rekisteröityä koskevien tietojen lainmukaisuuden.

Sijoituspalveluyrityksen tulee toteuttaa asianmukaiset ja riittävät toimenpiteet ilmoitusten tekijöiden suojelemiseksi.

16 §

Sijoituspalveluyrityksen ja omistusyhteisön johtaminen

Sijoituspalveluyrityksen hallituksen jäsenen ja toimivaan johtoon kuuluvan tulee johtaa sijoituspalveluyritystä ammattitaitoisesti sekä terveiden ja huolellisten liiketapaperiaatteiden mukaisesti. Hallituksen jäsenen ja toimivaan johtoon kuuluvan tulee olla luotettava ja hyvämaineinen henkilö, joka ei ole konkurssissa taikka liiketoimintakiellossa, ja jonka toimikelpoisuutta ei ole muutenkaan rajoitettu.

Luotettavana ja hyvämaineisena ei pidetä sitä, joka on:

1) viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen arviota edeltäneen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton 1 momentissa tarkoitettuun tehtävään; tai

2) muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton 1 momentissa tarkoitettuun tehtävään.

Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on laskettava tuomion lainvoimaiseksi tulosta tehtävän vastaanottohetkeen. Jos tuomio ei ole saanut lainvoimaa, tuomittu voi kuitenkin jatkaa sijoituspalveluyrityksen johtoon kuuluvan päätösvallan käyttämistä, jos sitä on hänen aikaisempi toimintansa, tuomioon johtaneet olosuhteet ja muut asiaan vaikuttavat seikat kokonaisuutena arvioiden pidettävä ilmeisen perusteltuna.

Sijoituspalveluyrityksen hallituksen jäsenellä ja toimivaan johtoon kuuluvalla tulee olla sijoituspalveluyrityksen liiketoiminnasta, siihen

liittyvistä keskeisistä riskeistä sekä johtamisesta sellainen osaaminen ja kokemus kuin henkilön tehtävään sekä yrityksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden on tarpeen.

Sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava viipymättä Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitettua johtoa koskevista muutoksista.

Mitä tässä pykälässä säädetään sijoituspalveluyrityksestä, sovelletaan myös omistusyhteisöön.

23 §

Finanssivalvonnan määräystenantovaltuus

Finanssivalvonta antaa rahoitusvälineiden markkinat -direktiivin täytäntöönpanodirektiivin säännöksissä edellytetyt tarkemmat määräykset:

1) 4 §:ssä säädetystä ulkoistamista koskevassa sopimussuhteessa tapahtuvia merkittäviä muutoksia koskevan ilmoituksen sisällöstä;

2) 5 §:ssä tarkoitetuista ulkoistamisen edellytyksistä;

3) 8 §:n 1 momentissa säädetystä toiminnan järjestämisestä;

4) 10 §:ssä tarkoitettujen eturistiriitatilanteiden hallintaan liittyvistä menettelytavoista;

5) 11 §:ssä tarkoitetuista henkilökohtaisista liiketoimista.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 8 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten tekemisestä ja niiden käsittelystä sijoituspalveluyrityksessä, 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua selvityksestä ja sen toimittamisesta Finanssivalvonnalle, 18 §:ssä tarkoitettun sisäpiiri-ilmoituksen sisällöstä ja tekotavasta, 19 §:ssä tarkoitettun sijoituspalveluyrityksen sisäpiirirekisterin sisällöstä ja tietojen merkintätavasta sekä 19 §:n 4 momentissa tarkoitettua selvityksestä ja sen toimittamisesta Finanssivalvonnalle.

8 luku

Tilinpäätös ja tilintarkastus

1 §

Tilinpäätös ja toimintakertomus

Sijoituspalveluyrityksen tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sekä niitä koskevien ohjeiden, lausuntojen ja poikkeuslupien antamiseen sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 1—11 §:ää.

2 §

Tilintarkastus sekä erityinen tarkastus ja tarkastaja

Sijoituspalveluyritykseen sovelletaan sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 13—15 §:ssä säädetään luottolaitoksen tilintarkastuksesta ja tilintarkastajista sekä erityisen tarkastuksen ja tarkastajan määrittämisestä.

11 luku

Sijoittajien korvausrahasto

8 §

Korvauksen maksaminen muusta rahastosta

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 14 luvun 8 §:ssä tarkoitetut, sijoittajan tilillä olevat tai sille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat varat korvataan talletussuojarahastosta noudattaen luottolaitostoiminnasta annetun lain säännöksiä.

15 §

Korvausrahaston varojen sijoittaminen ja maksuvalmius

Korvausrahaston varoja ei saa sijoittaa korvausrahastoon kuuluvan sijoituspalveluyrityk-

sen, luottolaitoksen tai niiden kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön taikka korvausrahastoon kuuluvan rahastoyhtiön tai vaihtoehtorahastojen hoitajan osakkeisiin tai osuuksiin eikä muihin korvausrahastoon kuuluvan sijoituspalveluyrityksen tai luottolaitoksen tai niiden kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön taikka luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvun 1 §:ssä tarkoitetun vakuusrahaston taikka rahastoyhtiön tai vaihtoehtorahastojen hoitajan liikkeeseen laskemiin arvopapereihin.

24 §

Oikaisuvaatimus ja muutoksenhaku

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaisa (586/1996) säädetään. Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

12 luku

Salassapito ja asiakkaan tunteminen

3 §

Asiakkaan tunteminen

Sijoituspalveluyrityksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen on tunnettava asiakkaansa. Sijoituspalveluyrityksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen on tunnistettava asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja ja se, joka toimii asiakkaan lukuun, sekä lisäksi tarvittaessa todennettava näiden henkilöllisyys. Tässä momentissa säädettyä velvollisuutta täytettäessä voidaan hyödyntää 2 momentissa tarkoitettuja järjestelmiä.

15 luku

Hallinnolliset seuraamukset

2 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:ssä tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat:

1) tämän lain 2 luvun 4 §:n säännös "pankkiiri" tai "pankkiiriliike"-sanana käytöstä toiminnassa tai muutoin toiminnassa;

2) tämän lain 7 luvun 3 §:n säännös sijoituspalveluyrityksen omiin varoihin kuuluvien rahoitusvälineiden hankinnan rahoittamisesta ja pantiksi ottamisesta sekä Finanssivalvonnan Finanssivalvonnasta annetun lain 30 §:n nojalla antama päätös varojen jakamisen rajoittamisesta;

3) tämän lain 7 luvun 10 §:n säännökset eturistiriitatilanteiden hallinnasta ja 11 §:n säännökset henkilökohtaisista liiketoimista;

4) tämän lain 9 luvun 1 §:n säännökset asiakasvarojen säilyttämisestä, 2 §:n säännökset asiakkaan rahoitusvälineiden säilyttämisestä ulkopuolisen säilyttäjän hallussa, 3 §:n säännökset asiakkaan rahavarojen sijoittamisesta ja 4 §:n säännökset asiakkaan rahoitusvälineiden panttaamisesta ja luovuttamisesta;

5) tämän lain 10 luvun 2 §:n 4 momentin säännökset kiellosta antaa sijoituspalvelun ja oheispalvelun markkinoinnissa totuudenvastaita tai harhaanjohtavaa tietoa, 6 §:n 2 momentin säännökset toimeksiantojen toteuttamista koskevien toimintaperiaatteiden laatimisesta, 9 §:n säännökset liiketoimista ja palveluista säilytettävistä tiedoista ja 10 §:n säännökset puhelujen talentamisesta;

6) luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun säännökset tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja konsernitilinpäätöksen laatimisesta ja julkistamisesta.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:

1) tämän lain 2 luvun 1 ja 2 §:n säännös sijoituspalvelun tarjoamisen luvanvaraisuudesta sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:n nojalla tehty päätös toimiluvan peruuttamisesta tai sen rajoittamisesta;

2) tämän lain 7 luvun 12 §:n ja 14 § säännökset osakkeiden hankintaa ja luovutusta koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta ja Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:n nojalla tehty päätös omistusosuuden hankinnan kieltämisestä ja 32 c §:n nojalla tehty päätös osakkeisiin perustuvien oikeuksien rajoittamisesta;

3) tämän lain 7 luvun 8 §:n 1 momentin säännös ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvun 1—5 §:n ja 6 §:n 1 momentin säännökset hallinto- ja ohjausjärjestelmistä, 8 luvun 3—14 §:n säännökset palkitsemisesta ja 9 luvun 2—21 §:n säännökset riskien hallinnasta;

4) luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 8 §:n ja osakeyhtiölain säännökset varojen jakamista koskevista rajoituksista;

5) tämän lain 12 luvun 3 §:n säännös asiakkaan tuntemisesta;

6) rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 6—9 ja 17—21 §:n säännökset asiakkaiden tuntemisesta, 10 §:n säännös asiakkaan tuntemistietojen säilyttämisestä sekä 23 ja 24 §:n säännökset ilmoitusvelvollisuudesta.

Seuraamusmaksua ei voida määrätä 2 momentin 3 kohdassa mainittujen luottolaitostoiminnasta annetun lain säännösten nojalla, lukuun ottamatta 7 luvun 4 §:n säännöstä, tämän lain 6 luvun 1 §:n 4 ja 5 momentissa tarkoitettule sijoituspalveluyritykselle.

Seuraamusmaksua ei voida määrätä 2 momentin 4 ja 6 kohdan nojalla muille, kuin sijoituspalveluyritykselle ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalla yritykselle sekä sellaiselle kyseisen oikeushenkilön johtoon kuuluvalla henkilölle, jonka velvollisuuksien vastai-

nen edellä tässä pykälässä säädetty teko tai laiminlyönti on.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi seuraavien EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten rikkominen:

1) 99 artiklan 1 kohdan säännös omia varoja koskevien vaatimusten ilmoittamisesta;

2) 101 artiklan säännös kansallisia kiinteistömarkkinoita koskevien tietojen ilmoittamisesta;

3) 394 artiklan 1 kohdan säännös suuria asiakasriskejä koskevien tietojen ilmoittamisesta;

4) 395 artiklan 1 kohdan ja 3—8 kohdan säännökset suuria asiakasriskejä koskevasta rajoituksista;

5) 405 artiklan säännös arvopaperistettuun omaisuuserään liittyvän luottoriskin siirtämisestä;

6) 412 artiklan säännös maksuvalmiutta koskevasta vaatimuksesta;

7) 415 artiklan 1 ja 2 kohdan säännökset maksuvalmiutta koskevien tietojen ilmoittamisesta;

8) 430 artiklan 1 kohdan säännös vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien tietojen ilmoittamisesta;

9) 431 artiklan 1—3 kohdan ja 451 artiklan 1 kohdan säännökset julkistamisvaatimuksista.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 5 momentissa säädetyn lisäksi kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja luottolaitosdirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

Seuraamusmaksu voidaan määrätä oikeushenkilölle määrättävän seuraamusmaksun lisäksi tai sen sijasta sellaiselle oikeushenkilön johtoon kuuluvalla henkilölle, jonka velvollisuuksien vastainen edellä tässä pykälässä säädetty teko tai laiminlyönti on. Kyseiselle henkilölle määrättävän seuraamusmaksun edellytyksenä on, että henkilö on merkittävällä tavalla myötävaikuttanut tekoon tai laiminlyöntiin.

16 luku

Vahingonkorvaus- ja rangaistussäännökset

1 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Sijoituspalveluyritys ja korvausrahasto ovat velvolliset korvaamaan vahingon, jonka ne ovat tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaneet sijoituspalveluyrityksen asiakkaalle tai muulle henkilölle tämän lain, sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten, rahoitusvälineiden markkinat -direktiivin perusteella annettujen Euroopan komission asetusten tai päätösten, EU:n vakavaraisuusasetuksen, EU:n vakavaraisuusasetuksen tai luottolaitosdirektiivin perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten taikka korvausrahaston sääntöjen vastaisella menettelyllä.

Sijoituspalveluyrityksen hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja ovat velvolliset korvaamaan vahingon, jonka he ovat tehtävässään tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaneet sijoituspalveluyritykselle taikka osakkeenomistajalle tai muulle henkilölle rikkomalla tämän lain säännöksiä tai tämän lain nojalla annettuja säännöksiä, EU:n vakavaraisuusasetusta tai EU:n vakavaraisuusasetuksen tai luottolaitosdirektiivin perusteella annettuja komission asetuksia ja päätöksiä. Vahinko katsotaan aiheutetuksi huolimattomuudesta, jollei menettelystä vastuussa oleva osoita menettelleensä huolellisesti. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, ei koske vahinkoja siltä osin kuin ne on aiheutettu rikkomalla 7 luvun 10 §:n 1 tai 2 momentin, 9 luvun 2—4 §:n, 10 luvun 1 §:n 1—6 momentin, 2—5 §:n, 6 §:n 1, 3 tai 4 momentin tai 7—12 §:n taikka 12 luvun 1 tai 2 §:n taikka 3 §:n 1 tai 3 momentin säännöksiä.

Sijoituspalveluyrityksen osakkeenomistaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on myötävaikuttamalla tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten, EU:n vakavaraisuus-

asetuksen tai EU:n vakavaraisuusasetuksen tai luottolaitosdirektiivin perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten rikkomiseen tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttanut sijoituspalveluyritykselle, osakkeenomistajalle tai muulle henkilölle. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, ei koske vahinkoja siltä osin kuin ne on aiheutettu rikkomalla 7 luvun 10 §:n 1 tai 2 momentin, 9 luvun 2—4 §:n, 10 luvun 1 §:n 1—6 momentin, 2—5 §:n, 6 §:n 1, 3 tai 4 momentin tai 7—12 §:n taikka 12 luvun 1 tai 2 §:n taikka 3 §:n 1 tai 3 momentin säännöksiä.

3 §

Salassapitovelvollisuuden rikkominen

Rangaistus 7 luvun 8 a §:n 1 momentissa ja 12 luvun 1, 2 ja 4 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

4 §

Sijoituspalveluyrityksen varojen jakamista koskevien säännösten rikkominen

Joka tahallaan

1) jakaa sijoituspalveluyrityksen varoja luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 8 §:n, osakeyhtiölain säännösten tai Finanssivalvonnan lain nojalla antaman päätöksen vastaisesti tai

2) rikkoo 7 luvun 3 §:n säännöksiä lainan tai vakuuden antamisesta taikka omien tai emoyrityksen osakkeiden, osuuksien, pääomalainojen, debentuurien tai niihin rinnastettavien sitoumusten pantiksi ottamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *sijoituspalveluyrityksen varojen jakamista koskevien säännösten rikkomisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

16 a luku

Valvontavaltuudet

1 §

Kielto- ja oikaisupäätös

Finanssivalvonta voi kieltää sitä, joka toimii tämän lain vastaisesti, jatkamasta tai uudistamasta tämän lain vastaista menettelyä sekä samalla velvoittaa tämän peruuttamaan, muuttamaan tai oikaisemaan menettelyn, jos sitä on pidettävä tarpeellisenä finanssimarkkinoiden val-

vonnalle säädettyjen tavoitteiden toteutumiseksi.

2 §

Uhkasakko

Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitettua kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla. Uhkasakosta säädetään uhkasakkolaisissa (1113/1990).

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

Laki

kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 1 luvun 2 §:n ja 2 luvun 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain (748/2012) 1 luvun 2 §:n 8 kohta ja 2 luvun 12 §:n 1 ja 3 momentti seuraavasti:

1 luku

Soveltamisala ja määritelmät

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

— — — — —
 8) *monenkeskisen kaupankäynnin järjestäjällä* pörssiä, sijoituspalvelulaissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä ja kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen sivuliikettä sekä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) tarkoitettua luottolaitosta ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä, joka ylläpitää Suomessa monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää;
 — — — — —

2 luku

Pörssitoiminta

12 §

Pörssin sidonnaisuus

Pörssin ja muun oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön välillä oleva merkittävä sidos ei saa estää pörssin tehokasta valvontaa. Tehokasta valvontaa eivät myöskään saa estää tällaisessa sidonnaisuussuhteessa olevaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan säännökset ja hallinnolliset määräykset.

— — — — —
 Merkittävällä sidoksella tarkoitetaan tässä pykälässä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen

(EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU)

N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa tarkoitettua läheistä sidonnaisuutta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki

arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain 2 luvun 18 §:n ja 8 luvun 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain (749/2012) 2 luvun 18 §:n 1 ja 3 momentti sekä 8 luvun 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 luku

Arvopaperikeskuksen toimilupa, omistajat, hallinto ja toiminta

18 §

Arvopaperikeskuksen sidonnaisuus

Arvopaperikeskuksen ja muun oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön välillä oleva merkittävä sidos ei saa estää arvopaperikeskuksen tehokasta valvontaa. Tehokasta valvontaa eivät myöskään saa estää tällaisessa sidonnaisuussuhteessa olevaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan säännökset ja hallinnolliset määräykset.

Merkittävällä sidoksella tarkoitetaan tässä pykälässä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa tarkoitettua läheistä sidonnaisuutta.

8 luku

Erinäiset säännökset

4 §

Asiakkaan tunteminen

Arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajan sekä niiden konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen on tunnettava asiakkaansa. Tilinhoitajan ja arvopaperikeskuksen sekä niiden konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen on lisäksi tunnistettava asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja ja se, joka toimii asiakkaan lukuun, sekä tarvittaessa todennettava tämän henkilöllisyys. Tässä momentissa säädettyä velvollisuutta täytettäessä voidaan hyödyntää 2 momentissa tarkoitettuja järjestelmiä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki

sijoitusrahastolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoitusrahastolain (48/1999) 2 §:n 1 momentin 15 kohta, 11 §, 30 c §:n 4 momentti ja 39 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentin 15 kohta laissa 1490/2011, 11 § laissa 765/2012 sekä 30 c §:n 4 momentti ja 39 §:n 2 momentti laissa 134/2007, seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

15) *merkittävällä sidoksella* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa tarkoitettua läheistä sidosta;

11 §

Sen estämättä, mitä 9 §:ssä säädetään, säilytysyhteisönä voi toimia sijoituspalvelulain 1 luvun 9 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu luottolaitos.

Säilytysyhteisönä voi lisäksi toimia sijoituspalvelulain 1 luvun 9 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu ulkomainen ETA-sijoituspalveluyritys tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu ulkomainen ETA-luottolaitos:

1) jolla on sivuliike Suomessa;

2) joka täyttää 10 §:ssä säädetty taloudelliset toimintaedellytykset;

3) joka on kotivaltiossaan oikeutettu harjoittamaan sijoitusrahastodirektiivissä tarkoitettua säilytysyhteisötoimintaa.

30 c §

Rahastoyhtiön omien varojen laskentaan sovelletaan, mitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään.

39 §

Rahastoyhtiön tilinpäätökseen sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 1 ja 3—10 §:ää.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain (162/2014) 2 luvun 5 §:n 2 momentin 7 ja 9 kohta, 6 §:n 4 momentin 2 ja 4 kohta, 8 luvun 5 §:n 2 momentin 2 kohta, 14 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta sekä 23 luvun 3 §:n 1 momentti ja

lisätään 22 luvun 2 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi seuraavasti:

2 luku

Määritelmät

5 §

EU-säätelyyn liittyvät määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

7) *luottolaitosdirektiivillä* oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU;

9) *EU:n vakavaraisuusasetuksella* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013;

6 §

Rahoitusmarkkinalainsäädäntöön liittyvät määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) *arvopaperistamisella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa tarkoitettua arvopaperistamista;

4) *ulkomaisella ETA-luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua ulkomaista ETA-luottolaitosta.

8 luku

Riskienhallinta

5 §

Arvopaperistetut omaisuususerät

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta:

2) EU:n vakavaraisuusasetuksen 405 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin indeksiin perustuviin liiketoimiin, jotka täyttävät mainitussa artiklassa säädetyt ehdot.

14 luku

Lupa toimia säilytysyhteisönä

1 §

Säilytysyhteisö

Vaihtoehtorahaston säilytysyhteisönä voi toimia:

1) luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu luottolaitos tai 3 momentissa tarkoitetun ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike;

2) sijoituspalvelulain mukainen sijoituspalveluyritys, jonka omien varojen määrän on aina oltava vähintään luottolaitosdirektiivin 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perustamispääoman määrä taikka sellaisen ulkomaisen ETA-sijoituspalveluyrityksen sivuliike, joka on saanut sijoituspalvelulain 3 luvun 1 §:ssä tarkoitettua toimilupaa vastaavan toimiluvan muussa valtiossa kuin Suomessa ja joka tarjoaa myös sijoituspalvelulain 1 luvun 11 §:n 9 kohdassa tarkoitettua rahoitusvälineiden säilyttämistä ja jonka omien varojen määrän on aina oltava vähintään luotto-

laitosdirektiivin 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perustamispääoman määrä;

22 luku

Seuraamukset ja muutoksenhaku

2 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi 7 luvun 9 §:n säännökset osakkeiden hankintaa ja luovutusta koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta ja Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:n nojalla tehty päätös omistusosuuden hankinnan kieltämisestä ja 32 c §:n nojalla tehty päätös osakkeisiin perustuvien oikeuksien rajoittamisesta.

23 luku

Siirtymäsäännökset

3 §

Säilytysyhteisö

Sen estämättä, mitä 14 luvun 1 §:ssä säädetään, luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu ulkomainen ETA-luottolaitos voidaan Finanssivalvonnan avulla nimetä säilytysyhteisöksi 22 päivään heinäkuuta 2017. Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on tällöin noudatettava sen kotipaikan ETA-valtion niitä säännöksiä, joilla on pantu täytäntöön vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annetun direktiivin 21 artikla.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki

vakuutusyhtiölain 26 luvun 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 26 luvun 6 §:n 1 momentin 5 kohta seuraavasti:

26 luku

Vakuutusyhtyrhythmittymän lisävalvonta sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonta

6 §

Mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa käytettävä toimintapääoma ja sen vähimmäismäärä

Mukautetussa vakavaraisuuslaskelmassa:

5) *luotto- ja rahoituslaitoksen sekä sijoituspalveluyrityksen toimintapääomalla* tarkoitetaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaista omien varojen määrää sekä *toimintapääoman vähimmäismäärällä* mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakoh-

dassa tarkoitettua luottoriskin kattamiseksi vaadittavien omien varojen määrää.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Laki

työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 5 ja 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997) 5 §:n 2 momentti ja 12 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 185/2014, seuraavasti:

5 §

Omistus vieraalla toimialalla

Työeläkevakuutusyhtiö ei saa yksin eikä yhdessä tytäryhteisöjensä kanssa ilman Finanssivalvonnan lupaa omistaa yli kymmentä prosenttia osakkeista, jäsenosuuksista tai yhtiöosuuksista eikä niin suurta osuutta osakkeista, jäsenosuuksista tai tytäryhtiöosuuksista, että niiden tuottama äänimäärä on yli 10 prosenttia äänimäärästä julkisen valvonnan alaisessa luotto- tai rahoituslaitoksessa eikä niissä määräämisvaltaa käyttävässä luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 15 §:ssä tarkoitetussa omistusyhteisössä. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettujen rahastoyhtiöiden, yhteissijoitusyritysten, ulkomaisten ETA-rahastoyhtiöiden eikä vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014) tarkoitettujen vaihtoehtorahastojen hoitajien tai ulkomaisten vaihtoehtorahastojen hoitajien osakkeiden tai osuuksien tai niiden hallinnoimien sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten tai hoitamien vaihtoehtorahastojen osuuksien omistamista.

12 §

Johdon erityiset kelpoisuusvaatimukset

Hallintoneuvoston ja hallituksen puheenjohtajan sekä kahden kolmasosan muista jäsenistä on oltava henkilöitä, jotka eivät ole saman tai toisen vakuutusyhtiön tai vakuutusomistusyhteisön taikka luotto- tai rahoituslaitoksen tai luotto- tai rahoituslaitoksessa määräämisvaltaa käyttävän luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 15 §:ssä tarkoitetun omistusyhteisön tai rahastoyhtiön, yhteissijoitusyrityksen, ulkomaisen ETA-rahastoyhtiön, vaihtoehtorahastojen hoitajan, ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan tai kolmannen maan vaihtoehtorahastojen hoitajan taikka niiden kanssa samaan konserniin tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (699/2004) tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvan yhteisön palveluksessa, toimitusjohtajana tai niiden hallintoneuvoston tai hallituksen jäsenenä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 ____.

Laki

takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetun lain 10 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetun lain (361/1999) 10 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 138/2007, seuraavasti:

10 §

Yhteisömuodon ja -rakenteen muutokset

antanut takaaja vastaa myös sulautumisen jäl-
keen syntyvistä veloista, vaikkei 1 momentissa
tarkoitettua ilmoitusta ole tehty.

Jos luottolaitostoiminnasta annetun lain
(/) 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun
luottolaitokseen sulautuu toinen luottolaitos tai
muu yhteisö, luottolaitokselle yleistakauksen

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 ____.

Laki

maksupalvelulain 37 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maksupalvelulain (290/2010) 37 §:n 2 momentti seuraavasti:

37 §

Puitesopimuksen purkaminen

Palveluntarjoajalla on oikeus purkaa puiteso-
pimus, jos maksupalvelun käyttäjä on olennai-
sesti rikkonut sopimukseen perustuvia velvoit-

teitaan. Peruspankkipalvelua koskevan puiteso-
pimuksen purkamisessa on kuitenkin otettava
huomioon, mitä luottolaitostoiminnasta annetun
lain (/) 15 luvun 6 §:ssä säädetään asiakkaan
oikeudesta peruspankkipalveluihin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

rahoitusvakuuslain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahoitusvakuuslain (11/2004) 3 §:n 1 momentin 2 a kohta ja 2 momentin 3 kohta,
sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentin 2 a kohta laissa 888/2010 ja 2 momentin 3 kohta laissa
176/2014, seuraavasti:

3 §

Määritelmiä

Tässä laissa tarkoitetaan:

2 a) *lainasaamisella* luottolaitostoiminnasta
annetun lain (/) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitetun
luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen
taikka muun rahoitusvakuusjärjestelyistä an-
netun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktii-
vin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan o alakoh-
dassa tarkoitetun laitoksen myöntämään rahalai-
naan perustuvaa saatavaa;

Tässä laissa tarkoitetaan *laitoksella*:

3) luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 lu-
vun 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta ja 1 luvun
11 §:ssä tarkoitettua rahoituslaitosta, sijoituspal-

velulain (747/2012) 1 luvun 9 §:n 1 momentin
1 kohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä,
sijoitusrahastolain (48/1999) 2 §:n 1 momentin
3 kohdassa tarkoitettua rahastoyhtiötä ja 5 koh-
dassa tarkoitettua säilytysyhteisöä, vaihtoehto-
rahastojen hoitajista annetun lain (162/2014)
2 luvun 2 §:ssä tarkoitettua vaihtoehtorahasto-
jen hoitajaa, 14 luvun 1 §:ssä tarkoitettua säily-
tysyhteisöä ja 3 §:ssä tarkoitettua erityistä säily-
tysyhteisöä, vakuutusyhtiölain (521/2008) 1 lu-
vun 1 §:ssä tarkoitettua vakuutusyhtiötä, työelä-
kevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997)
1 §:ssä tarkoitettua työeläkevakuutusyhtiötä ja
vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 1 §:n
2 momentissa tarkoitettua vakuutusyhdistystä;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

kaupparekisterilain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kaupparekisterilain (129/1979) 14 §:n 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 mo-
mentti laissa 172/2014 ja 4 momentti laissa 141/2007, seuraavasti:

14 §

Rekisteriviranomaisen on ennen sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua rahastoyhtiötä ja mainitun lain 9 §:ssä tarkoitettua säilytisyhteisöä taikka vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014) tarkoitettua vaihtoehtorahastojen hoitajaa, säilytisyhteisöä tai erityistä säilytisyhteisöä koskevan yhtiöjärjestyksen ja sen muutoksen hyväksymistä varattava Finanssivalvonnalle vähintään 30 vuorokautta aikaa lausua yhtiöjärjestyksestä tai sen muutoksesta. Rekisteriviranomaisen on ennen kiinteistörahastolaissa (1173/1997) tarkoitettua kiinteistörahastoa koskevan osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen, kommandiittiyhtiön yhtiösopimuksen tai sen muutoksen hyväksymistä varattava Finanssivalvonnalle vähintään 30 vuorokautta aikaa lausua yhtiöjärjestyksestä, yhtiösopimuksesta

tai sen muutoksesta. Jos kiinteistörahastotoimintaa harjoittavan kommandiittiyhtiön yhtiösopimuksen muutos koskee vain äänettömän yhtiömiehen vaihtumista taikka nimen tai panoksen muuttumista eikä kommandiittiyhtiössä ole muita kuin sellaisia äänettämiä yhtiömiehiä, joiden osuuksiin yhtiösopimuksen mukaan sovelletaan arvopaperimarkkinalakia (746/2012), rekisteriviranomaisen ei ole varattava Finanssivalvonnalle mahdollisuutta antaa lausuntoa.

Rekisteriviranomaisen on ennen luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 5 luvun 1 ja 2 §:ssä tarkoitetun yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen muutoksen hyväksymistä varattava Finanssivalvonnalle vähintään 30 vuorokautta aikaa lausua yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen muutoksesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

panttilainauslaitoksista annetun lain 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan panttilainauslaitoksista annetun lain (1353/1992) 33 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 142/2007, seuraavasti:

33 §

Panttilainauslaitoksella on oikeus antaa 1 momentissa tarkoitettuja tietoja luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitetulle samaan konserniin kuulu-

valle luottolaitokselle, jos tiedon antaminen on vastaanottavan luottolaitoksen riskien hallinnan kannalta tarpeen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

kilpailulain 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kilpailulain (948/2011) 22 §:n 2 momentin 1 kohta seuraavasti:

22 §

Soveltamisala

12 luvun säännöksiä, mainitun lain mukaisesti laaditun tuloslaskelman mukaisten tuottoerien yhteenlaskettua määrää lukuun ottamatta satunnaisia tuottoja;

— — — — —
Mitä tässä laissa säädetään liikevaihdosta, koskee:

1) niiden luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja rahoituslaitosten, joihin sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (/)

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

sähköisen viestinnän tietosuojalain 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sähköisen viestinnän tietosuojalain (516/2004) 33 §:n 6 momentti, sellaisena kuin se on laissa 144/2007, seuraavasti:

33 §

Ohjaus- ja valvontaviranomaisten oikeus saada tietoja

kaaren 17 luvun 24 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja tietoja.

— — — — —
Tässä pykälässä säädetty tiedonsaantioikeus ei koske luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 15 luvun 14 §:ssä tai oikeudenkäymis-

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

Suomen Vientiluotto Oy -nimisestä yhtiöstä annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Suomen Vientiluotto Oy -nimisestä yhtiöstä annetun lain (1136/1996) 6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1544/2011, seuraavasti:

6 §

Salassapitovelvollisuus

Yhtiön palveluksessa oleviin sekä yhtiön toimielinten jäseniin ja varajäseniin sovelletaan, mitä luottolaitostoinnasta annetun lain (/)

15 luvun 14 §:ssä säädetään salassapitovelvollisuudesta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 2 §:n 1 momentin 1 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1368/2010, sekä *lisätään* lakiin siitä lailla 303/2010 kumotun 43 §:n tilalle uusi 43 § seuraavasti:

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:
 1) luottolaitostoinnasta annetussa laissa (/) tarkoitettuihin luottolaitokseen, ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen ja luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen sekä muuhun liike- ja ammattitoimintana mainitun lain 5 luvun 1 §:n 1 momentin 3—11 kohdassa tarkoitettuja palveluita tarjoavaan;

43 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 luvussa säädetyn hallinnollisen seuraamuksen määräämisestä luottolaitokselle ja sijoituspalveluyritykselle säädetään luottolaitostoinnasta annetun lain 20 luvussa ja sijoituspalvelulain 15 luvussa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain (1084/1999) 2 §:n 1 momentin 1 kohta, 6 §:n 4 momentti ja 9 §, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 768/2012, 6 §:n 4 momentti laissa 1369/2010 ja 9 § laissa 1248/2011, seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

Selvitysjärjestelmällä tarkoitetaan tässä laissa sääntöihin perustuvaa järjestelmää:

1) jota keskuspankki, luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu luottolaitos, arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain (749/2012) 1 luvun 3 §:n 8 kohdassa tarkoitettu selvitysyhteisö tai edellä mainittuja vastaava ulkomainen yhteisö ylläpitää yksin tai yhdessä muiden tässä kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kanssa; tai

— — — — —

6 §

Nettoutus luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettelyssä

— — — — —

Mitä 1 momentissa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 19 luvun 8 §:ssä tarkoitettuun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikaiseen keskeyttämiseen.

9 §

Selvitysjärjestelmän osapuolen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta ilmoittaminen

Selvitysjärjestelmän osapuolen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta päättäneen tuomioistuimen tai muun viranomaisen on välittömästi ilmoitettava päätöksestään valtiovarainministeriölle, Finanssivalvonnalle ja Suomen Pankille. Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava päätöksestä kyseisen selvitysjärjestelmän ylläpitäjälle, Euroopan järjestelmäriskikomitealle, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle ilmoittamille asianomaisille viranomaisille.

Finanssivalvonnan on saatuaan tiedon Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa sijaitsevan selvitysjärjestelmän osapuolen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta ilmoitettava siitä viipymättä niille Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 ja 5 §:ssä tarkoitetuille, joiden etuun tai oikeuteen tiedolla voi olla merkitystä, sekä tarvittaessa valtiovarainministeriölle ja Suomen Pankille.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

rahankeräyslain 28 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahankeräyslain (255/2006) 28 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 505/2009, seuraavasti:

28 §

Tietojensaantioikeus

Poliisihallituksella ja poliisilaitoksella on oikeus saada rahankeräysten toimeenpanemiseen välittömästi liittyviä tietoja ja rahankeräysten toimeenpanon valvonnassa tarpeellisia tietoja:

2) luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 15 luvun 14 §:ssä säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä talletuspankilta, jossa rahankeräystili tai luvan saajan muu pankkitili on;

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

maatalouden rakennetuista annetun lain 52 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) 52 §:n 1 momentti seuraavasti:

52 §

Luottolaitoksen hyväksyminen

Luotonantajaksi voidaan hyväksyä luottolaitostoiminnasta annetun lain (/) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettu luottolaitos, jolla on luotonantajalle tässä laissa säädettyjen tehtävien hoita-

misessa tarvittavat hallinnolliset ja tekniset edellytykset.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

merimieseläkelain 205 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merimieseläkelain (1290/2006) 205 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 186/2014, seuraavasti:

205 §

Sijoituksia koskevat rajoitukset

Eläkekassa ei saa yksin eikä yhdessä tytäryhteisönsä kanssa ilman Finanssivalvonnan lupaa omistaa yli kymmentä prosenttia osakkeista, jäsenosuuksista tai yhtiöosuuksista eikä yli kymmentä prosenttia kaikkien osakkeiden, jäsenosuuksien tai yhtiöosuuksien tuottamasta äänimäärästä julkisen valvonnan alaisessa luotto- tai rahoituslaitoksessa eikä niissä määräysvaltaa käyttävässä luottolaitostoinnista annetun lain (/) 1 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitetussa omistusyhteisössä. Mitä tässä momentissa

säädetään, ei koske sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettujen rahastoyhtiöiden, yhteissijoitusyritysten, ulkomaisten ETA-rahastoyhtiöiden eikä vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014) tarkoitettujen vaihtoehtorahastojen hoitajien tai ulkomaisten vaihtoehtorahastojen hoitajien osakkeiden tai osuuk-sien tai niiden hallinnoimien sijoitusrahastojen ja yhteissijoitusyritysten tai hoitamien vaihtoehtorahastojen osuuk-sien omistamista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Laki

maatalousyrittäjän eläkelain 124 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 124 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 187/2014, seuraavasti:

124 §

Sijoitustoiminta

Eläkelaitos ei saa yksin eikä yhdessä tytäryhteisönsä kanssa ilman Finanssivalvonnan lupaa omistaa yli kymmentä prosenttia osakkeista, jäsenosuuksista tai yhtiöosuuksista eikä yli kymmentä prosenttia kaikkien osakkeiden, jäsenosuuksien tai yhtiöosuuksien tuottamasta ääni-

määrästä julkisen valvonnan alaisessa luotto- tai rahoituslaitoksessa eikä niissä määräamisvaltaa käyttävässä luottolaitostoinnista annetun lain (/) 1 luvun 15 §:ssä tarkoitetussa omistusyhteisössä. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettujen rahastoyhtiöiden, yhteissijoitusyritysten, ulkomaisten ETA-rahastoyhtiöiden eikä vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014) tarkoitettujen vaihtoehtorahastojen

hoitajien tai ulkomaisten vaihtoehtorahastojen
hoitajien osakkeiden tai osuuksien tai niiden hal-
linnoimien sijoitusrahastojen ja yhteissijoi-

tusyritysten tai hoitamien vaihtoehtorahastojen
osuuksien omistamista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____.

Laki

Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 1 ja 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain (879/2008) 1 §:n 1 momentin
19 kohta ja 6 §:n 1 momentti, sellaisina kun ne ovat laissa 171/2014, seuraavasti:

1 §

Maksuvelvollinen

Finanssivalvonnan valvontamaksun on vel-
vollinen suorittamaan:

19) Finanssivalvonnasta annetun lain 5 §:n
26 kohdassa tarkoitettu toimintayksikkö.

6 §

Muun maksuvelvollisen perusmaksu

Muun kuin 4 §:ssä tarkoitetun maksuvelvolli-
sen perusmaksun määrä euroina sekä maksun
suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraa-
vasti:

Maksuvelvollinen	Perusmaksu euroina
arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu arvopaperikeskus	260 000
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu talle- tussuojarahasto	12 000
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu vakuusrahasto	2 000
maksulaitoslain 7 ja 7 a §:ssä tarkoitettu oikeushenkilö	1 000
maksulaitoslain 7 ja 7 a §:ssä tarkoitettu luonnollinen henkilö	200
sijoituspalvelulaissa tarkoitettu sijoittajien korvausrahasto	3 000

vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain mukaisesti rekisteröitymisvelvollinen vaihtoehtorahastojen hoitaja, jolla ei ole rahastoyhtiön toimilupaa	1 000
vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 10 luvun 2 §:n 3 momentin mukaisella poikkeusluvalla toimiva	2 000
sijoitusrahastolaissa tarkoitettu säilytisyhteisö	3 000
vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitettu säilytisyhteisö	3 000
yhteisö, joka on sijoitusrahastolain ja vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain mukainen säilytisyhteisö	5 000
vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitettu erityinen säilytisyhteisö	2 000
talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010) tarkoitettu talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisö	6 000
luottolaitoksen ja vakuutusyhtiön omistusyhteisö sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (699/2004) tarkoitettujen ryhmittymien omistusyhteisö	10 000
pörssin, arvopaperikeskuksen ja selvitysyhteisön omistusyhteisö	10 000
sijoituspalveluyrityksen ja vakuutusyhdistyksen omistusyhteisö	1 000
vakuutusedustuksesta annetussa laissa tarkoitettu vakuutusmeklari	1 000 Perusmaksua korotetaan 180 euroa jokaista vakuutusmeklariyrityksen tai yksityisen elinkeinonharjoittajan palveluksessa olevaa valvontamaksun määräämisvuotta edeltävän vuoden päättyessä rekisteröityä vakuutusmeklaria kohden.
arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu tilinhoitaja	6 000
arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu keskusvastapuoli	150 000
arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu selvitysosapuoli	12 000

arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain 3 luvun 3 §:n 4 momentissa tarkoitettu selvitysrahasto ja 6 luvun 9 §:ssä tarkoitettu kirjausrahasto	2 000
kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla Suomessa kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen liikkeeseenlaskija	15 500 Perusmaksua korotetaan 16 000 euroa, jos osakkeelle on kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 5 luvun 2 §:ssä tarkoitettut likvidit markkinat.
suomalainen yhtiö, jonka liikkeeseenlaskema osake on otettu hakemuksesta kaupankäynnin kohteeksi kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla yksinomaan muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa	12 500
kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla Suomessa kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen liikkeeseenlaskija, jos kysymyksessä on tämän lain 4 §:ssä tarkoitettu maksuvelvollinen tai jos liikkeeseenlaskijan kotipaikka ei ole Suomessa	10 500 Perusmaksua korotetaan 11 000 euroa, jos osakkeelle on kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 5 luvun 2 §:ssä tarkoitettut likvidit markkinat.
kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla Suomessa kaupankäynnin kohteena olevan muun arvopaperin kuin osakkeen liikkeeseenlaskija	3 000
suomalainen yhtiö, jonka liikkeeseenlaskema muu arvopaperi kuin osake on otettu hakemuksesta kaupankäynnin kohteeksi kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla yksinomaan muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa	3 000
kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettussa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena Suomessa hakemuksesta olevan osakkeen liikkeeseenlaskija	4 000
kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettussa monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena Suomessa hakemuksesta olevan muun arvopaperin kuin osakkeen liikkeeseenlaskija	1 000
Eläketurvakeskus	10 000
liikennevahinkolautakunta ja potilasvahinkolautakunta	1 000

Finanssivalvonnasta annetun lain 5 §:n 26 kohdassa tarkoitettu toimintayksikkö	18 000
ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitetun ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön sivuliike	1 000
eläkesäätiölaissa ja vakuutuskassalaissa tarkoitettu sellainen ulkomainen ETA-lisäeläkelaitos, jolla on Suomessa sivuliike	1 000
kolmannen maan luottolaitoksen edustusto	1 000
vakuutusedustuksesta annetussa laissa tarkoitettu vakuutusedustaja, joka on rekisteröity muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa ja jolla on Suomessa sivuliike	300
markkinarakennetoimija-asetuksen 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu finanssialalla toimiva vastapuoli, 9 kohdassa tarkoitettu finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ja 10 kohdassa tarkoitettu eläkejärjestelmä, jonka kotivaltio on Suomessa	10 000

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 5 §:n 9 kohta, 8 §:n 1 momentin 2 b kohta ja 51 §:n 1 momentin 4 kohta,
sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 9 kohta ja 8 §:n 1 momentin 2 b kohta laissa 1077/2008 sekä 51 §:n 1 momentin 4 kohta laissa 147/2007, seuraavasti:

5 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja veronalaisia elinkeinotuloja ovat muun ohessa:

9) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (/) tarkoitetun luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen sekä sellaisen rahoituslaitoksen, johon sovelletaan luottolaitoksen tilinpäätöstä

koskevaa lainsäädäntöä, käypään arvoon tulosaikatekoisesti kirjattavista rahoitusvälineistä ja käyvän arvon suojauksesta luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 6 §:n tai kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kansainvälisten tilinpäätösstandardien nojalla tuloslaskelmaan tuotoksi merkityt arvonnousut;

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

2 b) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen sekä sellaisen rahoituslaitoksen, johon sovelletaan luottolaitoksen tilinpäätöstä koskevaa lainsäädäntöä, käypään arvoon tulosvaikutteisesti kirjattavista rahoitusvälineistä ja käyvän arvon suojauksesta luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 6 §:n tai kirjanpitolain 7 a luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kansainvälisten tilin-

päätösstandardien nojalla tuloslaskelmaan ku-
luksi merkityt arvonnaskut;

51 §

Hyödyke siirretään elinkeinotulolähteessä omaisuuslajista toiseen seuraavasti:

4) luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 6 §:n 1 momentissa tarkoitettut kaupankäyntitarkoituksessa pidetyt rahoitusvälineet todennäköistä luovutushintaa vastaavasta määrästä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____.

Laki

arvonlisäverolain 13 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 13 a §:n 2 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 148/2007, seuraavasti:

13 a §

Verovelvollisuusryhmään voi kuulua vain:

2) luottolaitostoiminnasta annetun lain (/)
1 luvun 15 §:ssä tarkoitettu omistusyhteisö tai
kirjanpitoasetuksen (1339/1997) 3 luvun 1 §:n

2 momentissa tarkoitettu vakuutus konsernin
emoyhteisö;

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____.

Laki

sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetun lain (1183/2009) 6 §:n 6 momentti seuraavasti:

6 §
Säästövarojen sijoittaminen

luntarjoajan säästövarojen säilytystä koskevat järjestelyt 5 momentissa säädettyjä vaatimuksia.

Palveluntarjoajan tulee toimittaa Finanssivalvonnalle kultakin kalenterivuodelta tilintarkastajan antama lausunto siitä, vastaavatko palve-

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Laki

kiinteistörahastolain 18 e §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kiinteistörahastolain (1173/1997) 18 e §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 164/2014, seuraavasti:

18 e §
Oikaisun ja muutoksen hakeminen kiinteistönarviointilautakunnan päätökseen

tökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Hallinto-oikeuden pää-

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20____.

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2014